

ஸ்ரீரஸ்து:

ஸ்ரீமதே ஹயக்ரீவாயநம:.

ஸ்ரீமதேராமா துஜாயநம:.

ஆஸ்திகர்களுக்கு நித்யாநுபாவ்யமான

வேதாந்த தேசிக வைபவம்

ஐகதாசார்ய ஸிம்ஹாஸநாதிபதி ஸ்ரீகாஞ்சீ
பிரதிவாதி ப ய ந் க ர ம் அண்ணங்க
ராசாரியர் பலவகையாராய்ச்சிகளுடன்
எழுதியது.

சென்னை வினோதன் அச்சககூடத்தில் பதிப்பிக்கப் பட்டது.

கடைக்குமிடம்:—கரந்தமாலா ஆபீஸ்,

சின்னகாஞ்சீபுரம்.

1962 பிலவனா பங்குனி விசாகம் விலை 75 ரூ. பை.

அடியேன் செய்யும் விண்ணப்பம்

அப்பய நிகழித் ப்ரஹ்மஸூத்ரத்திற்கு விபாக்கியானமாக நயமயூக
மாலிகை வேண்டுரு செத்த மிபற்றியுள்ளார். இது தேவநாகரஸிபியில்
அச்சிடப்பட்டுமுள்ளது. இது அவருடைய ஸ்வகீய மதாநுஸாரேண இயற்
றப்பட்டதன்று. பெரும்பாலும் ஸ்ரீபாஷ்யத்தை அநுஸரித்தே இயற்றப்ப
டுள்ளது. இதை அவர் தாமே "ஸங்க்ஷிப்ய ந்ருதயாநுஸாரினி ரச்யதே
நயமயூகமாலிகா" என்கிற கணொகத்தினால் தெரிவித்துள்ளார். ஸ்வமதத்தை
விட்டுப் பரமத ப்ரக்ரிஸயா நூலெழுதிவைப்பது ஒரு விசேஷமென்பர். இந்த
ரீதியில் தேசிக திஸ்ய சரித்திரத்தைப் பிறர் எழுதிவைத்திருக்கிறபடியே அழகிய
வாரித்தைகளைக் கொண்டு எழுதிவைப்போம் மென்ற எண்ணத்தினால் நாம்
பன்முறையும் இச்சரிதையை நம்முடைய சைலியில் எழுதிப் பிரசுரித்திருப்ப
துண்டு. ஆனாலும் அவற்றில் கட்டுக்கதைகள் பல சேர்ந்திருக்கின்றன வென்
பதை நாம் தனிப் புத்தகங்களில் கெடுகளாகவே விளக்கிவந்திருக்கிறோம்.
அத்தகைய புத்தகங்களும் உலகம் பரவியேயுள்ளன. நவீனர்களோ வென்
னில், அப்பய நிகழிருடைய நயமயூகமாலிகா ப்ரக்ரிஸயயில் நாமெழுதியுள்ள
தேசிக சரித்திரத்தைச் சவ பரம ப்ரமானமாகக் கொண்டு தங்களுடைய கற்ப
னைக் கதைகள் ஊர்ஜிதமாகிவிட்டன வென்று குதாஹசிக்கின்றனர். அந்
நமக்கொரு ஹானியில்லை. அப்ராமானிகமான கதைகளை நாம் நிருபணம்
செய்தேயிருக்கிறோம். அந்த நிருபணங்கள் ஒரே புத்தகத்திக் இல்லாமல் பல
வேறு புத்தகங்களிலிருப்பதால் அவை யெல்லாவற்றையும் ஆராய்ந்து
பார்த்து உண்மையை உணர்ந்துகொள்வாரில்லையே! என்னும் வருத்தத்தினு
லும், நம்வ ஜித்ராஸூக்கள் எண்ணிஷயங்களையும் ஒரே புத்தகத்திற் கண்டு
தெளிவு பெறவேண்டுமென்று மாசைவினாலும் இப்புத்தகம் வெளியிடலாகிறது.

இதில் நாமெழுதும் விஷயங்களெல்லாம் ப்ரமான ப்ரதர்சகபூர்வத
மாகவே யிருக்குமாதலால் ப்ரமானிகங்களுக்கு இது பரமானந்த ஸந்தாயக
மென்னுமிடத்தில் ஸந்தேஹயில்லை.

இங்ஙனம்.

P. B. அண்ணங்கராசாரியர்.

ஸ்ரீ
பேரருளாளன் பெருந்தேவத் தாயார் திருவடிகளே சரணம்
அஸ்மத் குருபரம்பராயோ நம:

வேதாந்த தேசிக வைபவம்

ஸ்ரீ காஞ்சி - பிரதிவாதி பயங்கரம் ஆண்ணங்கராசாரியர் தொகுத்தது

திருவவதாரம்

வேதாந்த தேசிகன் திருவவதரித்தனிடம் "காலமுதலாகிய நன்னகரியெல் லாம் கார் மேனியருளாளர் கச்சிக்கு ஒவ்வா" என்றும் "முத்திதரும் நகரெழில் முக்கியமாங் கச்சி" என்றும் புதுமுப்பட்ட காஞ்சி கோத்தரத்தில் திருத்தன்கா ளன் வழங்கப்பெறும் விளக்கோயி வேம்பெருமான் எச்சத்தியில் பரிசுரமாகிய நியுயஸ்தலம். இவர்க்குத் திருத்தன்கா ளார் அந்த மோடியாழிகள். திருத்தாயார் தோதாத்தியம்மை. ஆசிரியர் (மாதுவரண) கிடாம்பி அப்புள்ளர். இராமா நுரப் பிள்ளான் என்பவரும் அவரே. திருவேங்கடமுடையானுடைய திரு மணியே இவ்வாசிரியரர்ப்பத் தோன்றினதாகக் கூறுவர். அவ்வித நாமே எங்கள் பஸ்வரூபோதய நாடக பரந்தாவணியில் தம்மைப்பற்றி அருளில் சென்று மிடத்து *விதராஸிக் விபுதவைர்வகுத்தீராம் பத்மாவலோ பரிசார விதேன ப்ர புக்தா, உத்ப்ரோசடியதே பதஞ்சைகுபத்தி பூம்கா கண்டா ஸ்ரோஸ் ஸமஸ்திரிஷ்ட யதாந்மநேதி* என்றருளிய ச்லோகம் இங்கு அருளத்திக்கொள்வது.

திருநாமகரணம்

இவ்வாசிரியர் திருவேங்கட முடையானுடைய மதோதஸவர்த்தின் அவப்ருத தினமாகிய புரட்டாஸித் திருநொணத்தன்று திருவவதரித்தமை பற்றி ஸ்ரீவேங்கட நாத சர்மா என்று திருநாமம் சாத்தப்பெற்றார். வேதாந்தாசாரியர் என்கிற திருநாமம் பிறகு பட்டப்பெயராகக் கிடைத்தது ஸ்வாமிக்கு. [கலி இல 4370, சாலிவாஹராக இல 1191, வி. பி. 1258—சிபவஸம்வதஸரத் தில் இவரது திருவவதார மென்று செரியர்கிருபித்தின் நன்.] நூறு எம்வதஸரம் இவ்விபூதியில் எழுந்தருளியிருந்து திருநாட்டுக் கெழுந்தருளிராதலால் இற்றைக்கு ஏறக்குறைய 595 ஆண்டுகட்குமுன் இவ்வாசிரியரது ஜீவிதகாலம் என விளங்கா நின்றது. இதில் மறுபெயர்மே மதபெயர்மே இருப்பதாகத் தெரியு வில்லை, இருக்க சியாயமுயிர்க்கு.

இளமையில் பெற்ற அநுக்ரஹமும் வித்யாப்பரஸமும்

இவ்வாசிரியர் தமது மாதராகிய அப்புள்ளாளுடைய அருமதர பீதிக் குப் பாத்ர பூதரா யிருந்தவர்க்கார். நடாதரம்மானுடைய எச்சத்தியில் ஸ்ரீ

பாஷ்ய காலகேபம் செய்துகொண்டிருந்த அவ்வாசிரியர், கூலிந்து பிராய முள்ள இவ்வாசிரியக் குழந்தையையும் உடன் அழைத்துக்கொண்டு காலகேபுப கொஷ்டிக்குச் செல்ல அம்மான் இக்குழந்தையின் தேஜோ விசேஷத்தையும் ப்ரதிபாப்ரபாவத்தையும் கோக்கி வியந்து “ஆம் முதல்வனியன்” என்று விசேஷகூடாசகம் செய்தருளினார். இவ்விஷயம் இவ்வாசிரியர் தம்மாரோடே அதிகரணவாராவனியின் தொடக்கத்தில் “ஸ்ரீமத்ப்பதம் ஸ்வாதலாவித்பநுபதி வா தாசாரிய ராமாநுஜம்பதம் ஸம்வத்ததஞ்ஞே ஸ்வம்ஸதாவிதீததியா வேங்கடே சேக” என்று பணிக்கப்பட்டது. உரிய காலங்களில் சௌனோபாயாநி ஸகல ஸம்ஸ்காரங்களும் அடையே செய்யப்பெற்ற இவர் வேதங்களை ஒத்த தொடர் வின். வேதமோதின் திறமையைப் பற்றி ஆசாரிய சம்புவில் கூறியுள்ள சொரு கலோகம் மிக அற்புதமானது. “அழ்வராய வேதாக்கிலக் குசார்பாதக்ரந்தீ தலேள. புருச்சாரணாகாங்கடி பதாசம் வேஷ்டகே பதம்” என்பதாம். வேதத் தில் வேஷ்டா பதங்கள் என்று மிலையுண்டு. [ப்ரஜாபதிதிப்ரா - பத; பாகதேயே தேதி பாக - தேயே; அக்திஷ்டோபாநாய மித்யக்திஷ்டோ - னாமம்.] என்பவை போன்ற பதங்கள் வேஷ்டாபதங்களாகும். அவை இரட்டித் திரட்டித்தே ஒதவேண்டி யவையாதலால், அத்தகைய வேஷ்டாபதங்களில் மாத்திரம் ஸ்வா மிக்குப் புருச்சாரணம் ப்ராப்தமாயிற்றே வல்லது மற்றைப் படியுள்ள பதங் களை யெல்லாம் வக்குத்சாரண மாத்திரத்தினாலேயே க்ரவித்தருளினாரென்று இவருடைய அபிதாரணாதாரணமன க்ரணாதாரண படுதவம் கூறியவாறு. இவ்வண்ணமாகவே வேதாங்கமாகவுள்ள ஸகலசாஸ்த்ரங்களையும் மாதல ஸகாசத்திலேயே இருபது திருக்கூற்றிற்சுள் அதிகரித்து, மத்தரவிசேஷங் களையும் உபதேசம் பெற்று நிபுணராக விளங்கிவருகையில், ப்ராப்தகாலத்திலே க்ருணஸ்தாசீரமத்தையும் ஸ்விக்கித்து ஆவிதாக்கியாய் ஸ்ரீ காஞ்சியிலேயே ஸாமார்ய விசேஷ சாஸ்த்ரப்ரவசனங்கள் செய்தருளாநிக்குர்.

இடையில் முக்ஷியமானதொரு விஜ்ஞாபனம்

அயதுறு ஆண்டுக்கு முன்பெழுந்தருளிவிருந்த ஸ்வாமியின் சரித் திரத்தை நாம் பிறந்த ஆதாரங்கொண்டே எழுதவேண்டும். இக்காலத்தவர்கள் எழுதிய சரித்திர நூல்கள் கூலிந்து காணப்படுகின்றன. அவை பரஸ்பர விருத்தங்கொண்டும் பிராமணிகமான ஆதாரமுடையவனவல்ல வென்றும் எழுபது ஸம்வத்தாங்களுக்கு முன்பு ஸ்ரீ காஞ்சிபுரத்தில் வாழ்ந்த ஐக்கவிக் கபாதரான ஸ்ரீமத் திருப்புகழியப்பா ஸ்வாமியின் மிஷ்யங்களாலும், திருவயிற்றிபுரம் சேட்டூர் ஸமஸித்ரா சார்பராலும் காரண விசேஷ நிருபணங்களுடன் எழுதி வெளியிடப்பட்டிருப்பதால் விசுவஸரீயமான தேசிக சரித்திர நூல் அபிதாவேயுள்ளது. சீழ்நாம ப்ரஸ்தாவித்த ஆசாரிய சம்புவா னது மிகவுயர்ந்த நூல். இதற்கு வேதாந்தசாரிய விஜயமென்னுந் திருநாமம் ப்ரவித்தமானது இது ஸம்ஸ்க்ருத நூலாதலால் இதில் ப்ரகேசுபசங்கைக்கு அவகாசமில்லை. அதை நாம் இளமையில் பாடமாகவாசித்திருத்தோம். அதில் ஸமக்கு மறைத்தான கௌரவப்ரதிபத்தியுண்டு. தேசிகனேடு விகம்பிக்கலாம்படி யான வாக்கி வைபவத்தைபுண்டய சொரு மறாவித்துக் கவிவரேன்பரே அந்த க்ரந்தத்தை இயற்றியவர். அரசாணிபாலை வேங்கடாத்தவியின் சம்புக்ரந்தம்

கவிந் காட்டி லும் மிஷயிந்தது அது அகில் இதராசார்ய தூஷணமென்பது அடியொடு இடம் பெறுகின்றது தேசிகனுக்கு ப்ராமணிகமாக எவ்வளவு சரித்திரமுள்ளதோ அக்வனயே அதில் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளது. அகில் கால்ப ளரணிக் கேற்ப வர்ணனைகளாகவும் உத்திரேயைகளாகவுமுள்ள பாகங் களைத் தன்னை சரித்திரமாகவடிவனதை மாத்திரம் தொகுத்தால் இங்கே நாம் காட்டுகிற அளவுதான் உண்மையான தேசிக சரித்திரம் தெரிகிறது. அதை அப்பூர் அந்தித்தாசகம் காட்டுகிறதும் காண்மின் :

ஆசார்ய சம்புலிகாணூர் தேசிக சரித்திரம்

அந்த சம்புலிகாந்தில் ஆற சித்தபகங்கள் உள்ளன. முதல் சித்தபகத் தில் - விபுலனை மயங்காசரணம், வேதாந்தவாஸி சரித்திரம் சொல்லுகிற னென்ற ப்ரதிநிதிகு, க்ரந்த சித்தாவான தம்முடைய வர்ணனைப் ப்ரசம்னை, தேசிகனுடைய அவதாரத்தையான காஞ்சிபுரீயின் வீணனை, தேசிகனுடைய பிதாமஹரான புண்டரீகாக்ஷபத்வாவின் வீணனை - ஆக இவ்வளவு உள்ளது.

இரண்டாவது சித்தபகத்தில் - அந்த 'புண்டரீகாக்ஷபத்வாவின் திருக் குமாரரும் தேசிகனுடைய திருத்தகப்பெருமான அந்த ஸூரியின் ப்ரசம்னை, அவருடைய தேவியார் விப்பவதிர்ப்பானது, திருமலைமால் திருமணி அந்த களிப்பத் திலே வந்து ஆடுவரித்தது - ஆக இவ்வளவு சொல்லப்பட்டது. (இனிமேல் தான் திருவவதாரம் தொடங்கி சரித்திரம் கூறுதல்.)

முன்றாவது சித்தபகத்தில்—1. தேசிகனுடைய திருவவதாரம், 2. பால்ய வீணைம், 3. உடாதுரம்மான் பக்கலிலே ஸூபாஷிப காவிரைப்பம் செய்து வரும் தம்முடைய மாதவரான திடம்பிப்புகின்றதோடு கூட தேசிகனும் அம்பாள் திருமணிகைக்குச் சென்று அங்கு அம்மானுடைய ஆசிரீவாதத்தைப் பெற்றது, 4. காலத்தில் உபயஸநிகன் ஈட்டிது வேதாந்தயயும் ஸாமார்ய சாஸ்த்ராத்யயமும் வேகு விளாசில் செய்தது, 5. விவாஹம் செய்துகொண் டது, 6. ஹயகீவ மத்திரத்தை ஐபித்தது, 7. வாழ்வனை வென்றது, 8. நீயாய வித்தகாஞ்ஜம் முதலிய சில க்ரந்தங்கள் னாதித்தது 9. கவிதார்க்கிக் கோடரி வென்றிற விருது பெற்றது, - ஆக இவ்வளவு சொல்லப்பட்டது.

நான்காவது சித்தபகத்தில் 10. தேவப் பெருமானுடைய வைசாகோத்ஸவ ப்ரசம்னை. 11. அக்ஷத்தவத்தில் கருடோத்ஸவ தினத்தில் பஹுமானிக்கப் பெற்ற தேசிகன் வரதராஜ பஞ்சாசக்ஸிதாக்கமருளிச் செய்தது; 12. வைசா கோத்ஸவசெவார்த்தமாக வந்திருந்த வித்யாணம்பபதி தேசிகனுடைய கவி தார்க்கிக் எம்ஹிருதத்ததைப் பொருமல் இவரை வாநத் திந்திழக்க, ப்ரசண்ட வாநம் உடத்தி அத்தயதினய பங்கப்படுத்தினது. 13. பிறகு புரட்டாசி மாஸம் அணித்தானவாதே திருவிஷங்கட முடையானுத்ஸவம் ஸெலிக்கக் குது ஹலங் கொண்டது ஆக இவை சொல்கிறது.

ஐந்தாவது சித்தபகத்தில்—14. தேசிகனுடைய திருவேங்கடயாத்திரை. 15. திருமலையில் தயாசதகமருளிச் செய்தது 16. முன்பு காஞ்சிபுரீயில் பராஜி தராயப்பென வித்யாணம்ப விஜயாகரத்தரசனிடம் சேர்ந்திருந்து. அந்தராஜா வுக்கு இவருடைய அப்ரமேயவன வைபவத்தை யெடுத்துரைத்து இவரை

அங்கே வரவழைத்து விசேஷ ஸன்மானமளிக்க ராஜாவின் அருமதியையும் பெற்று அப்போது திருவேங்கட மலையிலே வாழ்கின்றவினர்க்குச் செய்தி யனுப்ப, இவர் வைராக்ய பஞ்சகத்தை வேழுதியனுப்பித் தம்முடைய அப்ரதீம மான வைராக்யத்தைக் காட்டி, சிந்தித்து, 17. பிறகு வடதிசை கோக்கிச் சென்று கங்காதி தீர்த்த பாத்நிரை செவ்வாழி மீண்டு காஞ்சிபுரி வந்து சேர்ந்து சிவான் அக்ஷி த்தியேயே வாழ்க்த செய்தி, 18. விஜய நகரத்தரசனுடைய ஆண்தாளத்தில் வித்பாரண்பல்க்கும் அசேஷாய முனிக்கும், த்வைதாத் வைத விவாத கோணமலம் மடக்க, அங்கிருவருடைய வாதங்களில் எவருடைய வாதம் ஸமீகிமானதென்று முடிவு தெரிந்துகொள்ள விரும்பிய அரசன் இருவருடைய வாதங்களையும் எழுதச் செய்து வரங்கி ஆன்முலமாக தேசிகனுக் கனுப்பி மந்திரியத்தாபிராயம் தெரிவிக்கவேனுமென்று வேண்ட, தேசிகன் "அஸிவ தத்த்வமஸிவ பரஜீவப்ரபேதின, வித்பாரண்பமஹாரண்யமசேஷாய முநிர்க்கிதி," என்னொரு சீயோவமிவற்றி யனுப்ப, அதை ராஜா பெற்று மிக வுகந்து அசேஷாய முநியை சீலாகித்தா னென்பது, 19. பிறகு ஸ்ரீரங்காதனை கோவித்த விரும்பிய தேசிகன் பூர் காஞ்சியில் சிந்துப் புறப்பட்டு வழியடை யில் திருவாயித்திரபுரம் சென்று சேர்ந்து அங்கு கொடுங்காலம் வலிக்கவேனு மென விரும்பி ஓனவதாத்நியில் ஸாயகீவம்க்காரக்குத்தி பூர்வகமாக ஸாயகீ வோபாஸனை செய்து வருகையில் ஒருவன் ஐயமமத்தில் ஸாசுக்கரிக்கப் பட்ட பகவானுடைய சீவமனத்தினும் ஸாயகீவம்க்காரத்தாம், தேவாயகபஞ்ஞ சாசத், கோபாவமிச்சி, மஹாவீர கத்பம், அச்சுதாதகம், பரமதபங்கம், விரோத பரிஹாரம் முதலான கிரந்தங்களை வியத்தினது, 20. பிறகு ஸ்ரீமுஷ்ணத்திந்திகெழுந்தருளி அங்கு சிந்தும் ஸ்ரீரங்காயமுலமாக எழுந்தருளுகையில் ஸ்ரீரங்கத்தில் சிந்தும் வந்து கொண்டிருந்த சில ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் அங்கு தரிவாதிவிஜயார்த்தமான ஆஹவாச பத்திகையை ஸமர்ப்பிக்க, விரைந்து சென்று கோயில் சேர்க்கித் தா சென்பது சொல்கிற்று.

ஆறுவது சந்தபகத்தில்—21. ஸ்வாமி ஸ்ரீரங்காதனை வேலித்து பகவத் த்வா ஸோபாசம் முதலான ஸ்துதிகளருளிச் செய்தது, 22. அங்குள்ள பாக வதாரனின் வேண்டுகோளுக்கிணங்கி கட்டிண்ணமிச்ச னென்கிற தர்வாதிபோடு பதினெட்டுவான் வாதயுத்தம் செய்து வெற்றி பெற்றது, 23. வேதார்த்தாசாரிய ரென்றும் ஸர்வதர்க்க ஸ்வதர்க்க ரென்றும் விருதுகள் பெற்றது, 24. சத்தா ஷண் அதிகரண ஸ்ராவணி தத்வமுத்தா கணபம் ஸர்வார்க்க ஸித்தி வேசுவரமீ ஸாமணை ஸங்கல்ப ஸாஸிரோதயம் யாதவாய்யதயம் தாத்பரியசத்திரிகை மீமாம் ஸோபா துவை தத்வமகை ஸ்ரீரோதுதி பூஸ்துதி யதிராஜாஸந்தி முதலான பஸ்பல நாயக்களை வியத்தினது, 25. கவித்வச் செருக்கடன் வந்த ஸோகு தர்வாதிபின் அவலேபத்தை வகற்ற பாதுகா ஸஹர்ராமருளிச் செய்தது, 26. ஸமஸ்யா ஸஹஸ்ர பூரணம் செய்தது, 27. அப்போது அங்கு யவாசபல்லை முண்டாக, அதுதொடைய அபிதித்த்வமருளிச் செய்தது, 28. அங்கு சிந்தும் புறப்பட்டுத் திரு வணையாத்திரை செய்தது, 29. ஆம்வா திருக்கசி திருகராயணபுரம் முதலா னவை வேலித்துக் கொண்டு காஞ்சிபுரம் வந்து சேர்க்கது, 30. அங்கு ஸ்வாமி

யினுடைய பிருதாவஸிகளைப் பொருத வொரு மாந்தரிகள் வந்து பாம்பாப்பப் போராட்டம் செய்ய. கருட தண்டகமருளிச் செய்து அவன் செருக்கையடக்கினது, 31. பிறகு திருக்குமார் அவதரித்தது. 32. ரஹஸ்யத்தையஸாரமியற்றியது - ஆக இவ்வளவு சொல்லி க்ரந்தம் தலைக்கட்டப் பட்டது.

மேலே விவரித்தபடி. தேசிக சரித்திர ஸம்பந்தமாக முப்பத்திரண்டு விஷயங்களை அந்நூலிலுள்ளன. சில ஸ்ரீவைஷ்ணவிகள் பாதரசைஷயைக் கட்டி, ஸ்வாமி திருமுடியிலே படுப்படி தொங்கவிட்டார்கள் என்றும், ச்ராதத்தில் ரிமந்தானத்திற்கு ஒட்டிக் கொண்டிருந்தவர்கள் வஞ்சித்துவிட்டார்களென்றும், ஸந்திரியில் பெருமானே ஸேவித்தக் கொண்டிருக்கும் பொது எகாதலிப்பன்று பொதுவாகக் கொண்டிரு கொடுத்தார்களென்றும், திருமாளிலாவிலேயுத்தருளியிருந்து க்ரந்தாவலோகம் செய்து கொண்டிருக்கையில் திருவடிக்களைப் பிடித்திருந்தத் தேசுவிலே விழுவிட்டார்கள் என்றும் இப்படி பலவாறு கவிதைகள் எழுதியுள்ள சரித்திரங்களானவை பற்றியது அவத்ய மேறிருவதற்காக பிரதாரமாகக் கட்டுக்கப் பட்டவை. இதனால் பிரிபால் அவத்ய மேறுவது மாத்திரமன்று. ஸ்வாமி தேசிகனுக்கும் மிகுந்த கொரவு னாநி ஏற்படுகிற தென்பதை விவசிகள் எளிதாக உணர்வார்கள்.

* ராமோ ராமே ராம் இதி ப்ரஜாநாமபவ் கதா: என்புப்போலே "வேதாந்த ஸுதிரி சிகமாந்தஸுதிரிஸ் த்யப்பந்தஸுதிரி: கவிதாந்தி தேக்த்ர:; இந்நியை ஸ்வத்ர ஸதைவ ஸிவே ஐயஸ் ஸமீதாத் கதயத் ஆஸ" என்று சிலாகமியற்றித் துணவிலெண்டியிருக்க, (அதாவது) உலகமெல்லாம் தம்மையே வாப் வெருஷப்படியாகத் தமது திருக்குணங்களாலே எல்லாரையும் ஆவர்கும் செய்து கொண்டு எழுந்தருளியிருந்தா என்று உள்வாடி பெருமைகளைப் ப்ரசாரம் செய்வெண்டியிருக்க. அதுசெப்பாத ஸபஷ்க்கும் விபஷ்க்களுமான எல்லார்க்கும் வெறுக்கத் தக்கவராக இருந்துவந்தா என்று ப்ரசாரம் செய்வதனால் ஸ்வாமிக்கு ஸாகவமன்றே உண்டாகிறதென்பதைச் சிறிது மறியில்லாதே, ஸவபவ க்ரந்தமென்று பெயரிட்டு ஸாகவமயமாக எழுதிவைப்பவர் களைப்பற்றி மிகவும் சொலிக்கவெண்டியது கவிர் வேறுண்டோ!

ச்ராதத்தில் ரிமந்தானத்திற்காக வரக்கப்படுமவர்கள் ஆப்தபந்துக்களாயிருப்பார்களே தவிர வறிப்பாக்களாகவருக்கமாட்டார்களே. இவிலென்ன ஸம்சயம்? அப்படி ஆப்தபந்துக்களானவர்கள் ரிமந்தானத்திற்கு இசைந்திருந்து ஸமயத்தில் வாராதே வஞ்சித்து விட்டார்களென்று கதையெழுதினால் இது மஹாவைபவரிதியான தேசிகன் விஷயத்திலே பொருத்துமாவென்று இதுகூட ஆராய்வாசில்லைய. அஸுதயுக்களின் கலஹவாரித்தைக்கிணங்கி ஒருவர் வஞ்சித்துவிட்டாலும் மூவருமே வஞ்சித்துவிட்டார்களென்று கதையெழுதுவது வியப்பினும் விபரீதம். அப்பயதிக்கிருதருடைய சரித்திரத்தில் காணும் கதை இது. சாஸ்த்ர க்ரந்தமான பல காரியங்களைச் செய்து பதிதர்களென்று ஒதுக்கப்பட்டவர்கள் சிலர் செய்யும் ச்ராதக்கங்களில் இப்படிப்பட்ட ஸம்பவம் வீடுவது கேட்டதுண்டு, கண்டதுமுண்டு; பதித பாவந்ரான ஸ்வாமி சிறத்தலா இப்படி நேறயமான கதையைத் தொடுப்பது? இவர்களது கொள்ளை

யின்படி. இக்கதை உண்மையாக நடந்திருக்குமாயின்.....மேலே என்ன சொல்லுவதென்று தோன்றவில்லை. தேசிகனுக்குப் பெருமையென்று நவீனர்கள் பலிமமாகக் கற்பனை செய்து எழுதும் விஷயங்கள் இவ்வளவு நேரம் மாயப்போயிருக்கின்றன. அந்த ஆசார்யர்களின் தீவிரமாகத்தான் விவாதித்தாலே கமத்து வதானவதா அவதூறைய அருமைதான் பண்ணிக் கொண்டும் தம்புளைய கிர்த்திகளிலும் தழுவித் கொண்டும் போக்தாரோ அந்த ஆசார்யர்களைப் பரிபுஷ்டிப்பதற்காகக் கொண்டிருக்கின்றன, அவர்களுடைய அந்த தீவிர ஸூத்திரங்களைக் கண்டிப்பதற்காக இரக்தாரோ இப்படிப் பட்ட அபத்தங்களைப் சாப்பிட்டுக் கொண்டு தெரிவிக்கப்பட்டு மென்றும் தேசிக பரமம் தெரிவித்தும் சரித்திரமென்றும் எழுதிவைப்பது. இந்த அபத்தங்களை வெல்லும் வேத தூதர்தான் விவாதிக்கிற மாணிக விரிதயம்மமன சரித்திரங்களைப்பற்றி விருப்ப வேண்டும்.

பத்தி விசேஷத்தினால் ஆசார்யருக்கு அபத்தஞ்சமான வைபவங்களைப் பிரகாசப்பெய்ய வேண்டுமென்று குதாநுஷங்கொண்டு சில பாதகதைகளைக் கற்பனை செய்து சிலர் எழுதி வைத்திட்டால் அதைப்பற்றித் தப்பிப்பின்வர்கள் எழுதி வந்தால் நானடைவில் அந்த கற்பித கதைகள் பெய்யென்று நினைக்க வேண்டுமென்று. அந்த கற்பித கதைகளில் அருமையிற் றுமிக்கையினால் பத்திமாணிகள் உகந்தியிருக்கலாம். இது ஆசார்யருக்குப் பழிப்பாய் பரகிருத ஆசார்யருக்கும் பழிப்பாய்த் தலைகட்டுகின்ற அக் கல்விக்கதைகளால் பரிஹாஸ்யவாதியே நேறவதனால் விவாதிக்கப்படுவதில் கற்பனைகளை விவாதிக்கியே தோஷிக்கவேண்டும். இன்னிவ் கதைகள் கற்பனை யென்று நாம் கொள்ளுகியே தெரிவித்து வருவதால் பிராமணிகளையுள்ளவர்கள் இவை அசைக்கமுடியாத விமர்சன்களை யென்று உகந்து ஏற்றுக் கொள்ளுகிறார்கள். இக்காலத்த விதவாக்களில் சிறந்த விவாதிமான பூ. உ.வே. உப்பிலியப்பன் அவர்தான் நன்கும். பூ. ராமதேவசாரியாரால் பரிசோதித்து ஸம்பகாஸத்தில் வெளியிடப்பட்ட பூமந்ரணன்வந்தியனாரத்தின் முரப்பில் பூ. தேசிக சரித்திரம் கருக்கமாக எழுதப்பட்டுள்ளது. அதில் தலைமேல் அவர் எழுதியிருப்பதாவது,

“பூ. தேசிக சரித்திரம் பல்வேறு பதிப்புகளில் வெளிவந்துள்ளது. அவற்றில் நீகழ்ச்சிறுநா, நடந்த திடம், காதல் முதலியவற்றில் சிறிது வேறுபாடு காணப்படுவது உண்மையே” என்று.

இங்ஙனே உள்ளபடியெழுதி வெளியிட்டுள்ளார். “வேறுபாடுகாணப்படுகிறது” என்றெழுதாமல் “வேறுபாடு காணப்படுவது உண்மையே” என்றெழுதியிருப்பதை சிறுபாக்கள் விமர்சிக்க வேண்டும். ஏதனால் அவர் அப்படி யெழுத வேண்டியதென்று, அவர் 1944ஆம் வருஷத்தில் வெளியிட்ட தேசிகப் பிரபந்தவுரையில் D. R. அட்வகேட் தேசிக சரித்திரமெழுதகிற விவாதிக்கப் பூருவாசார்யர்களை துஷித்திருந்தது காரணமாகவே விவாத நூல்கள் உரைத் தொடங்கினவென்பதை நாம் பலகால் பிரகரித்திருக்கிறோம். உண்மையில் அந்த அறிக்கைச் செய்ய்தால் விவாத ஊர்க்கிக்குக் காரணம். மேலே குறித்த நவீ

தம் நண்பர் இதை நன்கு தெரிந்து கொண்டதனால் உண்மையை இசைத்து கொள்வதுதான் உரியதென்று கொண்டு அவ்வணம் எழுதினார். அவ்வளவேயும்கிறக்கே, மேலே சரித்திரத்தில் பாதுகாஸஸஸ்ர மவதரித்ததைப் பற்றி பெழுதுகையில் நவீனர்களின் கற்பனைக் கதைகளையும் D. R. கற்பனைக் கதை வையும் அறிவே யொழித்து, ணம் பலகால் தெரிவித்திருந்த உண்மையைத் தழுவி உள்ளவாறெழுதியுள்ளார். அவரும் ஸர்கேதுதியினால் நில விஷயங்களை மட்டும் பழையபடி பெழுதியிருந்தாலும் பெரும்பாலும் பிரமாணிக வறியில் சார்ந்திருப்பது உகக்கத்தக்கது. சிந்தக, காம் தொடர்விய தேசிகவையபவம் இனி.

தேசிகன் திருவயிந்திரபுரமெழுந்தருளியது

இங்ஙனே நிகழ்ந்துவருகையில் ஒரு நாள் தென்நிசைத் திருப்பதிகளை மங்களாசாஸனஞ் செய்பத் திருவுள்ளங்கொண்டு பேரருளாளனது சிவமணம் பெற்றப் புறப்பட்டெழுந்தருளுகையில், பரமபாவணமான கருட நதியின் கரை வில் தெய்வநாயகனுடைய ஸந்திரா ஸாரஸ்யத்தையும் ஓஷதாத்திரியின் வாய்ப்பு வாயும் நோக்கி அய்விடத்திலே சிலகாலம் வளர்க்கத் திருவுள்ளமாய், அத்திரு மலையின்கண் வீற்றிருந்து முன்பு ஸ்வாசார்ய ஸந்திரியிலே பெற்றிருந்த வைந தேவ மந்திரத்தை சிவதராய் ஆங்குத்தி பண்ணிக்கொண்டிருக்க, ஒருநாள் ஸுப்ரஸக்ராய் ஸாஷாத்தகாரம் தந்தருளின பெரிய திருவடி. ஸ்ரீ ஹயக்ரீவ மந்திரத்தை யுபதேசித்துச் செல்ல, பிரகு ஆங்கு அழகிய பிங்கக் திருமுன்பே ஹயக்ரீவ மஹாமந்திரத்தை நெடுநாள் ஐயித்துக் கொண்டெழுந்தருளியிருக்க, வெள்ளைப் பரிமுகரும் ஸுப்ரஸக்ராய்க் காட்சி தந்து தம்முடைய வாக்கின் அம்ருதத்தைப்பூட்டி அநுக்ஷர்த்தி மறைந்தருள, ஆசிரியர் பரமானந்த பாரா வாத சிமக்ராய் கருதார்த்ததராய் எழுந்து ஹயக்ரீவஸ்தோத்ரம், கருடபஞ்சாசத் என்ற இரண்டு ஸ்தோத்ரங்களை விண்ணப்பஞ் செய்து, தெய்வநாயகனையும் திருவடி தொழுது, தேவநாயக பஞ்சாசத், அப்யுதசதகம் (பிராக்ருத பாஷாபயஸ் தோத்திரம்), கோபால விம்சதி, (சுருவிரகத்ய மென வழங்கப்படுகிற) மஹா ஸீர வையபவம் என்ற ஸ்தோத்ரங்களைப் பணித்தருளினார்.

திருக்கோவலூர் மங்களாசாஸனம்

பிறகு தெய்வநாயகப் பெருமானிடம் சிவமணம் பெற்றுக்கொண்டு, “பாவருதயிழாஸ் பேர் பெறு பஜாபவற் பாவலர் பாதிசாளிரயில், மூவரு லெருக்கி மொழிவினக்கேற்றி முகுந்தனைத் தொழுத நன்னாடு” என்ற படியே பொய்கை பூதம் பெயர்வார்கள் கூடிச் சுவாமி ஆபவதித்து மகிழ்ந்த திருப்பதியாகிய திருக்கோவலூரில் ஆயனாரைத் திருவடி தொழ விரும்பி அங் செழுந்தருளச் சிலகாலம் வாழ்ந்த அப்பெருமான் விஷயமாக “தேஹாஸிஸ் துதி” என்ற ஸ்தோத்ரமுரைச் செய்தார். அதில் 6, 7, 8-வரைகளில் முதலாழ்வார்கட்கும் எம்பெருமானுக்கும் பேர்ந்த பரிமாற்றம் லெகு அழகாகப் பேசப்பட்டுள்ளது.

(1) [தேவ தேசிகத்தருள தீதே ஸ்தோதரோபயத் பகித்த குணப் தீதே, தஹாவகாசதியிடம் தக்குக் பவந்தம் ஸ்வாத்யாயயோகதயதாச் சபா: கசித்தா:] பேசிகளில் உலகவாசிய முதலாழ்வார்களோன்றும் செந்தமிழ்க்

கவித்தலைவர்கள் ஒருவர் உள்ளியில் விஷக்ஷணமான வெரு விளக்கேற்றி வருதலத்தினாலே ஆயனாகக் கண்டு கொண்டனர் என்பது கருத்து.

(2) [கண்ணா பூரி கவிதாக்கிய விவர புத்திய பன்னா(புன்ய)தேசிகா பகவதாரோ பறாந்தே, தவத்பாதபந்தாதி தவதந்தயபோக்யே தூதர ஸமாசரயதி தூதர சர்க்கராந்தம்] பெண்ணையாற்றங்கரையில் கரும்புபோல் வளர்ந்திராவின்ற ஆயனார், பொய்கையாழ்வார் முதலான மூவரோடும் நெருக்குண்டு பிரியப் பட்டதினால் உண்டான ரஸமானது [விஷ்ணு: பதே பரமே மதவ உதன்:] என்ற கருதியின்படி அவரது திருவடிந்தாமரைகளி துண்டான தேன் பெருங்கில் சர்க்கரை கலந்தது போலும் என்றவாறு. இந்த இரண்டு சீலனாகர்த்தங் களும் பக்தர்களுக்கு நித்யாநுஸந்தேயங்கள்.

மீண்டும் கச்சிப்பதி பெழுந்தருளல்.

இங்ஙனம் திருக்கொவலையில் விவகாலம் எழுந்தருளியிருந்து அங்குள் ளாருக்கு வேதாந்தக்கர்த்த ப்ரவசனமும் செய்தருளி, பிறகு யாத்திரையாகவே ஸ்வாவதாரஸ்தலமான பெருமாள் கோவிலுக்கு மீண்டுமுகந்தருளி அங்கு விசேஷாத: க்ர்த்தப்ரவசனம் செய்தருளுங்காலத்தில், பெருந்தேவியத் தாயார் விஷயமான ஸ்ரீ ஸ்துதியையும், போருளானன் விஷயமாக ஹதராஜ பஞ்சாசத் என்றும் ஸ்தோத்ரத்தையும், ஸ்ரீயந்தோத்தகாரி பெம்பெருமான் விஷயமான வேகானேது ஸ்தோத்ரத்தையும், அட்டபயகர்த்தெம்பெருமான் விஷயமான அஷ்டபுராஷ்டகத்தையும், விளக்கொளியெம்பெருமான் விஷயமான சரணு கதி தீபிகைபெங்கிற தீபரகாசஸ்தோத்ரத்தையும், வேளுக்கை பெம்பெரு மான் விஷயமான காமாளிகாஷ்டகத்தையும், நிருப்புத்தமிழ் போரேற்றுப் பெருமான் விஷயமான பரமார்த்தஸ்துதியையும் அருளிச்செய்தார்.

வைராக்கிய பஞ்சகம் அவதரித்த விசேஷம்

* விஷ்ணுகண்டாவதார பூதரான நம் வேதாந்த தேசிகன் ஸர்வதேச முக மான ஞானம் படைத்தது போலவே விசத்தியையும் கோகவிஷக்ஷணமாகப் பெற்றவைரநலம் கூரத்தாழ்வானைப் போலவே தாமும் உஞ்சல்குந்தியையே கொண்டு பெருமான் திருவாராதத்தைக் குறைபற உத்திர்கொண்டு செந்தமிழும் வடமொழியும் தகழ்த்தாவாக்கு உபயோகதாந்த க்ர்த்தப்ரவசனம் செய் தருளா நின்றுகொண்டு *காரிமேனியருளானர் கச்சிப்பதியிலே பேரருளானனை மங்கலாசனார்த்த செய்துகொண்டெழுந்தருளியிருந்தார். அங்காலத்தில் வித்யா ரண்ய ரென்பலர் விஜயகர மஹாராஜனிடத்தில் மிதந்த வால்ஸ்யம் பெற்றுப் பல பல விதவாக்களை ஆதரிப்பதற்குரிய ஸோனகர்யங்களை யுடையரா யிருந்த தனால் நம் ஸ்ரீ தேசிகசிவாமணியை ஸ்மிரித்து இவருடைய ஏற்றமையைப் போக்கிச் செல்வச் சிறப்பைபுண்டாக்கிக் கருதி அந்த விஜய மகராஜசனிடத் திற்கு எழுந்தருளுமாறு ப்ரார்த்தனா பத்திரிகையை அனுப்ப, அதனைக் கடாகழித் தருளின ஸோயி தேசிகன் தம்முடைய சிஷ்டா விசேஷங்களை அந்த வித்யா ரண்ய ஸ்வாமி அறித்து வைத்தும் வினாக தீட்டடி ஆவ்வாரும் பன்னாசுருரே! எனத் திருவுள்ளம் செலித்து அவருடைய பத்திரிகைக்கு உத்தரமாக

த மேலீதார்திதா கிஞ்சித் தயா கிஞ்சிதார்திதா !

அந்தி மே லுளநிவசாதரே வளமு ளாதாபயா தயா

என்கிறுக் கிலோகத்தை பெருகிய ப்ப, அவரும் அதைக் கண்டு, தேரீசனிடத் தில் அவர் நாம் வைத்திருக்கிற தீசுவரன் எப்படியாவது இவர்க்கு அபரி மித நாவியுணவும் பண்ணுவதற்கு வேண்டிய ஆசைகளில் மீண்டும் மிக மிகப் பெரிதும் உரிமை விடுக்க, [ஹாரா] ன் முகமாகவும் தந்த மரிவாசக யுடன் ஆவாயம் பெருக, அந்தாதர்வாமி அநுக்ரஹத்தாலிய ன் வக் கிலோக ரத்னங்கள் வளவாபயா தயா கிஞ்சிதா எளித்த பெற்றி டகாம்

ஸ்வாமியின் ஓர் அற்புத சேஷதம்

ஒரு மாயாவாதி கர்யாஸி கச்சயம் வந்து வாய்மையாடு தீர்த்திதம் தோல்வி அந்நகரம் யாருங் இவர்க்கு சந்தேகம் இன்னல் விளங்க வேறு பென்ம பண்ணித் தவிர்ப்பான அநுக்ரஹத்தவ தசகயினால் ஸ்வாமி ஓர்நாளி லுக்காக, அந்நிஜம் பாஷா த துளத்தல் தண்ணீர்நாடு அது ஸ்வாமியின் திருநா டத்தால் துருதும ஹோதா மாகுமடி செய்து, இங்கு மாவர் செய்தாகுமடி அறிந்த ஸ்வாமி தம் தீர்ப்பாளிகை வாசல் துள்ளி வந்ததனால் கிறிஸ்தா அரு லின்றும் தண்ணீர் பெருக, ஸ்வாமியின் திருநகரம் வளவாபடியாய்மறு, இது கண்ட அந்த ஸ்வாமி, ஸ்வாமியின் சகாவி சேஷபகிற் த மிக வியந்து திருவடி யில் தொழது சென்றான்.

கருதாராஸ்தவ மென்றும் ஸ்ரீஸ்துதியின் பெருமை

ஒரு நாள் ஒரு ப்ரஹ்மசாரி, ஸ்வாமி ஸ்ரீஸ்துதியில் வந்து தெண்டனிட்டு ' அடியென் றிகவும் அகிந்தான், விவாஹம் செய்துகொள்ள விரும்புபவன் - யென் ஸ்வாமி தீர்ப்பா ஹாவம் செய்துள்ள போதும் என்று பிரார்த்தித்தான், அது கேட்டு ஸ்வாமி புன்முறுவல் செய்து " ப்ரஹ்ம ! மரிதா உந்தந்தாதி பண்ணி ! " என்று தந்தா தந்தா நடந்தாபயன் என்று கண்டா த் து தெரிபும் இப்படியி ருக்க விசேஷ தனிக்களை வந்த என்னிடமவந்து போன யாசிப்பதா துக் காண மென்ன " என்று வினா, " ஸ்வாமி திருஷாணப் பற்றி னால் அவ்வுமான சகாஸுமியில் பென்றும் வேண்டிய பொருள் கண்டகது மென்றும் பல பெரியோர் சொல்லக் கேட்டதனால் ஸ்வாமியை ப்ரார்த்திக்க லானேன் " என்று அவன் விடை கூற, ஸ்வாமியும் அது கேட்டு ' அப்படியா ? பாகவதிகள் அவ்ளம் அருளிய பகலத்தில் தவறது பொருள் கிடைத்தி தீரம் இனி விசாரியுமாதே, ஸ்ரீஸ்துதியை அநுஸந்தானம் செய்துகொண்டு பெருந்தேவிக் தாயாரை ப்ரகாசணம் செய்துவா ; அநுக்ரஹ தண்டாபகம் ' என்று கூறி, ஏற்கெனவே பெருந்தேவிக் தாயார் விஷயமாக அநுரிச் செய்த திருந்த ஸ்ரீஸ்துதி என றும் பதாத்திரகதை அவ்வுந்தக் கண்டபாடம் செய்தித் தருளினர். அந்நாறாய் முடிதும் அந்த ஸ்தலையையே ஆவநகரம் செய்து கொண்டிருந்து பிறரை நான் காண ஸ்வாமி ஆவநகரத்தின் முடி துருக்கொண்டு பேரருளாளன் எந்திடுக்கது மங்களைச் சாஷிக்காக எழுந்ததும் மாக அத் ப்ரஹ்மசாரியும் ஸ்வாமியைப் பின் சென்று ஸ்ரீஸ்துதியைப் பிசுளிக்கிறி னாக அருளருதித்துக்கொண்டே பெருந் தேவித்தாயாரை வலம்வர,

*ஆதித்தர்வரதிராமரதானாதராமபுரானாத: அம்போஜநாகுணமிஷ்டா
 மத்தாங்கரபாவகை, வஸ்யாமஸ்யாம தரி விஷாதே தேவி! திருஷ்டிக தவத்யா தஸ்
 வாம தஸ்யா மஹாமுநீகம் தவதே அம்போஜா யோதாரம்பதவிதாநோ புஷ்மதை
 காத்த்ய புத்தம தம்ம பராபதம் பாதாமீஹ யே தாபததே தத்யாம' தேஷாம் பூமன
 தயாதிக்ருணா தமயாத அபுதோ வ தயா நிபததயதிகாதிசம் வாகுதிதாப வஸதி
 தாம் எனவந ச் சிலைகங்கள் அது... நிபததயதிகாதிசம் தாயா நிபததயதிகாதிசம் தாயா
 முல் பிப ஸ்வஸ்தாநாதரகள்ளி வ வகா வாயத்தம், அவ்வாயத்தம் அநிபத
 தயார் பிரமசாரியம் க துதாத்ததனாய வவவ பபததத சகல தனன.

திருக்குமாரர் திருவவதரித்தம்

சகல வகைகளாலும் சுவாமியை சிகித்தவரான ஒரு திருக்குமாரர்
 எனச் சிவந்தாரம் ஆவண மாதத்து திராவிடநீர்-சுந்தர்தல் திருவவதரிக்க,
 அவர்க்கு வரதாராயி என்று திருமாமுநிபட்டது இவரும் பரந்த காலங்
 களில் உபயோகி எம்ஸ்காரங்களைப் பெற்று சுவாமி அருந்தப்பெயை ஸகல
 சாந்தராதித்தங்களையும் அநிகரித்து, விளக்கில் சுகாதாநினை நீண்டி யோலை
 விளங்கி வந்தார் வயதாராளர்பென்றும் வயதவரதாசாரியபென்றும் குமார
 வரதாசாரியபென்றும் இவர் வழங்கப் பெறுவர்.

ஸ்வாமி பிருதாவளிகன் பெறுதல்

ஸ்வாமிபிருதாநுக்ரு வேதாந்தாசாரியர் என்றும், கவிதார்க்கிக கேஸரி
 என்றும், ஸர்வதந்திர வதந்தரர் என்றும், ஸம்ஸ்யா ஸஹஸ்ரீ என்றும் இங்
 யென பல பிருதுகள் ப்ரபத்தமாய் சிகித்தன இவர்தான் வேதாந்தாசாரியர்
 என்கிற பிருது பதீரங்காதனம் அளிக்கப்பட்ட தென்னுடைய ஸ்வாமியின்
 இவ்வ ஸ்ரேஷ்டரணிகுலேயை சதாபவதனன வது: ஸங்கல்பஸூரீ பாதப ப்ரஸ்
 தாவஸூரீய [நிபததாநு தியாநுபத வேதாந்தாசாரியபத] என்றும், அநி
 கரணஸாராஸ்யம் விதாசகத்தல் [வயந்தி தூவகயாதது] எனதும் ச் சிலை
 கத்தல் [தேத தேவேத ததயா யோதாதாராய அபுதோ] என்றும் அந்நிச சசய்
 ய்ப்பட்டுள்ளனவ காண்க. ச் சேதாந் பாஷ்பத்தன் முடினில் [வயந்தி ஸ்ரிதத்
 தம் யாதநதோதாயததயா ஸாநதநாத திகதாதாசாரியய வேதகடேச:] என்ற
 ச் சிலைகத்தல் ஸ்ரிபத்ததனனும், தயாதகத்தின் முடினில் [வேதாந்த தேசிகபதே
 விதிவேச்ய பாஸா தேயோ தயாதக மேததயாததயா] என்ற ச் சிலைகத்தல் தேவ
 பததனனனும் பதீரங்காதன விவகைகப் பருநிகுரென்றும் கொள்ளக்
 கடவது தர்மியைப்பத்தல் ஸமர்ஷம காண்க. ஸர்வதந்திர ஸ்வதந்திரர்
 முதன்ய மற்ற பிருதுகள் விவகைகளால் அளிக்கப்பட்டன. இதுவும் ஸ்ரீ
 தேசிக இவ்வ ஸ்ரேஷ்டரணிகுலேயை தெரிவித்து, அள்கல்ப ஸூரீ பாதபத்தல
 மேலே குறித்தவிடத்தில் [கவிதார்க்கிக ஸஹ விதி பரப்பாத குணஸாய்ய] என்
 றும், ச் சேதாந் பாஷ்ய ஸஹப்தியில் [அகனி அதவி அதபிரி யம் ஸம்ஸ்யாஸஹஸ்ரீ
 கவிதகம்ருதேத்தான் ஸர்வததா வயததா] என்றுமுள்ள ஸ்ரீ ஸ்ரேஷ்டகன
 காண்க. ஸர்வதந்திர ஸ்வதந்திரர் என்கிற பிருது பதீரங்காதச்ய ரால் அளிக்கப்
 பட்டதென்றும் சொல்லுவதுண்டு. ஸம்ஸ்யாஸஹஸ்ரீ என்கிற பிருதுமற்ற பிருது

களைப்போல் ஸுஹ்ரஸித்தமாக ஸ்வாபிசுரு வழங்குவதில்லையாயினும், அக் கலித்த நெதர்ஸுகளில் வித்வான்களால் வழங்குவரப்பட்டதென்று விளங்குகின்றது. இந்தச் சிலாகத்தால் ஏதேதெத்திறகு 'ஸமாஸா' என்று உயர் கூட்டமாய் பூரணம் எனப்பது மறைகவிக்களாக கோஷ்டிகளில் பாரிததம். இரவரி ஒரு தத்தவதீயா சம்பதங்களை சம்பா கவனத்தோடு வெளியிட்டால், மூலமுருகன் அப்போதே பூரணச் சிலாகமொரு அடனைப் பூரித்துவந்து வெளியிடுதல் மாலஸ்ய பூரணமெனப்படும். கவிக்குத்த இத்தமொரு விதவாதமான போது போக்கு

தேசிகள் ஸமஸ்யைகள் கொடுப்பதிலும், பிரதி கொடுக்கும் ஸமஸ்யைகளைப் பூரணம் செய்வதிலும் சிறந்த வல்லமை என்பது கனங்க "ஸமஸ்யா ஸஹஸ்ரீ" என்ற விருது தோன்றியதென்பது அப்போதே ஸ்வாமி அருளச் செய்த ஸமஸ்யைகளோ பூரணங்களோ இப்போது ஒன்றும் கிடைக்காததனால் இப்பதங்களையின வென்று சேரலடைகேள்வி

ஸ்வாமி திருக்கவினாறு கட்டினது

ஸ்வாமி ஸர்வதந்தர சுவதந்தரென்று பிரது கவித்து விளங்குவதில் பொருமைகொண்ட ஒரு கோத்தன் ஸ்வாமி திருவாரூர்புத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும்போது ஒரு நாள் அருகே வந்து, தேவரி எல்லாக் காரியங் களும் செய்ய வல்லமை பெற்றிருந்தாலும் இது சர்வதந்தர சுவதந்தரென்று விருதுகூறும் பாரம்பரியம் என்ன இன்று கட்டுவென், அது கட்ட உமக்குத் தெரியாதல்லவோ? அப்படியிருக்க இந்த விருதை நீ எவ்வளவு கவிக்கலாம்? என்று கேட்கிக், ஸ்வாமியும் புன்முறுவல் செய்துகொண்ட அவன் முன் ஸ்வாமியேயே ஒரு கிணறு கிணைந்து செய்து அவனது சசநக்கை யடைக்கினார். தூதர்க் கிணறு வானத்தும் பக்கங்கள் சேவிக்கத்தக்க சிவமாயிடுவனது என்று சொல்லி வருகிறார்கள். திருவயிற்றிப்புதலும் காட்டியும் வருகிறார்கள்

ஸ்வாமி பாம்பாட்டியை வென்றது

மறநெருகால் ஒரு பாம்பாட்டி, ஸ்வாமிசார்ந்தானத்தில் கிடைக்காண்டு நீர் ஸர்வதந்தர சுவதந்தராகக் கொடிய பாம்புகளை ஆணையட்டுக் கட்டுத்திறனும் உமக்குத் தெரிந்திருக்கவேண்டுமே; அந்த வலலமைகையக் காட்டுகிறானால் நீர் மெய்யே ஸர்வதந்தர சுவதந்தரே' என்று சொல்லிக் கொண்டுதான் தான ஜீவதந்தரமாக வைத்திருந்த சில பாம்புகளைப் பிடித்திவ லினாரும் திருது கட்ட, அவையும் சிறிதவசைய, அப்போது ஸ்வாமி, இன்னும் அவ்வுமணிநுகலாகாதென்று கருது வைத்திய மாதா ஒப்பத்தான தபணம்ச் சிறிதே சல சிலாடுகள் போட, மிகக் கொடிய ஒரு பாம்பும் மாதிரும் சிலாடு களைக் கட்டி ஸ்வாமியை சசநக்கன்வளவிலே, ஸ்வாமி உட்கார் ஸ்ருதயத தினும் பசுபிராஜனை ஆஹ்வாயம் செய்தருள, அவனும் சடகக்கள் வந்து தோன்றி அந்த அரவங்களைக் கவ்விக்கொண்டு, அகல்கில பாம்பாட்டி தான் பங்கப்பட்டு மலலமம் தனது ஜீவதந்தரமாக வைத்திருந்த பாம்புகளும் தொலைத்தனும் பரிதாபம் மிகு ஸ்வாமி திருவடிகளிலே விழுந்து வேண்டிக்

கொள்ள, ஸ்வாமியும் திருவுள்ள மிரங்கி மீண்டும் அந்தப் பாப்புகள் அவனுக்குக் கிடைக்குமாறு அலுக்கடிவாழ் செய்த நவீனம்.

ஸ்வாமியின் கவிதா சாதுர்யம்

உலகில் கவனம் செய்வதில் மிகவும் துல்லியமான மஹாகவிகள் ஸர் இரத்தினமும் ஸ்வாமியுமானவர்கள் கவிதையில் சித்தியும் பர விகாசமுடையிருக்கும். 1. ஆகவரி, 2 மதுரகவி, 3 மகாகவி, 4 விஸ்தாரகவி—என நான்கு வகையாக வகுக்கப்பட்டுள்ள கவிதையிலும் ஸ்வாமி சிறந்தவர். "முரட்டாக்குட்டிரதம் கதிப்பயநாதம் தேசிக வையக கணகதிலே மிகவும் சிரமியம்" என்பதற்களைக் கூட்டிக் கவிதையில் வைத்துக்கொண்டு "சொற்களானவை" "என்னைக் கொள் என்னைக் கொள்" என்பது அமைதியாகவா வந்து வருந்தப்பட்டு கங்காப்ரவாஹம்போலே பெருக்கெடுத்தது, "பெருங்குட்டியாயின ஆறால் அநிதரனாதாரணமாக இங்குக் காணத்தக்கது ஒரு காண மாநிலத்திலே அநேகக் கோகராளிகளை அவதரிப்பதற்கும் சகியும் அந்தக் கோகங்க மூலையம் அந்தத் தந்தையோடும் ராஜ்யாபி யோகம் கூடியிருக்க" பெருங்குட்டி, உதாரணம், ககராத் தம், முரட்டாத்தம் என்றும் போலே உலகைக்கொட்டி பந்தங்களில் ஏதமத்துக் கோகங்களை அவதரிப்பதற்கு உங்கத்திட மாத்தாத்திலே அவை அநேக அமையம் அதிசயமும், அதைதாத்தம் என்பதால், திக்கு மற்ற ஆச்சரியமும் போக்குமிடத்து கவிதாவுள்ள பூமியைச் சுவாமியை அமுதமயமாக்கி.

ஸ்வாமியின் நிகலஸம்பத்தி

ஸ்வாமியின் பெருமைகளைக் கண்டு பொருத சுவர் தங்கள் சொருணம்குப் போக்குமிடாக, ஸ்வாமியும் திருவுள்ளம்க்குள்ளே சென்ற பின்பு பின்பு வெளிவராத மீண்டியில் பசுமைய மதநெய்க்குள்ளே கட்டித் தந்தவர்க ளிட்டுவைத்து வேடிக்கை பாப்பதற்காக மலையது சிவநாகன் ஸ்வாமி யும் காசியிலுள்ள வெளியே எழுந்தது போது அந்தப் பசுமையிலே நெய்க் குட்டிக்க உடனே கமித்து மரித்து விடப்பட்டுத், "காமயஜுரபக தேசித் தேசித் துதாநவாஸபக, வயமது ஸுதிதாநாதக மாதாநவாஸபக" என்று அதுவந்தது. அக்கொண்டே பெருங்குட்டி, ஆக அபயலஸாய விசேஷத்தைக் கண்டு ஸ்வாமிபுரபுரணைப் பெற்ற பொருவாக்காரர்கள் உடகத்தை உருவிகளில் விழுந்து பொறுப்பித்துக் கொண்டு போனாகா என்பதாக ஒரு அந்தஸம் சொல்ல வருவார்கள். "காமயஜுரபக" இதுவாதிச் சொகத்தை ஸ்வாமி எழுதினதாய் துண்டு; அதற்குச் சார்பாக இந்த எகியஸம் கவிதாநாயி, கக்கரும் என்று பல மஹான்கள் திருவுள்ளம் பற்றியிருக்கின்ற இதைப் பற்றிக் கீழே பேசுவோம்.

சுரத்தலம்ரணவிநேதம்

ஸ்வாமியினுடைய திருக்கண்புறங்குத் துவத்தியஸம் ப்ரபந்தமாக, வழக்கப்படி புற்று ஸ்வாமிகளை முன்னம் சிவந்தாரணம் செய்துவைக்க, அவர்களும் இசைந்தருந்து சல பொருணமயன்களின் துர்த்தோதனைக்கு

திருக்கிட்டு இது வெளியிப்பரிசுருகைய கிண்பாடல் போதுமென்ற அதாவ
லிசது, பாலமுதுவாவதென்ற நிவேதனம் செங்குள்ளவாறே குதினாரமேதான
அந்நாழிதாரதா எனது சொல்லி வந்தனாகன பாலகிரககரகோணரான
தேசிகன் குதினாரில் எந்தானினகர கிண்பபததது பாணகிறேப கிண்கண
யிண்க இது அதிவாதான சரித்திரமாயிருக்கலாம். உண்மையானதும் குறை
யிலகி.

ஏகாதசியத்திற் பவியிசேஷம்

ஸ்வாமி ஏகாதசி நாளில் பூரீ நகராதின மங்கலாசாஸனம் செய்து
நிறைவில பொருமைக்காரானின் தோஷப்பால் அச்சகர ஸ்வாமி திரு
கையில் பொருகல பாலாதததைக் கொணரது கொடுக்க, ஸ்வாமிபும அநாத
தமது திருகைகளில் வாவக் கவததுக்கொண்டு பெரிய பெருமானை கொடு
'ஸ்வாமி' அடியென இவ்வென தோத்கத திருவுள்ளம் பறையமோ? உயவா
தின்மன இன்று இவ்வென தகைப் பாலியை என் செய்வென்? ஒன்பதா
த்பமனம் பெரிதோ? துப்போகதவ சிவமனம் பெரிதோ? சிவரித்தருகவேறு
என்று கிண்பபம் செயல், பூரீ நகராதின மறநேர் அச்சகமுதிகா 'பிண்பா
இது எமது ஆதலுடையது, ஏகாதசியனது ஒருநாளும் அனனம் ஸய்சரித்த
தகதனதுகான்' என்று கிபரிக்க, உயவியின் பாலவாதசபததை
உண்டு அச்சகாதிகத் திருவடி வணங்க அபராதாமனம் செய்து கொணடா
கா என்று ஒரு கதை சொல்லி வருகிறார்கள். இது கவையற கதைப்.

ஸ்வாமி திறத்தில் அஸஹ்யாபகாரம்

ஸ்வாமி உயபெருமான ஸ்சிதிரில் உயவெதாத் பாவனம் செய்து
கொண்டு எழுந்தருளியிருந்த காலத்தில ஒருநாள் திருமாளிகை வாகல திண்க
யில் கிறநிருகது மிகப் பெரிய சாண்டகிரா பொன்றக் ஆதாதிருக்கையில் 'க
தாடை ஸ்சுபுணுசாரா' என்கிற ஆராயி ஸ்சொருவா தமாழகைய சிஷ
பாசலுடன் அந்த விதி வழியே சென்று கொண்டிருக்காராம், அநாத தேசிகன்
கண்சியாமல எழுந்தருளியிருக்கதகா அந்த சிஷவான் கொருவா நித
கிண்கு தேசிகனிடம் ஒடிவந்து 'மது பதாராயா எழுகதருள் திற நீ
இவ்வென அயமர்பாக்ககாடடி உட்காரதிருப்பது என்ன பேதலம்' என்று
ஆவாரித்து ஸ்வாமிபின் திருவடிக்கீழ் விழுந்து விட்டுச் சென்றாராம்.
ஸ்வாமிபும திருக்கிட்டெழுந்த துப்படி வீணாக பாகவதாபாரம் தோந்த
விட்டதே! என்று சாஸனம் திருவுள்ள முகடதுக்கப்பட்டு ஏகாத வானத்திலே
திருவுள்ளம் சென்ற தோஷிவிட போதுபட்ட கையமலகைத்திறகொழந்தருள்
விட்டாராம் "சிஷ்யபாபம் குரோபி என்பது சாண்ட மானகயாலே அந்த சிஷ
பன் செயத பாயம் அவனது குருவான சச்சுபுணுசாரன் செயததாகத் திரிந்து
அவருகைய மேனியில் ஒரு கவலர்ணியம் உண்டாயிற்றும். பல சித்தனைகள்
செய்தும் "பிண்புமொழிகிறதென்கை பெருகுமிறவனவான்" என்றுபோல
அந்த கிபாதி மேன்மேறும் அதிகரித்து வருகிறதகையக கண்ட அவர் 'இது
தேசிகன் திருவடிகளில் பட்ட அபாதத்தின் பானே' என்று ஆபத வசன
காரானே அந்தியிட ஸ்பிராராய் தேசிகனிடத்தேநத் சென்று பொதுக

வேண்டிச் செல்வாமை ஈவாநி திருவடிவாங்கதிலேயே வலிகதிருந்து நித்யம்
புரிபாதநீர்தரும் ஈவிதீர்த்தப போதகாரம். அதன் பயனை அவர் தீர்த்த தேவ
நீர்ப்பெற்றதனால் ஒரு மகப்பேறும் உண்டாகப் பெற்றாராம். நீர்த் தமதினம்
யினாலேயே நோக அந்த மகனுக்கு நீர்தரப் பண்ணெனநே பெயரிட்டாராம்.
அந்தப் பிள்ளை தேசிகன் விஷயமாக ஒரு தூதராகத் திபந்திருப்பதாகவும்
சொல்லுகிறார்கள். இதே அந்தச் சந்திரனாராய்வுடைய பாரத தேசிகன் கண்ணல்
தேசிகன் திருவரங்கம் வட்டிய்காட்டித் தீண்டெடுத்தாரிளாம. இவ்வாயத்தி
யும் இதே எந்தையிருக்கிறது. உரையாடலான கதைகள் இவ்வாய்.

அபீதிஸ்தவமவதரித்த விசேஷம்

இவ்வாயம் கோயிலில் வாழ்ந்ததற்குத் தரக்கூடிய ஒரு கதை துதிக்கக்கூடிய
ஈழநாடு பண்டிதர்த் தமதினம் அ. தீர்த்த கோயிலில் துதித்த முரிமையுடைய
வாகனம் பரிசும் ஒரு கதை. அந்த கதைக்குச் சேமவாழ்வு என்பது பத
தினத்தினாலும் பரிசு. தீர்த்தது அபீதித்த ஈவாநி தேசிகனும் மேற்கு
எந்தாக நுழையப்பெற்றது அபீதித்த கோயிலில் ஸ்ரீ சூரபரங்கா ஸ்ரீ பட்ட
தருஷ்கவருக்களின் கருவு உரையாடல் டாமல் உரையாடல் துதித்ததாக, ஏத
செய்தேதாடியார் செதிந்த சந்தரங்கா ஸ்ரீ கோதகை ஈவாநி திருந
கையிலே சொந்தது "இதை கவியாத விசேஷம் செய்து போர்" என்று
கிபித்தது. தமதுவடைய இவ்வாய் குரையாடல் ஒப்படைத்து திருநாட்டு
செழுந்தருளினார் அபீதித்த மதவமங்கலம் முதலான இவ் வரந்
நகரங்களிலே வாழ்ந்து திருநாடையுடைய சென்று கோத தேசிகன் திருவரங்கம்
பெரியகோயில் அடிக்கண்டுகைச் செய்துமென்றும், பண்டையபுரே தாம் கோ
லிலே பரஸ்பர துதித்து வான அரவாரங்கள் திருவடி கீதலிலே வாழ்
பெற வேண்டுமென்றும் கொண்ட மகோத்தங்களைப் பெய்து அபீதித்தவமென்றும்
அபீய பெரிய விதிகா கொணவற வநுக்கெய்து விஷயத்தாடலே விதவா
வந்தானம் செய்து வந்தார்

கோயிலிற் சேமவாழ்வு

அபீதித்தவாநாநானத்தின் பயனை அவர்களுள் அங்கத்தரும்
அவதயம் இது அங்கைப் பண்டிதர்தரத் தெளிந்த மவாநி தர்ப்பு
போது முக்கத்துரி வபெருமான ஈவநிசிக மீண்டும் வந்து கோதார்.
அப்போது கோயிலுள்ள ஈவநம் பரமபங்கிதாதகமனான ஈவநி சிறந்த
ஞானவன் துருஷ்கர்கள் வபெருமான வபெருந்தது அபதமக்கவர்
அதிலேயொழித்து வபெருமானையும் வதவததர்த்த திருபதிஷ்டை செய
கித்து கதிரோதலவாதிகன் வபெருமான கிவபெருந்ததையாந்த நிறப்புக
களைக் கட்டித்ததுத் திருவனம் மகமுதிருநார் சிவனவம் விழுவம்
கீதிலிலென்றமருத் ஐக்காலே தக்பாந் அந்த தென்னகத்திலே மா
வந்த திருவனான திருவரங்க மிதாநலவம் பாரபதான ஈமபத்திலே
புறச்சமயிகள் திண்ணுவது "தமிழ் பானஷிவகமாத சிவதங்கி இவ்
ஓதவதற்கும் அந்தப் சிவதங்கிப் பாரத ஆதவாநி இவ்வே போதவ

கப்பட்டு அடங்குவிட்டார்களா அன்னவர்களில் ஒருவர், அல்லது தலைவர். அவர் தேசிகனாவதற்குப் பதற்குக் காரணம் மூன்று புத்து 'இதர ஆசாரங்களைப் பிராட்டி விஷயமாக அபரிததங்களைப் பெற்றி அவசியமடைய உருமைகளைத் துலத்துவிட்டார்கள்' என்றும் "தேசிகன் அவதந்தது அந்த அபரிததங்களை மயலலாம் களைந்து பிராட்டியின் பெருமைகளை ஆச்சரிப்பதாகவதா? தது விட்டா!" என்றும் எழுதிவைத்துள்ளார். எழுதிவைத்துமன்றி சுவரிகைகளுக்களில் உரும்பான்மை யாகப் பேசும் பேச்சும் இதுவேயாம். உண்ணமலிப் பிராட்டியின் பெருமை எத்தனைக்கு? அதை தேசிகன் எவ்வண்ணமாக அங்கீகரித்துள்ளார்? இவ் இரக ஆசாரியர்களின் நிருபுள்ளததிரகம் தேசிகனுடைய மருகம் என்னததிரகம் எவ்வகையான வாயிவுள்ளது? என்னததய முதலான விஷயங்களைக் கிற்றும் அறிபதிலலாம லும் ஆராயக்கூடாமலும் தாம் மருகம் தோடு க்குமாமல பிதரையும் மருகச் செய்திருப்பது மிகமிக வந்தததக்கது தேசிகனுடைய உருமைகளைத் தெரிந்துகொள்ள மிரமப்பட வேண்டியதுண்டா? அவருடைய நிம்பயலுக்கிற்குள் லோபித்துவிட்டவிடலையே பிராட்டி விஷயத்தின் றுக்கவாயமைப் பிற் தேசிகன் ஓர் மருகது கிம்புதிறநிலையே அவரிடம் ஸாஸாஷ்டமக அருளிச் செய் திருப்பவை இவகு ஸாரமாக மருகிக் கப்பின்றன

இக்காரணத்தலம் மோகப்பரதத்தலம் விபத்தலம் ஆகிய இவற்றைப் பிராட்டி யிடத்தில் தனிப்பட மருகிக்கும் விஷயத்தில் தேசிகன் மிரதும் இரங்கலிலை, இதை கரமேன எளிதாக கெஞ்சிய பதிகைக்கற்றும் மாதலாப்பதய மென் னும் மஹாகாங்கியம் எவ்விதேசிகன்பணிதது இவ் பன்னிரண்டவது ஸர்க்கம் ருக்மிணிப் பிராட்டி விஷயமானது அதில் 1, 2, 3 கிலாகங்களிலும் ஸாஷாத்தரீ மஹாலக்ஷ்மிய ருக்மிணிப் பிராட்டியாகத் திருவவந்தததயச் சொல்லப்பட்டது. உடனே மூன்றாவது கபிலாகம் வருமாறு—

“திசண்டகம் திபாரதில ச் சூததாம் க்ருகரோ க்னோபரவி ச்வக்ருத்யம்.

அத்யதே ததமிததா வையயாத் அத்யோதய தீவாது மத்யபொங்க்யம்”

என்பதாகவுள்ளது. இதற்கு மெலுள்ள கிலாகங்களைல்லாம் ருக்மிணிப் பிராட் டியை மாத்திரமே கோக்கியவை முதலிரண்டு கிலாகங்களும் அப்படிப்பட்டவை. இடையிலே மூன்றாவதான கிலாகம் மாற்று மித்தியை விதும் என்னிற நிதிதேசத்தைபுட்கொண்டு தோன்றியுள்ளது. இக்கிலாகத்தில், “ச் சூததா க்னோபர விசுவக்ருத்யம்” என்பதற்கு விபாக்கியான மென்ன வென்றால், “ச் சூததா விசுவாத் அதயான ஸாதய-விசோத சூத இக்கருததா+ ஸாஷாத்திச்சூத்யம்” என்பதேயாம். இப்படிப்பட்ட க்ருதயத்தைப் பிராட்டியிடத்தில் தனிபாக இட்டுப் பெசுவதற்குத் திருவுள்ள மிலாமைவினிலையே தேசிகன் விதும் என்னிற பதத்தைப் பாயித்து இடையிலே இந்த வெளா கிலாகத்தை விசாகணமாக அமைத்தார். முன்னும் பின்னும் பிராட்டியை மாத்திரமே குறித்துக் கொள்க்குள் யருளிச் செய்து பொருந்றவர் இவ்வொருக்கிலாகத்திலேயுதும் என்று திருவுரை யும் சேர்த்தருளிச் செய்கதை உற்று கோக்கினால் இக்கருததா ஸத்தித்களில் பிராட் டிக்குத் தனிப்பட அங்கய மிலையென்று தேசிகன் நிச்சயித்திருப்பது நிடமாகும்.

ஸ்ரீஸ்துதியிலும், “யத்யைகப்பாத் பவதி கமே யத் தேஸித்யபீஷாம் இகம் ஸ்தேகபரணயாதா இகமாயகமாயதாம், தத் கங்கயான கமே யமிதாம் கெனக்யம் ஸாமிதேன பூணம் கெஜ ஸ்பூத பதீபாதலாகுாஸாயகம்” என்னிற இவ்வொரு கிலாகமே போதும் பராட்டி விஷயத்தில் தேசிகன் நிருபுள்ளதத்தை உண்படி

இட்டதாக அனைவரிக்கும் மாணக் கடிதங்களைனுப்பிவிட்டு 18 நாள் பொறுத்து விடுவாது சேர்ந்து டி.கே.பி. அவருடைய முகம் எவ்வளவு அழகு தெரியுமா? கந்தல என்ன அழகு தெரியுமா? தூல என்ன கம்பீரம் தெரியுமா? என்று பவபல வுஞ் சொல்லிப் பாண்டித்து போதைப் போக்கினாராம். இந்த கதைக்கும் சிகம பரிமாண கதைக்கும் சிறு தேனும் வாசியுண்டோ? தேசிகனுக்கு விபுல விபாகிப்பான மெருதத் சதிரியா தென்பு யாரும் சொல்லுகின்றார், திருவாய்மொழி விஷயத்தில் தாத்தாய ரதாவாஸியும் ஸாரமும் அருளிச் செய்து கிருதக்குத்யராஜா என்னுமில் வளவே உண்மை ஒருகால் சிகம பரிமாணமருளிச் செய்திருந்தால் அது பெரிய வாக்சான்பிள்ளை விபாகியானமாதிரி ஸ்ரீபாஷ்பத்திரகு ச்ருதபாகாசிகை போன் றிருக்குமே போதிப சில நுனிதமாக துக்க பாகாசுத்திரிய கிடையாது இதனையும் மத்யஸ்திரிகளின் மனத்தில் அனத சில நாட்டு போம்.

அமலாதி பிராணுக்கு தேசிகமருளிச் செய்த விபாகிப்பாளம் முரிவாஹா போகமென்றது உபராஹாஸ்யங்களுள் ஒன்றுக விவாதி வருகின்றது இவ்வ முரிவாசாரிய விபாகியான கண்டனமாக ஓக்காமாவது காணக்கூடக்கிடந்தோ? இல்லை. இல்லை என்பது மாத்திரமன்று. அபரியவாக்சான்பிள்ளை போய்வா ருடைய நிருவுள்ளத்தை நனகு வதாரக்கவலை ஸ்ரீனாத்திரிகையே அருளியுள் ளாரி. இதை மறுக்கவழிபாருதாய முன்வருக.

ஒப்புத்திரி பாதவா சே பதகண்டே முன்வருவாசிரிஸ்ஸு பென்று நாம் நாற்பது வார்டமாகச் செய்து வந்தும் இவர்கள் இவற்றில் அந்ருஷ்டி மபிரிய வுழந்துவாருகர்களதனை போக்கு வேண்டுகிறும் செய்யவில்லா தங்க ளுடைய அசட்டு வாதங்கள் விட்டிட்டால் துன்பமாதமென்றுரித்திரிய கொண்டு அவருரை வடமால் மரபதிப்புகள் செய்துக்கொண்டு காலங்கழிப்பது ஒன்றே இவர்கள் பணி.

D. R. ஐயங்கார் எழுதி மறு பதிப்பும் செய்த ஸ்ரீவாசாரிய சித்தாமயமும் பெரியபுராணமயமான தேசிக சரித்திரத்தில் கீழ்க்கண்ட வாக்சிவங்கள் காண்கின்:

1. தேசிகனுடைய காலத்தில் ஸ்ரீரங்கத்தில் ஆசாரியஸ்தானம் வலித்திருந்த ஸ்ரீவைணவர்கள் தங்கடபரித்ததை மடமும் அதிகரித்து ஸ்வபொஷ் டியாக உபரியாஸம் செய்ய வல்லவர்களாக மாற்றம் இந்ந்தாரிகளே மனாரி ஸ்ரீபாஷ்பாதி காரதங்களைப் பரிசயம் செய்து பிற மதத்தினரோடு வாறஞ் செய்ய உரியவாக து.
2. 'தாம் கற்காத ஸ்ரீபாஷ்பாதிக்கோ அனகு கற்றுப் ப்முறை ரவச னஞ் செய்து தாம் காற பிரபந்தங்களிலுப தம்மிதும் தெளிவான ஏறாதத்துடன் திகழ்ந்து தமியும் மிகந்த ஆதாததை அப் பிரபந்தங்கள்மில் அசதுத்திய தேசிகள் விஷயத்தில், அதற்குமுன் ஸ்ரீரங்கத்தில் ஆசாரியகம செய்துவந்தவர்களும் அவர் ஸ்ரீபாஷ் கருப உவகையான இடையறுகளையும் ஹிம்ஸைகியைப் பியுத் தலப்பட்டனர் அவர்களால் ஸ்வாமியடைந்த கஷ்டங்கள் பல.' என்று.

இந்த வாக்சங்களால் ஸ்ரீவாசாரியர்களுக்கு இரண்டு வகையான அவத்யம் தெரி வக்கப்படுகிறது. (1) திவ்வரபந்தத் தவர் வேதேரன்று மறியாதிந்ந்தாரிக ளென்றும், (2) தேசிகனை பலவகையாகப் பரிபவப்படுத்தவும் ஹிம்ஸைக்கையிடு அவ்வாசாரியர்கள் சிஷ்யர்களைச் சேர்த்துவைத்துக் கொண்டிருந்தாரிகளென்றும்.

இவ்வருணமயான விஷயத்தை யோகத்தொடர்புடையவோ வேறு திருந்தியவரோ கண்டு பிடித்தவருடைய மோதத்தைத் திருந்தித் தோஷம் வாராதிருக்கவேண்டும். "ஸ்ரீரங்கத்திலிருந்த சில ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள்" என்று ஸாமான்டமாக எழுதி யிருந்தாலாவது மெதாவியட் சமன்நிருக்கலாம் அங்கு ஆசாரிய பீடத்தை அலங்கரித்திருந்த மஹாசாரிய ஸாரிவக்பனமர்களின் மீதுமன்றி ஏறிப்பார்க்கிறது இவ்ருடைய அளவுபாட்டாவதாம்.

அவ்வாசாரியர்கள் என்றைக்கோ திருவாட்டுக்கேழுந்தூரிலிட்டாலும், உலகம் நின்றந்த புத்த வாயந்த அவர்களின் இவ்வ ஸ்ரீஸூக்திகள் மறைப வில்லையே. தேசிகனும் சிவன வலிக்கப்பெற்று தழிமுடைய கரந்த சிர்மானங் களுக்கும் வழிகாட்டியாகக் கொண்ட அந்த சிவ கரந்தங்களை ஸெய்க்குமுலக மெல்லாம் "நாக்குக் வேத விரீதஸ்ப நாமஜாதி வேததாரிண வாயாம வேத விதுஷச் சக்ய மெவம் பரபாஷிதம். நூயம் வ்யாகரணம் கிருந்தஸ்யம் அநுப ணாநா சந்தம்" என்று சகவாத்தி திருமகனார் திருவடி திராந்திய சொன்ன தெய்வம் இவ்வாசாரியர்களுக்கே உயர்த்தம் என்று கண்ணுங்கண்ணிருமாயிருந்து கொண்டாடா நின்றது. நமசிந்தனைவயப்பற்றிச் செபிபவாச்சனைபந்தினை பெறுதும் போதும் [பெரிய திரு மொழி 5-8-7, விவாகவினாத்தி]—

"முற்பட தவயத்தைக் கேட்டு இதினாஸ ஸாணங்களைபுமரிகரித்து பரபசுப்திரிசெய்ததுக்குடனாக வாய மீடாமனைக குமறிகரித்து, போது போக்கும் அருளிச் செயலிலே யாம் நமசிந்தனைவயப்பெலே"

என்ற நுளியுள்ளார். ஸ்ரீரங்கத்தில் ஆசாரிய பதவியை அலங்கரித்த ஓவ்வொரு ஆசாரியரும் இத்தகைய யோக்யதை பெற்றவர்க்கு விளங்கினார். அப்படிப்பட்ட மஹாசாரியர்களின் ஸ்ரீஸூக்தங்களைக் காதல் கேட்கப்பெறாத தோடு கண்ணால் பார்க்கவும் பாக்கியமற்ற இந்த D R ஸுயங்கார் தன்னள வறியாமல் அவர்களுடைய யோக்யதையில் துறைகற்பித்தது மஹத்தான ஸாஸ்திரம். அவர்களின் ஏனையத்ததை மதிப்பிட்டு இவ்வாசாரிகாரி?

* குழாங்களாயடிவிடின் கூடி சிந்துநினை * என்ற விடத்திற்கு விவாக்யனமிட்டருளின அப்பொசிரியர்கள்,

"அவன் பக்கலிலே சிஷிதபராயி நத்திர நீக்கன் நாய்வகிருஷ் இங் கிருக்கும் வானுளனும் தவஜ்யமான அத்தகைய வங்களைப்பற்றிச் சேறபாசென்றதும் பெரிய பரந்தலே யோயிபுத்தனவம ஒரு மிடருபநுபவிக்கப் பாருங்கொயா.

என்றருளிச் செய்வா சின்றுர்கள். இப்படிப்பட்ட உதாரண நகவர்களைச் சில அவயபதேசியர்களைக் கொண்டு போகவில் எழுதிவைக்குமளவால் என்னதும்? "ஸ்வஹஸ்தேநோத்சுசிந்தனைஸ கஜா நிகுதாத் தோஷ பறாஸம் கலத்திர் ஸம் பாஸிக்ககநதல மாலிம்பதிஜட:" என்ற பரபராஜ ஸப்தி ஸூக்தத்திய பவிக்குமத் தனை அபிதிஸ்தவத்தில் "கவசாங்ககமுத்திய விபோ பரஸ்பர ஸிதைஷிணும் பரிஸேஷஸுயாம் வந்ததய" என்று கதறுகருர் கேட்கின். ஸ்ரீரங்கவாஸத்தை யிழந்து அங்கதரவரையாநின்ற அவர் "ஸ்ரீரங்கத்தில் எழுந்தருளியிருக்கவற பரஸ்பரஸிதைஷிகளான பரமசாஸ்திகளின் திருவடி வாரத்திலே அடிபேண வாழ்விக்கலாகாதா?" என்று அரந்துகருர். அவர் எந்த மஹாசாரியர்களைப்

பரஸ்பரிமலிதே தந்தனென்றும் அதுவாஸை போகாக்கொன்றும் பேற்றறிஞரோ
அவர்களைப் போலத் D. R. ஸ்ரீயக்கார் அஸ்தியஸ்த மாதனிய பூயஸ்டீர்க
மனன்ரு பாகைதூர் அந்த... ிசர்யங்களாலும் தச்சுஷ்டிகளாலும் தேசிகன்
பலவகையான சூலபூ முகங்களையும் கும்பகண்டங்களையும் கஷ்டங்களையும் அடைந்த
தான் மொத்தாத்திரிக்குச் சந்தியிற் பரமர் எதனைத் தீவிரமுடைய தேசிக பிரா
வணமும் தெரணா வர் என்கிற தம்பவர்க்கு விடக்கே வேறா, இவர்களை
நினைக்கின்றான்... வ்யபகேசத்த வரதன்ரு நாம் விபுலமாக சிந்தனைங்கள்
செய்துமுடிந்து வருகின்ற ததேயவாயுதம் இவ்வும் விளக்கப்படுகின்றது

நவீனர்களின் நவீனத்வஸ்தாபனம்

பெரும்பாலும் பெரியவர்களைப் பிள்ளையின் ஸ்ரீஸூக்திகளையே நினைக்க
கொண்டு அவருடைய வடிவோருடைய அருளித் தயைமயர் தேவதந்தவானியர்
என்னுமிடத்தை நாம் கமது துருக... முப்பது நூற்பது ஸ்வயங்களை எழுதித்துக்
காட்டி விளக்கஞ்சொல்லு நூற் றதாக்கத்தோம். இன்னும் வருடங்களுக்கு முன்பு
தேசிகவாழ்வரால் என்னொரு நூலை எழுதி ஸ்ரீராமாநுஜனால் பன்னாட்டிலிருந்
விரும். அதன் முன்னுரைகைய மட்டும் தீவிர உதாரணங்களாகவிரும். (அதாவது, -

“வேதக் கடவுள்கடையே விதாந்த வாசிரியன்
போதக் கடவுள்கடையே தமர்யக் - தேவதார
தேவமொழிகள் தந்தருள்த தேவ பொருளாநினைத்
தானெழுந்தான் தானே சான்.

* ஸ்தோபநீர்தம் பரவந்தகம் பறாபிடுபதிகம் பாழுவேய பரபகதன்
திராதம் ஸம்யக் வந்ததரை நிதமங்கதமகச்சம் திசும்... என்மிறபடியே, நம்
மாழ்வாரி நிருவகுளால் ஸகாரிதத் திசுஷங்களையும் சிதம்பரமும் பொலே
பெற்றுலாழ்ந்த பீதம்காதம்களை அதுஸ்தித்துக்கொண்டிருந்த ஸம்ஸம்ப்ரதா
யாரிதநங்களை மனக்கொண்டபி வழியாக காக்கப்பெற்ற ஆசுவந்தார் அவாரிதத்
விசேஷங்களைத் தம்முடைய நி... பக... அமலாகவும் அபியாம்? நிருமலை
மம்பி நிருக்கிகாட்டியூர் மம்பி நி... மலையாண்டான் முதலான ஸ்வசிஷ்பவர்க்க
முமலாகவும் எம்... மலையாண்டான் முதலான ஸ்வசிஷ்பவர்க்க
பட்டி ரஞ்சியர் மீ... முதலான ஆசுவந்திகளின் வழியாகவும், நிருக்குறையைப்
பிரான் பிள்ளைன் மீ... முதலான ஆசுவந்திகளின் வழியாகவும், நிருக்குறையைப்
ஆசுவந்திகளின் வழியாகவும்... அசுவந்தி அஸ்மந்தி ஸிஸாரி சோஸமுதலி
வாஸாதங்களால்... வாரி... மலையாண்டான் முதலான ஆசுவந்திகளின்
கள் பெற்றபிற பேதம் எத்கண்டிகளாகையால் இவர்களின் இவ்வஸூக்தி
களிலே அத்தபேதம் காணக்கூடாது அகராசியில். ஸ்வஸ்தோபநீர்தம்
கண்டால் காணலாமத்தனை இவ்வஸூக்தியை உணராதர் சி... வேதாந்த
வாசிரியர் தனிப்பட்டிருந்து வேறுபட்ட கொள்கைகளைக் கொண்டிருந்தா...
றும், மீ... பிள்ளை பிள்ளை... கொள்கைகளைக் கொண்டிருந்த கொள்கைகளை
அசுவந்தியங்களென்று கண்டித்துவிட்ட... ளும்... பிள்ளைப்போருவது ஆதார
மற்றதென்பதையும், நவீனர்கள் ஆதரித்து வருகிற அத்தகங்களுக்கும் ஆசிரித்துப்
பொருநிற அது... ளுங்களுக்கும் வேதாந்த தேசிக கருத்துக்களில் ஆதாரமில்லை
யென்பதையும் ஸ்ரீராமாநுஜம் ஸி... மலையாண்டான் முதலான ஆசுவந்திகளின்
தாரிய ஸம்ப்ரதா... ஆசுவந்திகளும் அத்தகங்கள் எவை? ஸ்வஸ்தோபநீர்தம்
நாயத்தில் ஆதிகம்பாரும் அத்தகங்கள் எவை? என்று பலர் தெரிந்துகொள்ள

விரும்புபிழைகள் அவற்றை இன்னவை யின் னவை யென்று தெரிவிக்காமல், அதற்கு முன்பே ஸாரமாக வொன்று தெரிவிக்கிறும்; ஏற்கறி பெறுவது மென வொருவரை ஒரு கையாட்கும் துன்பமாயிருக்கச் செய்தையும் காம்பேறு பெறுவதற்கு முன்பு ஸாதனம் பகவத் ப்ரவாகத்தினை மட்டும் எவ்வாறு நதிர்ப்பன்று எனபது தெரிகளுட்பட ஸகல தெனஞ்சாரித்தான தகானைக் கமழைய பரவ்ருதபயிற்செய்தல் ஸாம் பேறு பெற முடியுமென்று மாராநபதிகளின் கொள்கை. இவ்வாறு ஒரு கையாட்கும் தலயான ப்ரவாகமென்று ஸாரமாகக் கொள்ளக்கூடவது. மற்றைப்படியான ப்ரவாகமாவது —

தென்கலை

ஸம்ப்ரதாயார்த்தங்கள்

1. பகவத்க்ருபை விபேதமும்
2. சேதானப் பெறுவது சக்ஷணக் குப் பேறு
3. பாகத ஸ்விகாரமே என்று
4. ப்ரபத்தி அநுபாயம்
5. பிராட்டிக் தப் புருஷகாரத்வ மாதாமே யுள்ளது; உபாய தவயிசை
6. பிராட்டிக் த அணுத்வமேயம்
7. பிராட்டிக் த ஐகத்காரணத்வ மிசை
8. தயை என்பதொதுக்க துக்கித்வம்
9. வாதஸ்யமம் தோஷபாகப்பதா ரூபம்
10. ப்ரபக்தனுக் த சிவநிதிக்ஷய சிவ நுத்தி தன் தோற்றம்
11. எம் உபநயானுதைய வ்யாபதி ஸாஸமாபயவதித்தம்
12. ஜாதி கலிக்கும்
13. உபநயாத்ரங்கன் ஸ்வரூப விநுத் தம்
14. கைவல்ய மோக்ஷம் புராங்குத் தியற்றது
15. நமஸ்காரத்தில் ஸக்ருதாவ்ருத்தி போதும்
16. அந்ருஷ்டார்த்த அந்ருஷ்டார்த்த மென்று தனிபேயிசை

வடகலை

ஸம்ப்ரதாயார்த்தங்கள்

1. பகவத்க்ருபை + ஸபேதமும்
2. சக்ஷணப் பெறுவது சேதானக் குப் பேறு
3. ஸ்வகதஸ்விகாரமேதானுள்ளது.
4. ப்ரபத்தி உபாயம்
5. பிராட்டிக் தப் புருஷகாரத்வத் தோஷமோக்ஷ ரத்தவழி முண்டு
6. பிராட்டிக் த விபுத்வமேயுள்ளது
7. பிராட்டிக் த ஐகத்காரணத்வ முண்டு
8. தயை பாதுக்கோலிசைஷாருயம்
9. வாதஸ்யமம் தோஷாத்ர சிவ ரூபம்
10. சிவநிதிக்ஷய ப்ரவ்ருத்தி அவர்த்த பேர் அநகலிடக்கூடாது
11. எம் உபநயானுக் த பரிஸமாபய வாததம் விதையாது
12. ஜாதி கலிக்கமட்படாது
13. உபநயாத்ரங்கன் ஸ்வரூப நு குபமே
14. கைவல்ய மோக்ஷத்திற்குப் புரா வ்ருத்தியுண்டு
15. அளக்குர் நமஸ்காரம் வேண்டும்
16. அந்ருஷ்டார்த்த அந்ருஷ்டார்த்த தனிபேய ஆலச்யம்

இப்படி ஒரு பதினாறு விஷயங்களை வைத்துக் கொள்வோம். “இப்பதினாறு விஷயங்களிலிருந்து என்ன பெறும்? வேறு கிடைப்பாது?” என்று கேட்க வேண்டாம். மற்ற சில விஷயங்களோ இருக்கலாம், அவை முக்கியமானவை யல்லவென்று எரிக்கத் தக்கவை. முக்கியமான விஷயங்களை சித்திக்கும் போது அவற்றை விஷயங்களாகக் கிளையும். உதாரணமாக உலக சபாநாயகரின் மேலே காட்டிய பேத விஷயங்களில் சதவிகிதம் ஸம்பந்தமாயிருக்கின்றன என்று நாம் காட்டியுள்ள அந்தரங்கத்தை கொண்டு சாரியாகக் கொண்டு ப்ரஸித்திகளான ஸ்தாசாரி யர்களின் ப்ரஸித்திக்குள்ளே போகவேண்டுமென்ற மனோபாவம் மஹாத்மியின் ப்ரஸித்தி களிலும் பெரும்பாலும் காண்கிறோம். ஆகவே நாம் ஸ்தாசாரிய ப்ரஸித்திக்கு நன்றாக மேலே விளக்கியிருக்கும் அந்தரங்கமானது ஸ்தாசாரிய ஸ்தித்திக்குரியும் காட்டி விஸ்தாரம் செய்யாமல் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிற மட்டுமே காட்டி நிறுப்புகிறேன்.

[இயல்புவே அந்த தெய்வ ம் நதய தூயிலுள்ள அலதாரிதை.]

உபய ஸம்பந்தமாய்க் கருத்தர்ப்பு அங்கு தேவதீபத்தையும் ஆசாரபேதத்
தையும் எடுத்தக்காட்டியுள்ளார். இதற்கு நமது விருத்திகள் மென்
னாசாரஸம்பந்தமாய்க் காட்டியது. மயவழி நுதலையாணபதேவதீபபரக்க
நிருபித்குருகல்மு மென்பது. ஐக்கர் அந்தமாதலயல் அந்தமபற்றி இங்கு விளவு
மென்பார்வென்று நினைக்கலாம்.

மிக விரி காணத்தியேயே போக ஸம்பந்தமென்றும் தெரிக தரிசன
மென்றும் வ்யபிதச தேதவர்களை உத்தரிகள் உண் ஈயவாரக் செய்து வரு
கின்றார்கள் அதனைவா தகரல ரங்கர சாரிளிக் துட்டால் பல பல மதனான்கள்
சண்ட ப்ரசண்டரிணாவத் தோனாப பலல நூல்களாபிட்டிருகவருார்கள்
அன்னவர்களில் ஒருவருடைய ப்ரபலாபிட்டுத் தரிசவ்யப தேசம் தோன்றின
தில்லை இதர மெப்பதாயவகளைப்பற்றி உத்தகெணன? ம்முடைய ஸம்பப்ர
தாயத்தில் ப்ரவதர்ரா ஸபு ஸந்தா தத்தன் தரிச துத்தாரிகளாகப் பலபல
ஆசாரியர்கள் விளங்கி ஸந்தரிசத் தவர்களை ஒரு ஆசாரியருடைய
பெயரையிட்டுத் தரிசவ்யப தேசம் தோன்றிற்வலை இம் ப்ரபலாபிட்டுதிக
தரிசகம், தேரிக வர்ந்தாயா வந்தா வ்யவஹாரத்தை காற்பததர்ப்பது
ஆண்டுக் கமுள் ஸந்தரிசே வ்யபிதேறி ிலா யாருந் கூட்டதிலலை
கேட்டதிலலை, தேரிகவிட க்ரபுல ஸம்பபு நகணாய் விளங்கின (இருத்
குமாரசாணபயவராசாரியர், ப்ரபலாபிட்டுத்தாரிகளாகவிகள் சண்டம ஸந்தம்
தொட்டாசாரியர், ஆசாரியர்ப்புகாரி முகவானகைய நிருவாகத்தர்களில்
ஏதப்ப்ரபதாவ தேசமென்றுமுண்டா? ஆஸாஸதமாவவிது எப்படியிருக்க
முடியும்? அதிலுமே கத தோன்றின வ்யபதேச மென்று

நநு, முற்காலத்தில் இப்படி வியாதசெயிப்பென்பதை ஒப்புக்கொள்
பொம்: இது அளங்கதமன வியாதசெயிப்பெ. தேக்கனுடைய அந்திமமான
பொருள்களாகச் சேர நூதனமாகவே தேக்கவியாதசெய்ததை ஸாநந்தித்தோ அன்
னாஸ் என்ன அவத்யம் வந்திடுமீ? ஏதல் ஆ தேக்கமொ வெறுப்பை கொள்பவர்கள்
தேக்கனிடத்தில் பக்தியுதத்களாகவல்லவால் விந்தி நின்றவர்களுக்கததானையிந்தக்க
வேண்டும். பரமபக்தி காரியமானவிதனை ஏதுக்கு பாளங்கத்துப் பழிக்க
வேண்டும்? என்று பிறர் சொல்லக்கூடும். இது அளமந்தஸமான சொல்லெ

யாகும் கேணியின், ஒரு வதப்பினர் கூரத்தாழ்வானிடத்தில் பரமபக்தியுடைய
களாய் கூரேச தரிசனம், கூரேச ஸம்ப்ரதாயமென்பது, மற்றொருவர் பட்ட
ரிடத்தில் பரமபக்தியுடைய பட்டரிடாய் தரிசனம், பூரட்டாரிய ஸம்பரதாய
மென்பது, ... இப்படியாக அவரவர்கள் மனம் பிரான அடிப்படையிலும் வியப
தேசிக்க வேண்டும். இந்தியக் கருத்தியை ஏற்று எங்கொருவான், தேசிக
துறைய மாதாமஹான் ஆகிய பரமபக்தியால், கூரதுரமமான் முதலான
ரும் மற்றொருநாள் சிவகவாக விளங்குவதாக கன தீவ்வாகாரிய சங்காமணிக
ளிடத்திலே விசேஷித்து பதவிபதவிகளும், ஆதரவுகளும், இந்நிலையுள்ள
றார்கள். இவர்களும் இதற்குரிய அந்நாள் நிகழ்ச்சிகளில் ஹம்ஸம் என்று இனி
இவர்கள் எவன் சொல்லவேண்டியதென்று, மதசிக்ஷையைய தரிசனம் வேக
விலக்காமாய் நூற்றடியாக — தரிசனமற்றவர்களைத் தேசிக தரிசனம் என்று
வியபித்தமாக வியவதம் என்று அப்பது ஆவல்பதமும் புத்தமாதமென்ன
வேண்டும். அப்போது இத்தரிசனம் பதவிபதவிகளும் தரிசனமற்றவர்களைப்
பூதமென்பதாய் அனாத் சங்கமென்று என்று கூறவந்ததாக தெரிகிறதும்.
உன்னையின் தேசிகள் தம்முன் வலித்துவந்ததாகக் கொண் டுள்ள அரித்த
விசேஷங்களில் எவையும் ஆதரிவாதவிட்கள் தவறான தேசிக தரிசனத்தரி
களாகக் கொள்ளிக் கொள்வதும் கூடாது.

இவ்விஷயத்தில் விசேஷிகள் அனைவரும் என்னும் வாய்மையையும்
ஸம்பந்தமாகிய மருள் கிடப்பதாய் இதைப்பற்றி கும் ஆர அமர விவரித்து
வெளியிட்டிருப்பவதின் கூரத்தாதக் கேணியின்.

ஸ்ரீ பாஷ்யகாராகக் பிரத எத்தனை ஆசாரியர்கள் திருவவதரித்திருக்க
கிறார்கள், அவர்களைய ச்ரீரணியல் கூ. இன்ன புத்தலாக மணவாள
மாமுனிகள் முதலான ஆசாரிகளை நூல்கள் அபரத்தாழ்வான் ஏனைய ஆசாரி
யாக்கள் அபரத்திக் கேட்குவிடில் தேசிகள் ஒருவர் தவிர வேறு எந்த ஆசாரி
யாரையாவது அறிக்கள் ஆதரிப்பதுண்டோ? கூரத்தாழ்வான், பட்டர் போல்
வானை ஆதரியமை கிடக்கின்ற, பித்தராதக் கூரத்தாழ்வானின் செய்து
வைத்திருப்பவர்களான பன்னகன் என்னுள்ளவன் கூரதுரமமான் கருத ரகா
கொட்டர் ஆகிய இவர்களையாவது ஆதரிப்பதுண்டோ? "ஏன்
ஆதரிப்பதில்லை? நன்றாக ஆதரித்தே வருகின்றேன் என்று பதில் சொல்லவிடு
வர்கள், அதில் யாது பயன்? துவ்விய பதவிகளும் சென்ற வருடத்தில்
எழுதி வெளியிட்டிருந்தோம் அதைக்கண்ட பதவியை ஒரு குற்றமதம்
திருத்தருகையிரானியின் என்ன வைத்தனிடே மென்று பலருகாற்றினர்.
கூரத்தாழ்வான் எமபர் முதலியாண்டான் தவறான ஆசாரியர்களுக்கு அவ
ரவர்களின் திருவவதா எதையும்கள் எப்படிப்பட்ட அனனிகள்கள்! எப்படிப்
பட்ட உபலாபனங்கள்! இவை எத்தனை வருஷகாலமாக வந்துவருவன!
என்பதை ஆராய்வார்களேய. அனத்தாழ்வான் எம்பெருமானுடைய சிய
மனத்தினால் திருமேனியில் விசேஷ சங்கங்கள்களைச் செய்துகொண்டு வாழ்ந்
தார், அவருக்குத் திருப்பதியிலும் திருவிவாதம் எவ்வகையான சீரும் சிறப்பு
களும் வந்துவருகின்றன அவன்பது தெரியுமா? அநுராளப் பெருமான் என்
பெருமானுடைய சிறப்புகளும் திவ்யபிதேச விசேஷங்களில் ஸம்பரணித்தம்.

இவ்வாசார்யரீக சக்தி ஏற்பட்டுள்ள சிறப்புகள் இன்று கேற்றல்ல. செஞ்ஞானாக சிவமுத்துவநயன் உவகப்பது மறக்கற் றாலதன்று. அவ்வாசார்யர்களைப் போற்றும் பாம்பணயம் செந்த பிவர்கள் இடை யறாமல் அநுசந்திசுகளாக யாதவதனால் அவ்வவ்வாசார்யரீக சக்தி செஞ்ஞானாகவே சீரும் சிறப்பும் குறை யுட்பட்டது. அநாளை எதிர்த்தியான பரம்பரை அந்நிபுத்தமாக வந்த தவறிக்கே துற வால் தோன்றின தென்கிர காரணத்தினாலேயே அந்த பரம் பரையிற. அந்த ரீக சக்தி ஒரு ஆசார்யநடை யவும் திருக்கந்தாரி பரிபால ன சேரா தோறு எவ்விதமான உபநாயகமோ ப்ராந்தமாக வழியில்லாமற் றேயிப்பது வினா னாத்ரீசர் சன்மையாக களப்பிக கலஹம் செய்வதும் பூவாசார்யர்களை தா டக்கவதே அமைந்தது. துவக்கத்து சேதுபொருகு

ப்ராஸங்கிகமாகத் தனியனைப்பற்றிப் பேசுவோம்

திவ்ய ப்ராஸங்கிக ரக்த ஆம் த்ரனியனாக "ஸ்ரீதேவ ஸேதயா பாத்ரத் தனியனே பகவதா வாததானே ப்ராஸங்கிகமனது. பிரகரி-4 எற்றாண்டு கள கடந்த பின் விவாத சிபிகதம் மற்வொத்தனியனும் அவதச் செந்த யாழித் துருளாமல்காரர். தோட்டியாகப் பிறக்கலவ அக்ககடங்கள் ஏதாட்ட பின்பு அவ்வாசார்யர் யாதவதமாக எதிர்த்தியான மற்வொல் சில சாத்திரங்கள் தகைதொடரான செவ்வாய் வந்தவியுடன் துயயிய சில ஆசார்யர்கள கைக்கிளி பரம், பைய செவ்வாய்காரர், பைய பொய்யாகவும் ஆர்வியுள்ளதது. பாஸ்யன்களின் ப்ராஸங்கிக சக்திக்கு இத்தாலும் விசேஷங்களின் உண்மை எதிர்த்தியும் உண்மையை உண்மைய களாட்டிய திதவதித்ததும். எத்தனை கெவ்வாசார்யர்கள உண்மையான சக்தி உடைய ஒரு பறக்கலவது உலாவி யே சீங்கம் "சது அபிபாதி சோகந்தாத விவாசம்" என்று விவங்கிகள் உண்மையின் புகட ஆகிரத்தாலில் பற்றின தனிதாநொதிய ப்ராஸமாங்கி யது ஆந்திரபல ஆமால் தப்பிப்பிழைப்பார் மிகச் சலிர, ஆப்போது நாம் விவங்கிகள் உகக கருகிக கமிதனைக்கண்டு அவரவர்கள் தந்தம் கொள் கையா னாத்ரீசர் சென்னப் பாகாரூக மனது மது ப்ரதின்கரயல்ல. இன்ன றும் எத்தனாகவி. திவாதம் தோள்ளவங்க றும் ஆனாலும் சலிராமானி கிதாநுதாவது பயனாத்ரீசர் மன் றெய்ணிய உண்மையை விளக்குகிறா ராமாநா தவாபாத்ரீசர்யன் தோன்றி அமத்து வகவும் பூர்த்தி யானதாக வகைத்து அகநகாகப் பெரியதோருக்கலம் நடத்தவதாகச் சில வாதவங்கிகாகது றன். திரை கோவாலும் நடத்தது அப்போதுதான் இக்க பாச்சுரத் தாரிசைப் பற்றி ஆழ்ந்து பராமரீசர்க்கள் உண்மையான ப்ராஸங்கிக செவ்வாய்க்கலம் ஆவர்பகதை ஏற்பட்டது தனியனாகது ஒரு தோத்தவய கோண்டா வேறுமன்ற ஆகசகொன் டாலும், உண்மையில் எது தனியனே, எது மிக்க பெரும்புகற் படைத்த தோ அதற்குச் சீர உக்கலம் கொண்டா வேண்டுப் ப்ரிமார் ஸேந்தாதாத தனியனே உண்மையான பெருமையுடையது தெரிகறுக்கு உண்மையு தோண்டாண்டா அவ்வவ்வு கோளமை இத்தத் தனியனாகது முன் டெனாசர் மிகையாகாது திவ்யனே சகல சக்திதா பர்க்குறந்தம். திதுவே தேசிகனுடைய திருவவதார சித்தவததலும் எமய விசேஷங்களில் மென்மை

பெற்று விளங்குவது. இதுவே ஒருவிதமான பங்கத்தையும் பெறுதது இதுவே தேய்க்கல் காலத்தில் அவதரித்தது. இதுவே எடுக்கர மெய்க்கும் பரவியது. மந்திரஞ் தனியன் அப்போதே அவதரித்தது என்பவர்களுக்கிட புரிமார்வேங்கட தனியன் முத்துமுனை அயதரித்த உதன்பதை ஆசைகள் ஸ்ரீர்கள். பாத்திரத்தனியன் பிரப்பதற்குள் ஒப்பிதகால் வருஷத்திற்கு முன்னமே புரிமான் தனியன் அவதரித்ததாக எழுதப்பள்ளார்கள் பலவற்புக்கள் பெற்ற அந்தத் தனியனை அயதரித்தது. கண்டைத் தனியனுக்குச் சிறப்புச் செய்ய முயன்றவர்களின் கருத்து எதுவாய்க்கக வேறுமென்பதை யாரிடம் அறியார்? புரிமான் வேங்கட தனியனுக்காக ஒரு சாட்டியுடத்துவிடு அமனரால் இதல் ஸகல புரிவைகளைக் கரும் ஸகலங்களைய்க் கூட்டியிருந்து அதுபவித்துக் குளிரக் கூடும் தனியனுக்கு உதன்பு மென்பதே வேறு அமுகு.

இனி இந்த பாத்திரத்தனியன் தேசங்கள் காலத்திலேயே ஐனிகததாகச் சொல்லுவது உண்மையானது? என்று விசயிப்பாய ஏறகெனவே புரிமான் வேங்கடதனியன் அவதரித்தது விடுபெற்றிருக்கலாம் இதுதபாத்திரத் தனியன் பிரக்க என்ன பரவுகது? எம்மென்பதற்காக காலக்கோபத்திற்காக அந்தத்தனியனும், திராவிட்குரத்தகாலக்கோபத்திற்காக இதை தனியனும் தென்றியதாகக் கூறுகல் ஸ்ரீர்கள் புரிமார்வதமுனிகள் ஆசைதா எம்மென்புமார எய்பார் ஆழ்வான் பட்டர் பிள்ளான் அமமார் அபபுள்ளார் முதலான பல ஆசாரியர்களுக்கும் எந்தக்கரத் காலக்கோபத்தையும் ஒரு தனியன் தான் வழங்குவதாகவுள்ளது. ஸமச்சரண பரம்பரைக்காக முதலாவதா தனியன் ஏறட்டியெண்டாவோ? ஒவ்வொரு கரத்திற்கும் ஒவ்வொரு தனியன் ஏறட்டியெண்டாவோ? திராவிட்குரத் காலக்கோபத்திற்காகத் தனியே ஒரு தனியன் ஏறட்டி உதன்புல் அது தமிழ்ப்பாகரமாக உதந்தாய்வுது இவையைய ஏறகெனவே உள்ள தனியனில் என்ன துறையைப் புகவ தனியன் இப்பிறிதான சொப்பது தெரிய வேறும். புரிமார்வேங்கட தனியனின் தேசத்துடைய ஆசாரியரைப்பற்றி பரவந்தவ மில்லாமையே ஒரு துறையிருத்தெனவும், அக்குறையே ராமா நுஜ தயபாத்திரத்தனியன் ஏறட்டி உதனும் எழுதப்பள்ளார்கள் அட்டியானால் குறையோடு கூடிய அந்தத் தனியன் துபதமாகி இதுவேயன்றே யார்வருந்முகப பாகருவிதமாக வேறும்.

ஸ்வஸ்வாசாரியர்தாவமின்னத பல ஆசாரியர்களின் தனியன்கள் இவையமாகவேறுமே. மாருனிகராகத் புரிசைலெச தயபாத்திரத் தனியன் நருவவ தரிப்பதற்கு முன்னே வேகரு தனியன் அவயம் உத்தருக்கவேறும். ஒரு ஸய்வதார காலம் மாருனிகள் திருவடிகளில் உதந்தவர்கள ஒரு தனியனைச் சொல்கித்தானே சொல்கதருக்கவேண்டும. அந்தத்தனியன் துட்டிபாது யாருக்காவது தெரிந்தானதோ? முக்கியமான தெனறு அவதரித்துவிட்டால் அமுகியமானது அடங்கிக்குமன் து ராமா நுஜ தயபாத்திரத்தனியன் தேசங்கள் காலத்தில் ஐனிகதருத்து உக்கப்பட்டிருத்தமாகல் பிறகு புரிமார்வேங்கட தனியன் துட்டித்தருக்க நிமயமுண்டோ? எசல எந்தரிடபங்களுமும் இந்த பாத்திரத் தனியனையே அருவத்தக்க என்ன தடை? இதை விவேகிகள் ஆராயலாகாதா? ஏற்கெனவே கட்டியர்கருவிதமா யிருந்த புரிமான் வேங்கட தனிய

[illegible]

ஸ்ரீமாத் வேங்கட தனிபன் அவதரித்த காலத்தைப்பற்றி ஒரு சீலோகமும் காணோம். அதை மக்களும் வசனமாகவே சொல்லி முடிந்திருக்கிறார்களே. பிறகுஷ்ணுடைய திருவடிகளாத்தையாற்றி இங்கிலாந்து ஒரு சீலோகமுண்டோ? தெரிந்த சரிதர்பா என எந்த பரிசுத்தத்தையும் எந்த ஒரு கொள்ளலும் நாம் பல நூல்களையும் பரிசீலித்திருக்கிறோம். "பரதபதாபாசகத விந்நாமினஸ்கேசு என்பது போலவே சொல்வது சீலோகங்களாக "பரதபதாபாசகத விந்நாமினஸ்கேசு திருவவதரித்தார்" என்ற சீலோகம் உண்டாகியது. விந்நாமினஸ்கேசு என்பது பரிசுத்தம், கரிய வாகனம் என்பது மரம். களைத்துப் போராடிக்கொண்டிருப்பது அங்கு இருக்கிற சீலோகம். இதைப்பற்றி வரதப்பிரசாதி வேதாந்த திபைகமில் சிவசுந்தரம் என்ற நூல் உண்டு. இது ஒரு தந்திரம் வடமொழி இலகம் தென் மொழி இலகம் பாடல்கள் இருக்கின்றன. இவையிட்டு நகரிலும். ஒரு ருள தெரிக்கலுடைய அந்தர காலத்தினை தனிபன் ஒரு சீலோகம் கிடைக்காமலிருக்கும் போது சண்டை தனிபன் உடைய எந்த ஒரு சீலோகம் காப்பப்படுமெய்யானல் புகுவதைப் பழையதென் நகர்ப்பு என்பன போல பாடுமீட்டிருக்கிறார்களென்பது தெரியவருகிறது. இதைக் கொண்டு ஒரு யாமத்தில் அத்யாச்சரியமான பாதுகா எல்லாவுத்ததை அகலிச் செய்தாரென்று சொல்லப்படுகிறது. இது அவதரித்த சீலோகம் உண்டாகிய சீலோகம் எந்த நாளில் என்பதைப்பற்றி ஒருவரும் ஒருவரின் அறிவுக்குரியதில்லை. பிறர்களை முதலாக சீலஸ்தலங்கள் கொண்டும் சீலஸ்தலம் உண்டாகியவரை தனிபனுக்கு கரியபதம் முதற்கொண்டு எழுந்தி எவற்றிருக்க நகரிக் கொண்டு இந்த வேலைத்திரும்

மிக மெச்சத்தக்கதன்றோ ஆக இவ்வாறான நிருபணங்களினால் பாத்திரத்தனியன் புராதனமன்று என்பதும், புராதனமென்று கூட்டிக்கொள்ள மிகமிகப் பரவாஸப் பட்டிருக்கிறார்களென்பதும் சுதந்திரமும் பழுத்தவன்பதும் தெற்றும். கண்ணாடியினைச் சொல்லமுடியாத பம்பாய்க்குதகங்களால் இப்போது தீயனமும் ஸதாபிப்போம்.

எம்ஸ்கிருதகர்த்தகாலகேசுபத்திரந்த ஸ்ரீமார் வேங்கட தனிபனும். நிராஸிட மணிப்ரவான கர்த்த காலகேசுபத்திரந்த பாத்திரத்தனியனுமாக ஸவாமி தேசிகனே வடிவஸ்தைபண்ணி சிவமித்தருளினார் என்று ஆவர்கள் எழுதியுள்ளார்கள். தேசிக நியங்கர்த்தங்கள் யாவும் ஒத்தியேதகளாக வானகமும் ஸம்பந்தக்கப்பட்டு வருமின்றன நிர்மலானிகைகளிலும் மடங்களிலும் ஆங்காவது ஸாபுரத்தங்களை (கனிமராலெடுரி முதலிய) ராஜ்யே புஸ்தகாலங்களிலும் ப்ராஜே தானகோசங்கள் பாங்காகப் பரிபாலிக்கப்பட்டு வருவனதன. 14, 15 இடங்களில் இதம்பரமாக நாம் சென்று உண்மை தெரிந்துகொள்ளப் பரிசீலித்திருக்கிறோம். தேசிகனுடைய நூல்கள் எல்லாவற்றிலும் ஸ்ரீமார் வேங்கட தனியன் ஒன்றே நிகழ்வதறுது. பாத்திரத்தனியன் ஒன்றாவது காணக் கிடைக்காதுமே என்று பெருநாயகிகள் சொல்லுபார்த்தும் ஒன்றிறும் கிடைக்கவில்லை கிடைக்கவற்றென்று கண் காண்பிக்கவல்ல மறான்கள் உளரே தானையாக முனவரலாம். [இத்தனியன் ஒவ் ஸ்ரீகோசங்களில் காணப்படவில்லை என்று ப்ராமானிகரான நிருக்கோட்டியூர் செனையவராயனாசாரியர் ஸாந்ததார் மேலும் ஒவ் ஸ்ரீகோசங்கள் வரையில் போகவிளையு அலரிப்புகிறார் கோவில விவாதங்களில் ஸபாந்தபபடாதவர்களும் ஸாதுக்களுமான பெரியார்கள் அச்சநவத்தந்தத்தினை தேசிக ரஹஸ்யவ்யாக்யானாதி கர்த்தங்களை உடந்ததுப் பாரிப்போம் அவற்றும் ஸ்ரீமார் வேங்கட தனியன் தவிர ஆத பாத்திரத்தனியன் தவிரகாட்டவர்களில் ஸந்தி விவாதங்களில் கைதேறான ஆகியவர்களான பிரகாஸத்தவரிகள் அச்சநவத்தந்தவரும் தேசிக கர்த்தங்களில் துந்த பாத்திரத்தனியனும் துணைத்துப் பறிப்பத்து வருமிருக்கின்றனபது உவனது நிதங்கர்த்தங்களில் ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்தரயனாரும் மிகவும் முகவியமனப்பது சரிவிவாதம் அதற்கு ஸாராஸ்வாந்திவ்யாக்யானம் ப்ரதாதமம் என்பதும் பிரபந்தம் அந்த விவாதனத்தின் தொடக்கத்தில் அந்த வ்யாக்யானத்தின் கையாறு எழுதியிருக்கும் தனியன் ஸ்ரீமார் வேங்கட தனிபனும் பாத்திரத்தனியனும் என்று [தருச்செனாப் பறிப்பது] பார்க்கலாம் ஸவாமி தேசிகனே ஏதோ தனியன் வடிவஸ்தை பண்ணினார் என்பிருக்கின்ற இது ஸாஸாஸவாதி நிகாரர்க்குத் தெளிந்திருக்கவல்லதாதும்

இப்போதிப்போது சின் சொல்லியும் எழுதியும் வருவதென்னவென்றால், தேசிக ரஹஸ்யங்கள் தமிழாயிருந்தாலும் அவற்றுக்கு ஸ்ரீமார் வேங்கடதனியன் தவிர, பாத்திரத்தனியன் கிடையாது திவயப்பரபித்தங்களுக்கு மட்டுமே பாத்திரத்தனியன் ஏறாட்டது என்கிறார்கள் தீவபடியெயாது வடிவஸ்தை உண்மையா விருந்தால், தேசிக ரஹஸ்யங்களிலும் பாத்திரத்தனியனப் பணி சேர்த்து அச்சிட்டிருப்பது இந்த வேங்கடத்திரந்த ஒரு பெருமையை ஏற்றுவதற்கான அதர்க்கணக்கிசெயல் என்று வெளியிடல் ஸபூதங்களை திவர்கள் கண்டிக்க வேண்டும். [புக்கியவான் வார்த்தை] மிக மிக ஆசைப்பட்டுப் பண்ணின பாத்திரத்தனியன் தேசிக திவயஸுத்திகளுக்கு உபபோகப்படாமல் போவது கோசரீபமே. இத்தனலாம் வினாவு குஸ்ருஷடிப் 'ஸம்பு'வின் சச்சரவுகளும் சண்டைகளும் ஏற்படுமிடங்களுக்குத்தான் பாத்திரத்தனியனை வைத்துக்கொள்ள வேண்டியது" என்று

தேசிகனை வியவஸ்தை செய்தருளினார் என்று ஒரே வார்த்தையாக முடிக்கலா யினார்கள்

மனவானமா முனிகளின் எந்த கார்த்தவங்கனையும் எடுத்துப்பாிக்கலாம். தான் ஸ்ரீ கோசங்களைப் பற்றி அச்சுப்படுத்தக்கூடாது வாழ்பவரல்லவா. நிறுவ ஸ்ரீ கோசங்களை தயாபாத்ரத்தினியைதான் இடுத்து நீரும் ராமாநுஜ தயாபாத்ரத்தினியிலுக்கு இவ்வியை ஒரு பராமானந்தம் வலியுச்சமாகவும் காட்டிக் கூறமா வேண்டு கேட்கி யேனும். அச்சுக்கூடங்களைப் கூடவே இத்தனியன் ஏற்பட்ட தென்பதற்கு, அசைக்கமுடியாத நிரூபகங்கள் இடைக்கும் இத்தனியன் ஏறிய ஸ்ரீ கோசங்களை ஒன்று கூட ஒருவரால் காட்ட முடியாதென்று துணிந்து கூறுகின்ற காம் இங் கிஷயத்தில் எவ்வளவு பாடுபட்ட உண்மையைக் கண்டு கிதறிருப்போமென் பதை அவரவர்கள் உணர்த்துப்போ ஊன்றியுள்ளனர்

"ராமாநுஜ தயாபாத்ரத்தினியன் திருமுன்ன ஸ்ரீ கோசம் இதுதான் என்று, கண்ணன் என்று கூடபிரமாக கோஷத்து ஒரு ஸ்ரீ கோசத்தையாவது எதைய ஸ்ரீ கோசம் என்று? அப்படி ஒருவா காட்டினால்? என்று என்ன பரமபத்திரிகைகளை யகற்றிப் பிரகாரம் செய்கும் ஒருவரும் எடுத்துக்காட்ட முன்வரவில்லை. இல்லாததை எவ்வளவு பெடுத்துக்காட்ட முடியும்?

இவ்வயன் ராம் துணிவுடன் எழுதுவதைக் கண்ணன் சில மஹான்கள் என்ன வகைக்கே கூடுமென்றால், உண்மையில் இத்த பாத்ரத்தினியன் ஏற்பட்டு 60, வருஷம் ஆகாவிட்டாலும், சில ஸ்தலங்களில் கோஷங்கள் வகைதவகை ஆராய்ந்து பார்க்குமிடத்தில் இத்தத்தனியன் ஏற்பட்டு ஏறக்குறைய இருநூறு வருஷமாவது அவளியம் ஆயிருக்குமென்று எண்ணவேண்டியதாகும். காலத்தவற்றில் இ. பி. பதினாண்டாவது நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் இத்தனியன் ஜனத்ததாகவும் பதரியவருகிறது. அத்தநாத்திறப்பினைப் பண்டைய ஸ்ரீ கோசங்களை ஏறியரு ளப் பண்ணப்பட்டிருக்கலாமே அவற்றில் ஏதாவதொரு ஸ்ரீ கோசத்தில் இத்த பாத்ரத்தினியன் கோத்து எழுதப்பட்டிருக்கவும் கூடும் என்பதுபற்றி அவை கவடிவையக் கொணர்ந்து காட்டியிருமுடியுமா?" என்று வினாக்கே கூடும்.

ஆரியர்கள் ஸ்ரீ கோசங்களை ஆராய்ச்சி செய்வதற்காக ராம் அடிக்கடி பஸ்தாவகளுக்குச் செய்வதுண்டு என்பதைப் கார்த்தவங்களை அவர்களும் ஊன்றி கோக்குமவர்கள் இத்தகைய பரிசீலனம் மிகுந்த பிராணிக வஸ்து என்பதை கண்கரீவாரிகள் அவ்வயன் செய்வார்களில் இத்தராமாநுஜதயாபாத்ரத்தினி யன் விஷயமான ஆராய்ச்சியையும் ராம் செய்வது வழக்கம் ஏனென்றால் (1) சில நிவர்த்திதேசங்களில் இத்தனியன் எப்போதமான சச்சரவே அறிதாதிருப்பதா லும் (2) இத்தனியன் சிலவிடங்களில் வாயால் சொன்னதற்கும் சொல்ல நினைத்த தற்கும் மாறுபாட்டின்கண் ஏற்பட்டிருப்பதாலும், (3) இத்தனியனில் பற்றுவைத் தது காரணமாகவே ஸ்ரீ தாதாசாரிய வம்சஸ்திகள் பல நிவர்த்திதேசங்களில் தங்க ளுடைய ஸ்ரீமந்த மரியாதைகளை அபிப்பாயமாப் திருக்க கோஷமுண்டிதென்று ஸ்ரீ பெரும்புதூர் விவவஹாரத்தில் கண் ணைகோட்டு ஐட்டிகள் தெரிந்து பரிசு பத்திரம் எழுதிப்பருக்கிறபடியாலும், (4) காஞ்சிபுரத்தில் மஹாவிவரகராகவும் ஸ்ரீ தெவராஜஸுவாமி தெவரானதான் தரிமகந்தாவாகவும் எழுந்தருளியிருந்த நிருப் புத்திரி ஸ்வாமிபென்று ஸுப்ரஸித்தரான உ. வே. ஸ்ரீஞ்ஞனாதாசாரியர் ஸ்வாமி 1874 ஆகஸ்தில் செங்கற்பட்டு ஜூலிண்டு மேஜஸ்ட்ரேட் கோரிட்டு 72-ஸெ. தாலாவில் மிஸ்டர் குருத்துரை முன்னிலையில் பிரதிவாதிபாக எழுந்தருளி "வினக்

வேணுமே. பாததிரத்தனியன் சண்டை புத்தகவிடங்களில் “அதனமாக இருப்ப பாததிரம் கொடுக்கணா” என்று ஹாஹாஹாஹும் அதனமேல் விசாரணை களும் சாதுகண்டனங்களும் எப்போதெதெய்வம்? ஸ்ரீ சைலேசத்தயாபாதிரம் அதனமாகச் சொல்லாத உதட்டங்களுக்கென்று ஒருதலத்திலாவது ஒருபேசகா விலும் கனமயின்றுண்டோ? ஆகாந்தல, விதகதல என்று இரண்டு உண்டி; ஆகாம்பவாசல நுணா? இழப்பவாசல நுணா? என்பதை உகமறியும்.

1874 ஆம் வருஷத்தின் குரூலத்தை முன்னின்று நடத்த விவரமென்று கிறே னாம் எந்ததற்குட்படிதில் திருப்பத்தியி னவாநிலை ஸாசுத்யத்தில் தேசிகனுடைய திவ்வாகாடிகை மணனித்யை தென்குத்தி நிராணாம தென்குத்தி தனியனுதா ஸாசுத்யமாகயவன்கென்று அகத பஹாஸ (மாசுத்யம்) சொன்னபோது அதிகாரி கோபி தேவடி நுகுரா—வடகலை குரூவாக நீங்கள் சொல்லுகிற தேசிகனுடைய ஆசுவத்தில தென்குத்தி திருமணம் தென்குத்தி தனியனுதா எந்ததலத்தில் எய்திகமாதவாது புருத்தது? என்று கோபி தேவடி நுகுரா—அதற்கு வடகலைவாசல உறையத்திலும் அதனமேல் அதிகாரியின் கிரியும் மேலே பிதாபிதானாது வெளிவரும்.

மருமயந்தவாத கொ—“தேசிகனுக்கு தியவரம்பாதங்களில் கடுபாடு இல்லையா? அவரவாது இவா காபாறதலிலியா? வளரகதலிலியா? அவரவாது காசு இவா எய்வாநிலை பாபுடடி நுகுக்கிலியா? இவாருடைய தனியனில் எதற்காக விரதிபத்திக்காணாமெனும் என்று வாந்தவதான, தென்குத்தி, சாத முனிசா ஆசுவத்தா எப்பெருமாணா ஆசுவாச பட்டா எய்தினினை கோபிதாரியா திருவாலகாபுபாசினி முதலான ஆசாபாசுக்கரும் இரப்ப பொருமைகள் பொருமாதும ஆசுவாதும் அளவவாசல ஒருவருடைய தனிய னும் இத்தலைய தென்குத்தி பெறலிலி வெளபத யாவரும் இவாசக கிஷயம், விசுஷண மானவொரு பதவாசலமாக கிசுஷததென ஒரு ஆசாபாசுதய தனியனுதரும் வாழ்க திருவாததிறதும் உகதகல பெருமை ஏற்பட்டது. அகத ஆசாபா மணவாச மாமுனிகள் ஒருவரேவாநி மரஞ்ஞ நவல்லா என்ன மிடம் அவசகக்கொணாதுதது.

சாமததுவாபாதிரம் தேசிகன காலத்திலேயே அவதரித்தது அபிபாதிச வாதிகளாலும் காலவாதிகளாலும் பிரதாபுப் பெற்ற மேனகையடைந்திருத்த 1874 ஆம் அகத அந்நாசாபாசுதய இடையசுதல வாதிகைநுகும். ஓ? சதி னும் விச்சேசகனுடைய காணலில் அபிபாது ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களும் வாதிகை கால ஆதரித்தப பரிசுநுகுக்கெய்நுபாதன, அகத சதி மரபாடகையத காணலிலிவாது. தேசிகவிடத்தில் பகையம் பொருமையம் கொண்டவா கள் அக்காலத்திலுமிருந்தாக்கென்று சொல்லி அகனா மேயபாடு உண்டான தாகக் கொல்கித் நீவேணகய்வாசன. உண்மை அப்படி இருக்குமாணா. அகத லவயத்திலேயே நின்ற கோபிதாரியா கிஷயமால் கனியன் வாழி திருவாசு கள் அகதமுப போட்டாக ஏற்பட்டதும் 70, 81 வருஷங்கள் பொறுத்து மணவாச டாமுனிகளின் தல்கனம் வாழ்த்திருவாமும் போட்டியாக வந்து புருமாட்டா தெனபது திண்ணம். கலிவா 44-ல் சாமததுவாபாதிரம் ஐந்தது அபிபாதிச வாதிகளாலும் பிரதாபு அடைந்திருத்ததாகவே வைத்துக்

தொண்டியோம் அப்போது அந்த தனியன் முதலியவற்றை அங்கீதிகளில் ஒதி வந்த அத்தாபகாண யாயர் அவர்களுடைய பரிசுமனை: இப்போது இருக்கென் ததர் இவ்வாயர் என்ன கிமாதிககையெனும். இவ்வாய்பதனிகர் பெல்லாம காம செவ்வியை செவது பகரல உண்கைகளை உலகமுக்கர வெளிப்பட வலிலோம். ஒன்னதும் கிபாது எல்லாவற்றையும் கொன்றிடித்தகிதும். இவ்வப்பறற் கம் முண்ட பெவ்விநகல்லகாம உலகம் பரிசுமவர்பெ

[illegible]

இனிமேல் எழுதப்படுகிற ரூபபது வாக்விவர்த்தனிகளால் தத்துவப் போதனைகள்
யாவும் வகைகளில் தெரிவிக்கவியாத விஷயம்தான். இந்தநிலைப் பூர்த்தியாக
வாழ்க்கை அமைதானியத்திற்காக தீவிரமுதரணை மட்டும் வாசித்தாலும் போதுமே.

1. ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸம்ப்ரதாயத்தில் ஸ்ரீபாஷ்பகாரீக முன்பு இருந்த ஆசாரியர்கள் ஸ்ரீமாத்மணிகள்ம உயரக்கொண்டாரும் மணக்கால் கம்பியும் ஆளவந்தாரும், ஆன்வந்த நடைபயிற்சுவகுகளைய எம் சபருமானுக்கு ஆசாரியர் என்ற ஸ்ரீமதும், திருக்கச்சி கம்பிகளும் ஆகப் பதினமீரயாவர் தேசிகள் தரு பரமபாஷ்யத்தில் மரபும் பவ்வல் ஆசாரியர்களின் திருநாமங்களைபும் ரிபேசத் திருந்தா லும் அவர்களிடக்கட் ரம். எம் சபருமானுக்குப் பிறபட்ட ஆசாரியர்கள் அபயிதிகளாகவுள்ளார்கள் அவர்களைப்பற்றி தேசகன் தரு பரம்பராஸாரத்தில் "எய்க்பருமனாரீஸ்ரீ பாதந்தலாகாயத்த முநிசுனத் தாதாம் ஸம்ப்ரதாயபபடி கலிசை யரந்து சகான்வது" என்ற ஸ்ரீ வலிபிஸ் முடித்தருளினார். கார்தந்தியா யருசித்செயது உபசாரிகளான ஆசாரியர்களை யாவரும் அந்ரித்து கொண்டிருக்க ிட்டும் அவஆசாரியர்களிடத்தில் ஸ்ரீவைஷ்ணவ குருபத்திர பீரத் யாவரும் விபரதிபத்தி கெசுமயின்றிகக ஸம்ப்ரதபத்தி சகாண்டிருக்க ப்ராப்தம்.

2. இதன்கூட வகுப்பினரான வாம் பூமீம் சிகமாந்த மணிரகு — தத்புத்ர
ரத் பரீயந்தரிகளான ஆசிரியர்களும் எந்த ஆசிரியரி—ததிமூட ஈஷத்தம் விட்டதி
பத்தி கொண்டுருக்கவிலை. பூமிசாரிப பதப்பணியிம் அவஸானஸ்தானத்திம்

நிற்பவரீ மணவாளமாமுனிகள் அவர் தாம் செய்தருளின விபாக்ஷியான நூல் களிலே கூரத்தாழ்வான் பட்டர் ஐஞ்சேயி முதலான ஆசாரிகளின் ஸ்ரீஸூக்தி களைப்போலவே எங்கொழுவான். 3. மதுராமன், க்ருதங்கரகா பட்டர் சிவமார்த மணாதரு ஆகிய துவ்வாசாரிகளின் ஸ்ரீஸூக்திகளைப் பிரமாணமாகக் காட்டி யருளுகிறார். சமரவதாராசாரியரின் அவமரகாரிசுருடைப் ஸ்ரீஸூக்தியையும் எந்த துக்கமடையுள்ளார். 'துக்கம் வதாரிதேயம் உலகாதலே விர்த்தியே. உபயாநவபைய கைகஜாஷா மதன தேஷதேஷிணா' என்று தத்வாதய விபாக்ஷியானத்திய (46) உதாஹரித்தருளியுள்ள கார்த்திக நவனுராசாரிசுருடைப் தெண்டிருிகள் அன் றெனச் சூனத விட்டி யதம். தேசிகனுடைப் பணியத்தர ஸாரத்தனிருந்தும் தத்வமுக்தாகவாழ்ச்சிக்குந்தம் சிவலலாபசநித்யிந்தம் வாக்கியரகிகளையும் கலோகங்கலையும் மாற்றான மேதகோன அகரநதிர்ப்பது ப்ரணித்தம். வதி கேஸரி அழகி மணவாளச சோநம் தம்முடைய தத்வத் தறிதனிக் தேசிகனுடைய பலவ ஸூக்திவின உதாஹரித்து அத்த விவாணம் மகாநருக்கிறார். அந்தச் சேரிக்க. இரந்த. வ. வ. த. நகம். சிவபட்டவராய அந்த நிவாமம் உடையவராய ஸ்ரீகாஞ்சீசேதிகோவாசாரிசுருடை மடத்திற்குத் தத்வமான ஸ்வாமி அருளிக் கெத்ததாய் பகவத் தத்வம். சிவசங்கனிக் அச்சிட்டபட்ட ததயுள்ள "வேதாந்த சாஸ்திர த்ரவடாகமாத்ம தசக த்ருத் வைக்கண்டமம்" என்னும் மஹாத்மின கீர்த்தத்யம் ஆசாரிய வந்தனமாகச் சதயதான கலோகங்களில் நான்காவது கலோகம் 'ஸ்ரீவாஸ சிவந தநுநாகமயனம். நோதி ஸ்ரீநககைக வரதாநி முகா மஹாந்த. வலிஸாரிய வேதநகாரி. மஹாபழக்ககல வேதாந்த யுகம். குரபிவா ஹருந ஸந்தித்தயு. ' எனது துண் ஆழவான பட்டர் ஐஞ்சேயி மமபினை மணவாளமாமுனிகள் க்ருதங்கரகா பட்டர் வேதாந்தமஹாதரு தெட்டயா சாரியர் ஆகிய துவ்வாசாரிகளின் சேனை சதாநிருக்கிறார்.

3. சென்ற நூற்றாண்டின் முற்பகலில் காழ்ச்சி வித்வான்களில் சிகரந்த வித்வானும் வேதாந்த வந்தாவளி உலாபாஸகாரி. தேசிக கீர்த்தபர ஸாதாவுமான ஸாமஸூ (மண்டபம்) அனந்தாழ்வான் தம்முடைய கீர்த்தங்களில் தேசிகனுடைய அனைக ஸூக்திகளை ஆவகாமத் உதாஹரித்தருக்கிறாரெனும், சிவபட்ட நூற் றாண்டிலும் காஞ்சேபியல் ஸாரஸந்த வதவத்வாசாரிசுருடைவராக வளங்கன குன்றாக்கம் ஸ்வாமி தாம் எடுத்த தத்வாதாவனம். ஐயிபகவார் வேதாந் தாரியஸ் ஸந்திகங்க கேஸரி என. எடுத்திருக்கிற தனபதும் இவ்வனை மறமும் பலவும் சமரக்காமதத்தக்க விவரம்.

4. இவ்வாறாக தேசிகனுடைய ஸ்ரீஸூக்திகளைக் கொண்டுள்ளவரும் அவரை உச்சினைநதவாக்கதும் தெனவுசாரிய பரம் ஸாரிலே தேசிகரூப் மேலேமற்சேருப் பரமனராகத் தோட்டசெய்கத் தேற்கு. உமார் த்ருக் துடர்தை கோபால தேசிகன் என்பதரு மஹாரி துனத்து அவரிடத்திலே யதிகள் முவர் ஆசிரயித்து முச்சேய ஸம்பாதாபசமசெறு ஐயது வறபட்ட. தேசிக தேசிகனத் தெரிந்து கொண்டலுக்கும் அவரை உச்சினைப்பயர்களுக்கும் பசுருதான பசுபதல் மகக்கு விவாசயிலை இதை நாம் மது பரத்தே க்ருத்தங்களில் எழுதியேயுள் ளோம். இந்த கோபால தேசிகாதிக்கா ஸட்டி. இவர்களுக்கு முன்னே எதிர்த் தலையில் தேசிகனைன்று வாய்நிறந்த ஒரு வம்பத்தியாவது உண்டா. உண்டானால் இவனுரென்று எடுத்துக் காட்டியின என்று கூசாமல் கூறுதம்.

5. மம்மாழ்வார் எம்பெருமானுடைய பரத்துலத்தை உபபாதித்தருளின பேர்த பிறருடைய அகமூடி முகமும் கறுத்துவட்டதாம். அதைக் கண்ட

ஆழ்வாரர் "நான் உண்மையைச் சொன்னால் நீங்கள் இவ்வளவு கொள்கிறீர்கள்?" என்று கேட்டவியோஸ் 'கறத்த மனமொன்றும் வேண்டா கண்ணனல்லால் தெய்வமிக்கலை' (திருவாய்மொழி 2-27) என்று துணர்ந்தருளிச் செய்தார். அது போல நாமும் துணர்ந்து கூறுகின்றோம்: என்ன கூறுகின்றோம், மறமுதறபும் கூறுகின்றோம். கெண்டின் வாழ்கேஸரி தீயி போலவும் மணவாளமாழனிகள் போலவும் சதாட்டவாசாரியர்போலவும் அவருடைய சந்தேகவாஸரியான நீருளில் ஹ ராஜர் போலவும் காஞ்சிமடாதி ஐயுதப மணவாளச் சீயர் போலவும் புராதன ரென்று மதிக்கக்கூடிய ஒரு வடக்கீழ் பெரியாராவது தேசிகனைப் புகழ்ந்தவருள யோஸ் (கிம்மஹ 1001) தேசிக பரஸ்தாவதம் பகவதாரமாறுஜாதிப் பரஸ்தாவதம் செய்தவருளயோஸ் அவரை ஆவன ஏற்று என்று எடுத்துக் கூறுகின்.

6 "இப்படி கேட்கிறீனவியன்" என்று கோபமும் தாபமும் மெலிட்டு நம்மைக் கறக்கச் சிலக்கப பார்க்கலாம்: துரியோதனாதிக்கன் கண்ண பிரான் திறத்தில் ஏதேனா குழந்தைகள் செய்கது போலவும் செவ்வளாம். ஆத்தின் போக்கி, அமரனடைய ஆக்கினவிக்ர, ஆதலவததுடன் விடையிறப்பாருளாரோ? இப்போ, இப்போ, இப்போ என்னில் எந்தேதமது? 'ஆவியை ஸாரிய பரகாச முண்டோ? பகலில் சந்திர பகாசமுண்டோ? உன்று கேட்டால் உண்டு என்று வாய் திறக்க எப்படி வாய்விடலாயோ அப்படியே இரண்டு நூற்றாண்டுகெட்த முற்பு பிதர்களைப் போல நினைவாகவும் தேசிக பரஸ்தாவம் செய்வாக்களுமான வடக்கீழ் உளியாதி ஆந்தரிகானை உவாடி, நூற்றாண்டம் வாழியில் இந்ந்தால், இன்னுளின் ஏறாந்தரிகள், இன்னுளின் வடமொழி தென்மொழி நூல்களை அலரி கள் இயற்றியிருக்கிறார்கள்' என்று இவ்வளவில் காட்டியிட்டால் போதுமே. எந்நி வதப்பினர் இதைப்பற்றி வினாவு சந்தாதாரவங்களை உணர்க்குடியுமே பல்லது வேண்டுமும் செய்யமுடியாததை பகவதாரமாருகவன்றோ உவமுதி வைத்திருக்கிறோம் நாம்.

7 இவர்களை அனீன்களென்றுவும் வப்பிடுகிறது வநுவதன் பொருத் தத்தை இவ்வளவாக விளக்கித்தேமாவிறறு. தென்கலை வம்பா தாவந்திகள் மட்டும் இவையுருது அதுவயுதிகளாக வந்து அகண்டிருக்கிறார்களா வென்று ஹஹா பரநிபரஸ்தம் செய்து வடலாயிவர்கள் ஸ்ரீரங்கம் தேவஸ்தானத்திலும் மறமும் பல தேவஸ்தானங்களிலும் எம் வபருமாரி காணதவரித்து சேதமான மரியாதைகளை அந்பயமித்து வருபவர்களும், மணவாள மாழனிகள் கோமித்தருளின் அஷ்ட நிக்க துராரிய பரம்பரையின் நம் இடையருது உருவாகுத சில்கு வஸ்துததுடனும் வந்து கொண்டிருப்பதற்கு உதவிகளின் பரதாக்காதற்றது அவகாசமில்லைய இனி, கேனியுண்டாளு இதைப்பற்றி வெகு பகவதாரமாகத் தெரிவிப்போம்.

8. எந்நி வதப்பினர் சச்சர ஸ்ரஷ்டியில் புநிகாக ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்டாரிக னென்றோ நாம் சொல்லுகிறோம்? இப்போ, இவர்களுடைய பரம்பரையும் செந் நாஸாகவே யிருந்து வநுவதுதான் ஆனால் ஆழ்வாராராரிய பரம்பரையில் படியத் தொடங்கினது புதிது புதிதே. இதை ஆன்மபாசன் சநிகரிக் கிறோம் காண்மின். அரகாணிபாலை வேங்கடாதவரி சிலைஷபமக சச்சரவர்த்தி பென்று பரளிக்கரான பரசாண்ட பண்டிதர் இவருடைய கருதிகளில் லக்கிய ஸதஸ்ரம் மிகவும் பரணித்தமானது. அதில் அவர் அகேசக் கோகங்கலில் ஸ்ரீமஹாலக்ஷ்மிக்கு விபுத்வ முண்டென்றும் அஷ்டவவரதம் அஸங்கதமென்றும் கூறுகிறார். அப்படி அவளுக்கு அணுத்வத்தைச் சொல்லுகிற ஆசாரியர்கள் இன்னு அஷ்டபதை வியாக் கியான கீத்தா ஸங்குக்குகள். அதில் ஸ்ரீவிய ஸ்தபகத்தில் 'ஸ்ரீமத்ராமாவாஜ

ஸரணில் சீரையன்மாக்கித்தராம் ஆசாரிய னுமபிசு குணசித் தவன் தகரணுத்வவாத.” என்றிரு கலோகத்தில் விளக்கியானதில் “பட்ட பராதராதாராயச” என்று எழுதியுள்ளார். இத்தாலும், கூரத்தாழ்வான நித்தந்தாராரான பட்டி இவர்களுக்குப் பிரதிபகஷியென்று எப்போதென்பதற்கு தெரிகின்ற பட்டரை அபர பிஷயகாராக மதித்திருப்பவரீ. பட்டரி ததவந்தாராயசம் என்று ஒரு கருத்தமுள்ள செவந்தருந்தாரீ, அது தெரிகின்ற காலத்திலிருந்து, பிறகு துபந்தம், அந்த வகுத்தி கருத்தத்திற்கு விருத்தமாக ஒரு வடிவம் அதனில் கவனப்பட்டிருப்பதாக அதுவந்திது, அவருடைய ஸ்ரீஸராதாதிக்கு நாம் என்ன மதுப்பரைக்க முடியுமென்று கருதுவதற்குத் தெரிகின்ற அதிகாரண ஸாராயணியில் “வருத்தி கருத்தே” என்ற கலோகத்தில்

9. இவ்விய தெரிகள் மறாசாரியராக மதித்திருக்கும் பட்டரைப் பிரதிபகஷியாகக் கொள்ளுமல்கிறதென்ப மதம் எதுக யிருக்க வேண்டுமென்று ஆராய்வின் எழுமுடைய ஆராய்ச்சிக்கு சூத்தனைய வடிவங்கள மிகவும்கொண்டுப்பவை. எதிலுதப்பிய மிகப் பெரிய விதவான்களா யிருந்தவர்களும்கூட ஆர்வாராயசரீய ஸ்ரீஸராதாதிக்கு அத்தந்த வடிவத்தின்களாகிய யிருந்து போந்தாரிக் கொள்பதற்கு இது முதன்மையான ஸாக்ஷ்யம், “தூ வினயவ ஆசாரியர்களீ நமக்கு உத தேசரீயரீ, துணைவன ஆசாரியரீயன் அறுத்தேயரீ கள்” என்றிரு வினயக சக்தயு மறவாகளாகவன்பிரு எதிர்த்துப்ப புதன பண்டித மணிகள் விளங்கியிருந்தார்கள்.

10. மேலே காட்டுகின்றதுக்காட்டின விஷயத்தில் இப்போதுள்ளவர்கள் இருவகையான ஸமாதானம் சொல்லக்கூறும். (1) ஸமாதானபாரணியில் அடியியாது பிரேமயினனதவரான அவர் எழுதியிருப்பது அநாதரணியம்—என்று சொல்லுவது ஒருவகை. (2) பட்டரி எந்தாரனடைய பரம ஸரயிற் சேர்ந்த ஆசாரியரல்லாமையாலே அவரைப் பிரதிபகஷியாகக்கொண்டது யுத்தமே—என்பது மற்றொரு வகை. முதலாவது வகையான ஸமாதானம் எதுவும் சொல்லப்போகாது. இவ்விருவகையான ஸமாதானமும் ஏகரதவையி.

11. மூத்திர ஸமாதானத்தால் வித்தகராதனமே தெரையுமாநிது. இவர்களுடைய வகுப்பில் ஸரீரதாயாவகாணமுள்ள விதவான்கள் எவ்வளவும் எவரும் இருந்ததில்லை யென்றால் மமுடைய வாதமே ஸரீரதாயமென்று. சில வருடங்களுக்கு நடைபல வகையானவர்கள் கூடிப் பூத்தவகையின ஒரு பரிஷத்து நடத்த முயன்று அதற்காக அச்சட்ட விளம்பரப் பத்திரிகையல் “ஃமுடைய ஸப் பிரதாயத்திற்கு மூலதாரபூதர்காரான பரங்குதச பரகால யதிவராதகாரான ஆர்வாரிகளுக்குள்ளே தலைவரான நித்தக்கச்சயங்கனின் அநாதரணியவதலே நடக்கப்போகிறது” என்று பிரகரித்தார்கள் இவர்களை பலபலநீனை வக்கு வருகின்றன. இனி இரண்டாவது வகையான ஸமாதானத்தில் நாம் அதுகம் சொல்லவேண்டியதென்றமிகில், பட்டரைப் பிரதிபகஷியாகக் கொள்பவர்கள் ஆர்வாரீ எம் பெருமானார் ஆளவந்தார் ஸ்ரீ ஸராதபுனிகள் முதலான யாவரைபுமே பிரதிபகஷியாகக் கொள்ளத் துன்பயக்கல், இது வேண்டுமோக விவகாரணமான மதம் என்றுதான் தெறிக்கும்

12. ஆக இவ்வளவானதும் என்ன நினைபிக்கப்பட்டதென்றால், கோபால தேசிகோபந்ருமன இவர்களுடைய ஸமபிரதாயமானது அந்த கோபாலரீ

யங்கு முத்தி தீவியஸூரி ஸம்பந்தமோ தீவிய ப்ரபந்த ஸம்பந்தமோ தீவியதேச ஸம்பந்தமோ பெற்றிருந்தது விடையாக. பி.கே. ஜோகாசாரியரோ தேசிகனே மணவாளமா முனிகளோ மற்று வந்த ஆசார்யரோ ஆக எல்லாவிடத்திலும் இவர்கள் தீவிய ப்ரதபத்தி கொண்டவர்களாகவே வாழ்ந்துவந்தார்கள். "காம்பறத்தலை சினைத்து உன் கடைமதங்கொருது வழுஞ் சொம்பர் என்று தொண்டரடி ப்ரபாடியுயர்வாரால் பக்கனாசாஸனம் பெற்றவர்களுந். "புதியபரளித் தொழர் தொண்டரென்றும் "உலக மேததங்க ஷடபூராகம் மெய்யம் கல்வி பெர் யகலை பென்று மண்டி னுரென்றும் கையன் நன்குமிகுத்து இலக்கானவர்களுமான தென்னாசாரியர்களை ஆங்காக்கு சில நம்பத்தகங்களில் தேர்கலிகுறை ப்ரதப்கடையையும் செய்வதவர்கள் மறைபெயர் செய்யப்ரஸக்தி ஏது?

13. பெரும்பாலும் தீவியதேசங்களிலும் ஆர்வா ஞானியர்களின் திருவவதார எ்தலங்களை என்ருதப்பாமல் எல்லாபுறநிலும் அருளுணாகவிராடாத மான கைங்கரிய ஸம்பந்திய துரந்தரிகளான சைவநாதர்வர்களைத் தனித்து மறையறியார்கள் ஆய்வகளில் பிதக்களை, தகஷ்டை செய்யப்ரஸக்தி வேரூம் கிடையாகு. பிசைவகளில் துவர்கள் வந்த சேர்ந்த பான் முதல் கண்ணம் முதல் புத்தகாண்டமே என்பது ஸூதர்களின் சரிதகலங்களினால் ஸாஸனங்கடம். ஸ்ரீ சபரம்பூதூர் எம்பெருமானார் ஸன்னிதிக் செனர நூர்முண்டில் நடந்த தேசகல் வடகலை விவாதங்களைப் பற்றி ஸம்பந்தமுடைய சில நூல்களில் ஒரு முக்கியமான விஷயம் எழுந்திருக்கிறது. என்ன எழுந்திருக்கிறது அன்பதை இங்கு முன்னம் எடுத்ததுகாட்டி, அதற்கு சமீப காலத்தில் விடைத்த வெற்றியை அடுத்த டிபாக விளக்கிக் காட்டுகிறோம். முனடி ஸம் எழுதியிருந்த தென்ன ஸன்னால், 1955 ஜனவரி மாதத்தில் வெளியிட்ட ஸதஸம்பந்திய ஸ்கரலில்

"காஞ்சிபுரம் தேவப்பெருமான் ஸன்னிதிலும் தி. பரகாசரேசிக ஸன்னிதயிலும் நவியர்கள் விவாதம் பண்ணத் தொடங்கின காலதரல் திருவள்ளூர் ஸன்னிதயின் அருஷ். ஸனம் சிவகாணங்கமாய் நியாகல் மஷமாய் துறது. ஆனதபற்றிய அந்த ஸன்னிதயின் ஆசார்யர்களை யோட்டி சே காஞ்சிபுரத்திற்கு வந்தா ஸ்ரீ முண்டன் அவதரித்தன இவ்வுஷயம் மூன்று பகார்த்த ஸ்ரீ ஸ்ரீகளாலும் விசதயாக எழுதப்பட்டு விளங்கா சிந்தது அப்படிப்பட்ட திருவள்ளூர் ஸன்னித திக்விடாக மாற்றிட்டதாலே ததவாத்தகங்கட வாமாறி சிறும். இந்த ஸன்னிதயில் அதுபாகத் தொடக்கமிராக அநோபில் ஸ்வாமிகது அதிமாயிருந்ததுபோல, காஞ்சிபுரத்தைத் சேர்ந்த திருப்பட்டுழி ஸ்ரீ பெருமூர்த்தி முதலான தீவியஸாஸனங்களில் அந்த மிராக கோடிகன்னிகாதானம் தாதுசார்ய வடசஸதிகளுக்கு அதிமாயிருந்தது அவர்கள் கிரமமான நிலையில் இருந்த வகையால் தங்கள் கைங்கரியத்தைக் குறையறச்செய்து ஒரு கஷ்டமுமுந்நவியமல் ஆசார்யமான மரிசைகளைபும் பஹுமானங்களைபும் அநுபவித்து வந்தார்கள். ஆனால் அவர்கள் விபீதமான நிலைமையை ஏறிட்டுக்

முறையிடுவார்கள். அவ்வதிகாரிகள் விசாரணை செய்து உண்மைறைய யறிந்து கொள்ளுபதெவஸ்தானதறிதயவந்து வேதாந்ததேசாயி விக்ரஹத்தைப் பரிசீலனை செய்வார்கள் விக்ரஹத்தித லலாட்டத்தில் தென்கலைத் திருமண கோக வஸஷ்டமாக லளங்கதவதைக் கண்டி ரீவகன் வின கலஹக் காரிகள்' என்று சசாலாவி மறுத்துவிட்டிடுப் போவாகதைகாரிகள். அத்தருமல "கோக தென்கலை, குலழித்துப் போகிற காமம் வடகலை ஐயா" என்று மன்குடுவாரிகள் இப்படிப் பட்ட வமபுலகாஹம் கழித்து வெதாரணாயிற்று இந்த விவாதத்தை 10, 15 வருஷ காலமாக ஸ்ரீ 12-13-14-15-16-17-18-19-20-21-22-23-24-25-26-27-28-29-30-31-32-33-34-35-36-37-38-39-40-41-42-43-44-45-46-47-48-49-50-51-52-53-54-55-56-57-58-59-60-61-62-63-64-65-66-67-68-69-70-71-72-73-74-75-76-77-78-79-80-81-82-83-84-85-86-87-88-89-90-91-92-93-94-95-96-97-98-99-100-101-102-103-104-105-106-107-108-109-110-111-112-113-114-115-116-117-118-119-120-121-122-123-124-125-126-127-128-129-130-131-132-133-134-135-136-137-138-139-140-141-142-143-144-145-146-147-148-149-150-151-152-153-154-155-156-157-158-159-160-161-162-163-164-165-166-167-168-169-170-171-172-173-174-175-176-177-178-179-180-181-182-183-184-185-186-187-188-189-190-191-192-193-194-195-196-197-198-199-200-201-202-203-204-205-206-207-208-209-210-211-212-213-214-215-216-217-218-219-220-221-222-223-224-225-226-227-228-229-230-231-232-233-234-235-236-237-238-239-240-241-242-243-244-245-246-247-248-249-250-251-252-253-254-255-256-257-258-259-260-261-262-263-264-265-266-267-268-269-270-271-272-273-274-275-276-277-278-279-280-281-282-283-284-285-286-287-288-289-290-291-292-293-294-295-296-297-298-299-300-301-302-303-304-305-306-307-308-309-310-311-312-313-314-315-316-317-318-319-320-321-322-323-324-325-326-327-328-329-330-331-332-333-334-335-336-337-338-339-340-341-342-343-344-345-346-347-348-349-350-351-352-353-354-355-356-357-358-359-360-361-362-363-364-365-366-367-368-369-370-371-372-373-374-375-376-377-378-379-380-381-382-383-384-385-386-387-388-389-390-391-392-393-394-395-396-397-398-399-400-401-402-403-404-405-406-407-408-409-410-411-412-413-414-415-416-417-418-419-420-421-422-423-424-425-426-427-428-429-430-431-432-433-434-435-436-437-438-439-440-441-442-443-444-445-446-447-448-449-450-451-452-453-454-455-456-457-458-459-460-461-462-463-464-465-466-467-468-469-470-471-472-473-474-475-476-477-478-479-480-481-482-483-484-485-486-487-488-489-490-491-492-493-494-495-496-497-498-499-500-501-502-503-504-505-506-507-508-509-510-511-512-513-514-515-516-517-518-519-520-521-522-523-524-525-526-527-528-529-530-531-532-533-534-535-536-537-538-539-540-541-542-543-544-545-546-547-548-549-550-551-552-553-554-555-556-557-558-559-560-561-562-563-564-565-566-567-568-569-570-571-572-573-574-575-576-577-578-579-580-581-582-583-584-585-586-587-588-589-590-591-592-593-594-595-596-597-598-599-600-601-602-603-604-605-606-607-608-609-610-611-612-613-614-615-616-617-618-619-620-621-622-623-624-625-626-627-628-629-630-631-632-633-634-635-636-637-638-639-640-641-642-643-644-645-646-647-648-649-650-651-652-653-654-655-656-657-658-659-660-661-662-663-664-665-666-667-668-669-670-671-672-673-674-675-676-677-678-679-680-681-682-683-684-685-686-687-688-689-690-691-692-693-694-695-696-697-698-699-700-701-702-703-704-705-706-707-708-709-710-711-712-713-714-715-716-717-718-719-720-721-722-723-724-725-726-727-728-729-730-731-732-733-734-735-736-737-738-739-740-741-742-743-744-745-746-747-748-749-750-751-752-753-754-755-756-757-758-759-760-761-762-763-764-765-766-767-768-769-770-771-772-773-774-775-776-777-778-779-780-781-782-783-784-785-786-787-788-789-790-791-792-793-794-795-796-797-798-799-800-801-802-803-804-805-806-807-808-809-810-811-812-813-814-815-816-817-818-819-820-821-822-823-824-825-826-827-828-829-830-831-832-833-834-835-836-837-838-839-840-841-842-843-844-845-846-847-848-849-850-851-852-853-854-855-856-857-858-859-860-861-862-863-864-865-866-867-868-869-870-871-872-873-874-875-876-877-878-879-880-881-882-883-884-885-886-887-888-889-890-891-892-893-894-895-896-897-898-899-900-901-902-903-904-905-906-907-908-909-910-911-912-913-914-915-916-917-918-919-920-921-922-923-924-925-926-927-928-929-930-931-932-933-934-935-936-937-938-939-940-941-942-943-944-945-946-947-948-949-950-951-952-953-954-955-956-957-958-959-960-961-962-963-964-965-966-967-968-969-970-971-972-973-974-975-976-977-978-979-980-981-982-983-984-985-986-987-988-989-990-991-992-993-994-995-996-997-998-999-1000-1001-1002-1003-1004-1005-1006-1007-1008-1009-1010-1011-1012-1013-1014-1015-1016-1017-1018-1019-1020-1021-1022-1023-1024-1025-1026-1027-1028-1029-1030-1031-1032-1033-1034-1035-1036-1037-1038-1039-1040-1041-1042-1043-1044-1045-1046-1047-1048-1049-1050-1051-1052-1053-1054-1055-1056-1057-1058-1059-1060-1061-1062-1063-1064-1065-1066-1067-1068-1069-1070-1071-1072-1073-1074-1075-1076-1077-1078-1079-1080-1081-1082-1083-1084-1085-1086-1087-1088-1089-1090-1091-1092-1093-1094-1095-1096-1097-1098-1099-1100-1101-1102-1103-1104-1105-1106-1107-1108-1109-1110-1111-1112-1113-1114-1115-1116-1117-1118-1119-1120-1121-1122-1123-1124-1125-1126-1127-1128-1129-1130-1131-1132-1133-1134-1135-1136-1137-1138-1139-1140-1141-1142-1143-1144-1145-1146-1147-1148-1149-1150-1151-1152-1153-1154-1155-1156-1157-1158-1159-1160-1161-1162-1163-1164-1165-1166-1167-1168-1169-1170-1171-1172-1173-1174-1175-1176-1177-1178-1179-1180-1181-1182-1183-1184-1185-1186-1187-1188-1189-1190-1191-1192-1193-1194-1195-1196-1197-1198-1199-1200-1201-1202-1203-1204-1205-1206-1207-1208-1209-1210-1211-1212-1213-1214-1215-1216-1217-1218-1219-1220-1221-1222-1223-1224-1225-1226-1227-1228-1229-1230-1231-1232-1233-1234-1235-1236-1237-1238-1239-1240-1241-1242-1243-1244-1245-1246-1247-1248-1249-1250-1251-1252-1253-1254-1255-1256-1257-1258-1259-1260-1261-1262-1263-1264-1265-1266-1267-1268-1269-1270-1271-1272-1273-1274-1275-1276-1277-1278-1279-1280-1281-1282-1283-1284-1285-1286-1287-1288-1289-1290-1291-1292-1293-1294-1295-1296-1297-1298-1299-1300-1301-1302-1303-1304-1305-1306-1307-1308-1309-1310-1311-1312-1313-1314-1315-1316-1317-1318-1319-1320-1321-1322-1323-1324-1325-1326-1327-1328-1329-1330-1331-1332-1333-1334-1335-1336-1337-1338-1339-1340-1341-1342-1343-1344-1345-1346-1347-1348-1349-1350-1351-1352-1353-1354-1355-1356-1357-1358-1359-1360-1361-1362-1363-1364-1365-1366-1367-1368-1369-1370-1371-1372-1373-1374-1375-1376-1377-1378-1379-1380-1381-1382-1383-1384-1385-1386-1387-1388-1389-1390-1391-1392-1393-1394-1395-1396-1397-1398-1399-1400-1401-1402-1403-1404-1405-1406-1407-1408-1409-1410-1411-1412-1413-1414-1415-1416-1417-1418-1419-1420-1421-1422-1423-1424-1425-1426-1427-1428-1429-1430-1431-1432-1433-1434-1435-1436-1437-1438-1439-1440-1441-1442-1443-1444-1445-1446-1447-1448-1449-1450-1451-1452-1453-1454-1455-1456-1457-1458-1459-1460-1461-1462-1463-1464-1465-1466-1467-1468-1469-1470-1471-1472-1473-1474-1475-1476-1477-1478-1479-1480-1481-1482-1483-1484-1485-1486-1487-1488-1489-1490-1491-1492-1493-1494-1495-1496-1497-1498-1499-1500-1501-1502-1503-1504-1505-1506-1507-1508-1509-1510-1511-1512-1513-1514-1515-1516-1517-1518-1519-1520-1521-1522-1523-1524-1525-1526-1527-1528-1529-1530-1531-1532-1533-1534-1535-1536-1537-1538-1539-1540-1541-1542-1543-1544-1545-1546-1547-1548-1549-1550-1551-1552-1553-1554-1555-1556-1557-1558-1559-1560-1561-1562-1563-1564-1565-1566-1567-1568-1569-1570-1571-1572-1573-1574-1575-1576-1577-1578-1579-1580-1581-1582-1583-1584-1585-1586-1587-1588-1589-1590-1591-1592-1593-1594-1595-1596-1597-1598-1599-1600-1601-1602-1603-1604-1605-1606-1607-1608-1609-1610-1611-1612-1613-1614-1615-1616-1617-1618-1619-1620-1621-1622-1623-1624-1625-1626-1627-1628-1629-1630-1631-1632-1633-1634-1635-1636-1637-1638-1639-1640-1641-1642-1643-1644-1645-1646-1647-1648-1649-1650-1651-1652-1653-1654-1655-1656-1657-1658-1659-1660-1661-1662-1663-1664-1665-1666-1667-1668-1669-1670-1671-1672-1673-1674-1675-1676-1677-1678-1679-1680-1681-1682-1683-1684-1685-1686-1687-1688-1689-1690-1691-1692-1693-1694-1695-1696-1697-1698-1699-1700-1701-1702-1703-1704-1705-1706-1707-1708-1709-1710-1711-1712-1713-1714-1715-1716-1717-1718-1719-1720-1721-1722-1723-1724-1725-1726-1727-1728-1729-1730-1731-1732-1733-1734-1735-1736-1737-1738-1739-1740-1741-1742-1743-1744-1745-1746-1747-1748-1749-1750-1751-1752-1753-1754-1755-1756-1757-1758-1759-1760-1761-1762-1763-1764-1765-1766-1767-1768-1769-1770-1771-1772-1773-1774-1775-1776-1777-1778-1779-1780-1781-1782-1783-1784-1785-1786-1787-1788-1789-1790-1791-1792-1793-1794-1795-1796-1797-1798-1799-1800-1801-1802-1803-1804-1805-1806-1807-1808-1809-1810-1811-1812-1813-1814-1815-1816-1817-1818-1819-1820-1821-1822-1823-1824-1825-1826-1827-1828-1829-1830-1831-1832-1833-1834-1835-1836-1837-1838-1839-1840-1841-1842-1843-1844-1845-1846-1847-1848-1849-1850-1851-1852-1853-1854-1855-1856-1857-1858-1859-1860-1861-1862-1863-1864-1865-1866-1867-1868-1869-1870-1871-1872-1873-1874-1875-1876-1877-1878-1879-1880-1881-1882-1883-1884-1885-1886-1887-1888-1889-1890-1891-1892-1893-1894-1895-1896-1897-1898-1899-1900-1901-1902-1903-1904-1905-1906-1907-1908-1909-1910-1911-1912-1913-1914-1915-1916-1917-1918-1919-1920-1921-1922-1923-1924-1925-1926-1927-1928-1929-1930-1931-1932-1933-1934-1935-1936-1937-1938-1939-1940-1941-1942-1943-1944-1945-1946-1947-1948-1949-1950-1951-1952-1953-1954-1955-1956-1957-1958-1959-1960-1961-1962-1963-1964-1965-1966-1967-1968-1969-1970-1971-1972-1973-1974-1975-1976-1977-1978-1979-1980-1981-1982-1983-1984-1985-1986-1987-1988-1989-1990-1991-1992-1993-1994-1995-1996-1997-1998-1999-2000-2001-2002-2003-2004-2005-2006-2007-2008-2009-2010-2011-2012-2013-2014-2015-2016-2017-2018-2019-2020-2021-2022-2023-2024-2025-2026-2027-2028-2029-2030-2031-2032-2033-2034-2035-2036-2037-2038-2039-2040-2041-2042-2043-2044-2045-2046-2047-2048-2049-2050-2051-2052-2053-2054-2055-2056-2057-2058-2059-2060-2061-2062-2063-2064-2065-2066-2067-2068-2069-2070-2071-2072-2073-2074-2075-2076-2077-2078-2079-2080-2081-2082-2083-2084-2085-2086-2087-2088-2089-2090-2091-2092-2093-2094-2095-2096-2097-2098-2099-2100-2101-2102-2103-2104-2105-2106-2107-2108-2109-2110-2111-2112-2113-2114-2115-2116-2117-2118-2119-2120-2121-2122-2123-2124-2125-2126-2127-2128-2129-2130-2131-2132-2133-2134-2135-2136-2137-2138-2139-2140-2141-2142-2143-2144-2145-2146-2147-2148-2149-2150-2151-2152-2153-2154-2155-2156-2157-2158-2159-2160-2161-2162-2163-2164-2165-2166-2167-2168-2169-2170-2171-2172-2173-2174-2175-2176-2177-2178-2179-2180-2181-2182-2183-2184-2185-2186-2187-2188-2189-2190-2191-2192-2193-2194-2195-2196-2197-2198-2199-2200-2201-2202-2203-2204-2205-2206-2207-2208-2209-2210-2211-2212-2213-2214-2215-2216-2217-2218-2219-2220-2221-2222-2223-2224-2225-2226-2227-2228-2229-2230-2231-2232-2233-2234-2235-2236-2237-2238-2239-2240-2241-2242-2243-2244-2245-2246-2247-2248-2249-2250-2251-2252-2253-2254-2255-2256-2257-2258-2259-2260-2261-2262-2263-2264-2265-2266-2267-2268-2269-2270-2271-2272-2273-2274-2275-2276-2277-2278-2279-2280-2281-2282-2283-2284-2285-2286-2287-2288-2289-2290-2291-2292-2293-2294-2295-2296-2297-2298-2299-2300-2301-2302-2303-2304-2305-2306-2307-2308-2309-2310-2311-2312-2313-2314-2315-2316-2317-2318-2319-2320-2321-2322-2323-2324-2325-2326-2327-2328-2329-2330-2331-2332-2333-2334-2335-2336-2337-2338-2339-2340-2341-2342-2343-2344-2345-2346-2347-2348-2349-2350-2351-2352-2353-2354-2355-2356-2357-2358-2359-2360-2361-2362-2363-2364-2365-2366-2367-2368-2369-2370-2371-2372-2373-2374-2375-2376-2377-2378-2379-2380-2381-2382-2383-2384-2385-2386-2387-2388-2389-2390-2391-2392-2393-2394-2395-2396-2397-2398-2399-2400-2401-2402-2403-2404-2405-2406-2407-2408-2409-2410-2411-2412-2413-2414-2415-2416-2417-2418-2419-2420-2421-2422-2423-2424-2425-2426-2427-2428-2429-2430-2431-2432-2433-2434-2435-2436-2437-2438-2439-2440-2441-2442-2443-2444-2445-2446-2447-2448-2449-2450-2451-2452-2453-2454-2455-2456-2457-2458-2459-2460-2461-2462-2463-2464-2465-2466-2467-2468-2469-2470-2471-2472-2473-2474-2475-2476-2477-2478-2479-2480-2481-2482-2483-2484-2485-2486-2487-2488-2489-2490-2491-2492-2493-2494-2495-2496-2497-2498-2499-2500-2501-2502-2503-2504-2505-2506-2507-2508-2509-2510-2511-2512-2513-2514-2515-2516-2517-2518-2519-2520-2521-2522-2523-2524-2525-2526-2527-2528-2529-2530-2531-2532-2533-2534-2535-2536-2537-2538-2539-2540-2541-2542-2543-2544-2545-2546-2547-2548-2549-2550-2551-2552-2553-2554-2555-2556-2557-2558-2559-2560-2561-2562-2563-2564-2565-2566-2567-2568-2569-2570-2571-2572-2573-2574-2575-2576-2577-2578-2579-2580-2581-2582-2583-2584-2585-2586-2587-2588-2589-2590-2591-2592-2593-2594-2595-2596-2597-2598-2599-2600-2601-2602-2603-2604-2605-2606-2607-2608-2609-2610-2611-2612-2613-2614-2615-2616-2617-2618-2619-2620-2621-2622-2623-2624-2625-2626-2627-2628-2629-2630-2631-2632-2633-26

23 தற்போது அந்த இடத்தில் மெண்டல் ஒரு பகுதி மட்டும் முக்கியமாக இருந்து உடைய பட்டின் கீதன் கீழ் செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

CALL OF DARFEE PERSONS TRIED BEFORE C. S. CROLE ESQUIRE
AG. JOINT MAGISTRATE OF CHINGLEPUT DISTRICT

No. of the Case 72 of 1874

Name and description of the accused

I T. Sravanarayanaachari I R. Varadachari 2, Ayya Tirumalaiahachari 3, Sir Krishnatathachari 4, (and 10 others),

IV Name of Complainant — Ramanujachari

True copy of last portion of judgment, (matter in brackets inserted for clarification.)

I have no hesitation in deciding that the account of the affair given by 4th defendant Sri Krishnatathachari, is a true one. He says that soon after the temple was made over in December last (1873) some Vadagans to him unknown, converted the temple Namam in question large Tenggala Namam in brick and chunam above the main entrance of the Venkateswara shrine of Virakudi Koil into a Vadam one by removing the base. It is in evidence that there was no guard placed there at night, that doors were not even locked and that one man unassisted could easily have climbed up and committed the act during the night without being discovered.

While acquitting the defendants on this charge also I consider that in the interests of peace and order the 4th defendant, as custodian of the fabric of the temple, should lose no time in showing the bonafide of his defence by restoring the mark to its former condition.

The court further remarks with extreme reprehension that the defendants or their friends at Madras have sought to bring private influence to bear over the decision of these matters by causing Dr. Stambrough Health officer of Madras to address to me a letter recommending the defendants to favourable consideration. I can only characterize this as a grievous indiscretion and Dr. Stambrough's conduct as a manifest contempt, the slightest repetition of which will subject the perpetrator to the penalties provided for the offence.

(Sd.) C. S. CROLE,
Ag. Joint Magistrate,
23-10-1874.

சேஷநாயகர் ஓ. ஜெ. சுவாமிநாதன் ஐயர் மீது
C. S. கிரோல் துணைமகதம் முன்பாக விசாரணை நடந்த
C. C. 72 of 1874

பிராந்தியின் பெயர், இராஜாஜாதி தேவகந்தி

எதிரிகளின் பெயர்

1. T. சீவநாயகநாதசாமி, 2. R. வரதாச்சரி,
 3. ஐயா திருமலாiah தாதாச்சரி, 4. சீர் கந்தன் தாதாச்சரி.
- (இன்னும் 10 பேர்கள்)

தீர்ப்பின் கடைசியாகக் கொடுத்த பெயர்ப்பு (Bracket களிலுள்ள என்னு
விவரணைத்திற்காகச் சொந்தமானது.)

இந்த விஷயத்தைப்பற்றி அன்காவது பந்தவாதி (திருப்பித் துரி
பூதிருநாண்டி தாதாசாரியார்) கொடுத்த தகவல் தான் சரியானது எனமுற முடி
வந்ததே தவிராமல் வருந்தின. அவர் சொன்னதாவது, சென்ற வருஷம்
(1871) டிசம்பர் மாதத்தில் இந்த கோயில் (தம்பிம்) சுவாமிநம் செய்யப்
பட்ட உட்கண, தமக்குத் தெரியாத ஏதோ ஒரு வகையில் தாவா தென்கலை
நாமத்தை (விளக்கோளி கோயில் தென்கலை வேளாந்தாசாரியின் சன்னிதி
கோபுரவாகனின் தோன்ற செங்கலை நாமம் என்று பிறாலும் கட்டப்
பட்டிருந்த பெரிய தென்கலை நாமத்தை) அடியலுள்ள பாத்ந்த இடித்து விடாமல்
வடக்கே நாமமாக மாற்றி விட்டார் என்பதைத் துறவகாலங்களில் அவர்க்
காவலகாரன் வைக்கப்பட்டவில்கூட என்று, கதவுகள், பூட்டுவதற்குட இமா
யாதெனவும், ஒரு மனிதன் வாதாது உதவியாகிறபிறி இரவல் காலமாக
மேலே ஏறி, யாடும் கண்டு பிடிக்க முடியாத ஒரு தாரியத்தைச் சாப்
திருக்கக் கூடுமென்றும் சாஷ்கள் மூலம் ஏற்படுத்தாத இந்தக் குற்றச் சாட்
பினின்றும் (இவ்வாறு தான் சொல்லி என்று துறவாதபடியால்) எவரி
களை விடப்பதுடன், நாம் என்ன சொல்லக் கூடாது ஒரு மென்றும், இந்த
கோயில் கிவாழும் முழுவதும் தம்முடைய ஆக்கத்தினால் அன்காவது
பிரதிவாதி சமாதானம் சில சிற்றம் போட்டும் முடிக்கத்தக்கதாகவும், இந்த
நாமத்தை சிறிதும் காலதாமதப்பிவிட்ட உட்கண பந்தவாதி துறவகலை மாற்றி
யமைத்தது, தாம் தண்டனையினின்றும் மீர்க் சொன்ன பதின் ப்ராமாணிகத்
வத்தை வெளிப்படையாகக் காட்ட வேண்டும் என்பதை

இந்த கோட்டு மிகமிக அருவாப்படன் துறவக் குறித்துச் சொல்
லுவின்றாமல் ஒரு விஷயம் என்ன வென்றும், பித்தம் துறவா, அல்லது மத
ராளினுள்ள அவர்களின் சினைத்தர்களை, டாக்டர் எட்டாமப்பிரா என்றும்
மதராஸ சகாதார அதிகாரியிடமிருந்து, ஒரு வாதாதிதல் நாம் பசுபாத
மாக டாக்டர் சொண்டு அவர்களுக்கது துறவாக ஒரு தென் விஷயங்களில்
நீர்ப்பு செய்யப்பட ஒரு சிபார்சு கடத்த துறவகலை நாமம் என்பது,
துறவ நாம் மிகவும் வருத்தத்தக மகிச்சு என்றுதான் சொல்லக்கூடும்
டாக்டர் எட்டாமப்பிராவின இந்த கடத்தை மிகுந்த கோவமாக மறுக்கத்
தக்கது மறுபடியும் இத்தகைய காணம் சிற்தனவாகவும் எவர் செய்தாலும்
இத்தகைய குற்றத்திற்கென்று விதிக்கப்பட்ட தண்டனைக்கு அவர் உட்
படுவார்.

(கைப்பாப்பம்) C S குரோஸ்
ஆக்டிவ் ஜூயின்டு மாஸ்டர் ரெட்டு
28-10-1874

24 மேலே உதாரணத்த நீர்ப்பிணம் பொதுமக்களுக்கு என்னவானமை
தெரியவருகிறதன்றால் குரோஸ் துறவானவர் தன்னிடம் எதிர்பாக ஆஜரான
திருப்பித் துரி சுவாமியின் வாக்குமுலத்தைப் ப்ராமாணிகமாக கட்டு, (அதாவது)
தேவிகர் என்னதிவாசலில் காணக் கட்டிடமாக இந்த தென்கலை திருமண்
காப்பை யாரோ இன்னுரென்று தெரியாத சில உட்கலைமர்கள் அதர்க்கணமாக
(தமக்கும் தெரியாதபடி) இடித்துவிட்டதாகவும், பந்தவாதியே புதுப்பித்துவிடு

ஒளசித்யமில்ல. பூரிவைஷ்ணவ ஸம்பிரதாயத்தில் எஞ்ஞான்று முன்னவெரு பத்த நியை நஷ்டக்கண்டகமாகவுள்ள பெருமாதான் பீராமாநுஜர்க்கு உள்ளது. "ஆரண தூய் வுழிச் செவ்வையு பத்தி னெழுநூற்று ஒர் வானைய அவர் வரதக் கதலி கள மாயத்தான் ஏரணி கீர்த்தி ராமாநுசமுனி யின் துறையே, சேரணிக் கத யினேனும் கித்தியாமினத் தீயினியே" என்றிருக்குமாசிரியர் அங்ஙனம் ஒருகாலும் புறமுதல்பு நினைகம்.

28. பகவதாமாநுஜ சரித்தார்த சித்தான ஸாரீவபெளமான தேசிகனை ஸகல பூரிவைஷ்ணவர்களும் ஸமநாமிக வந்திக் கடமைப்பட்டவர்கள் "அஸ்ஸதுக்ருமாதாம அஸம்மாதாம என்ற கணக்குலை அவர் எங்களுக்கு ஆசாரியர். எங்களுக்கு ஆசாரியர் என்று யா கொண்டாலும் ஏறதும் ஏறதும் என்னத கருமத்தின். இத்தான் நாம் வணக்கின் உண்மைகளுக்கு மாறாக விபீத ஸரணிக்ரஹ பண்பற்றி நியபதேசவகனிக் கோபங்கள் வரைக் செயது கொண்டு போவது பத்தி எவர்களுக்குப் பாங்கன்று—என்றதைப்பற்றியும் துள்ளுதுக்கு துவாதுவான விஷயம் ஒரு வகுப்பினர் கூரதகரவாமி தற்பலே அறிமிதமான *சுபாபுதகாண்டு அவரைப் தங்களுக்குக் குலதேவமமாகக் கொண்டால் இதையாபிரதும் தற்போதமுதலே? அதேபோல பட்டரிடத்திலே மறநெருபிரிப ரிடத்திலே *சுபாபுதகாண்ட அல்லல்களைத் தமதமக்குக் குலதேவமமாகக் கொண்டிருமவர்களையும் தற்போதிலே ஆனால் தொன்றுதான் *சுபாபுதகாண்டுவ ஸம்பிரதாய ஸங்கீதத்தின்க் கடவாமல் அவறதையடிப்பாற்றியே நடந்து கொள்வதுதான் உறுது. அருளாஹப் பெருமானும் பெருமானுரைக் குலதேவம மாகக் கொண்டவர்கள் அவர்களுடைய தனிப்பையும் வாழ்ந்துகாமத்தையுநதான செரல்லைவெண் ஈமன்விற விளக்கியவ ஓரிடத்திலும் உண்முண்ணையகை அனந்தாழ்வானையர் எங்கொழவானையே மறநெரு ஆசாரியரைப்போ குல தேவமமாகக் கொண்டிருமவர்களும் அவர்களுடைய தனிப்பையும் வாழ்க்கையிற் சொல்லவேண்டிமன்வறு வளிக்கின்றையும் துதுகாரும் உண்முண்ணியிருக்கின்றும் இதற்கு எவன் காரணம் தெரியுமா? அதன்றுதான் *சுபாபுதகாண்டில் எவ்விதமான கோபத்தையும விளக்கவாகாதென்றபிற்பும், விளக்கவேண்டிய அவசியமில்லை என்பதற் உறுதும காரணம் இவைபாண்டிமிடவாதவர்கள் ஸஹஸமாகவே பல கோபங்களை விளக்க முயன் ரிகள். அதன் பலன் அடிக் கடி கைமீம் கண் டவைத்தும் சாற்ற பிரவாகமக்குப் பிரமாணிகர்கள் சொல்க்க வேண்டியது தவிர வேறில்லை

29. அக்காலத்தில் அஸ்மத்தலகூடஸ்தான பாதிவாழி பவங்காசாரியரும், சிறிது பிரகாலத்தின் சோனஸ்மஹபாம் தொட்டயாசாரியரும் வேதார்த்தவாணிய ரி த்மியிதக *சுபாபுதகாண்டவர்களைப்பற்ற துத்த வினிகளும் இசையின் றிகள். அவர்நவருடையவும் ஸந்தி பரம்பரை அதுஸ்பூதமாக வந்துகாண் டிருப்பது ப்ரஸித்தம், ஸ்வாமி தொட்டயாசாரியருடைய ஸந்தி சோனஸ்மஹ புதத்தில் விசாரதம் பாதிவாழி பவங்காசாரியருடைய ஸந்தி *சுபாபுதகாண்டில் ப்ரஸிபுன்னது துவந்து ஸந்திகளிலும் வேதார்த்தவாணியர் என்ற ஸாமகாரண வைஷ்ணவம் முற்றின் துக்காலத்திலும் மாறும் அதுவத்தத்து வநவிறது இவர்களுடைய குறும்பங்களில் வேதார்த்தவாணிய விசாராராதன்மு முன்னது திருவித்தாரி முதலான தென்னுட் டிக் திருப்பதிகளில் வாழும் பிரதி வாழியபவங்கர வம்சஸ்திகள் தங்கள் பரம்பரையி லுய்யுராராரிய ஸாமகாரணமும் செதுவருவிறார்கள் இவர்கள் பரிமள ரங்காதன் ஸன்ஷிதியில் வேதார்த்தவாணிய

விக்கிரஹப்ரதிஷ்டையாம் மெய்வித்து உத்தமவ பரிபாலகதிகளை இவ்வறக்கா
ஒழுங்குபட நின்றுவந்து வருவார்கள். கவினிகளுக்கு அங்கு தவறுதலானதில்
பிரவேசம் இல்லாமையினால் பாஷ்ய எதவதராக புத்திரிக ஆலய கர்மாணம்
செய்வித்துக் கல் வருஷக்காலமாய்த் தனியான வழிபாடு உடந்தப் பட்டு வருவிறது
இவ்வழிசெத் தெய் உருமாணுடைய ப்ரஸாத பஹுமான்ருக்கின்பட்டு மறு ஆளாத
மாக வாழ்கிற ஆசாரங்களுடைய முன்னிலையில் இப்படி உயராக தனிக்கூத்து உடந்த
வேதாந்தமன்று இதன்முன்னது எதற்குமே தெரியவில்லையே. இக்கூத்து ஒன்றறண்டு
ஸ்தவங்களிலுண்டு.

3) இத்தகைய தனிக்கூத்துக்குக் காரணத்தை கவினிகள் ஒரு விதமாகக்
கொள்ளி வருவார்கள் அதாவது, "மெய்கூத்து நிதமன கபடி சாதியுடைய
தென்குசாரியர்களுடைய மஹாப்பர்த வாயு நிருபாயங்களைச் சொல்லி, உடந்த
தப் பட்டு வருகிற பந்தவு எங்களுக்குப் பிடிக்காமையினாலே நாங்கள் தனிக்
கோவில் கட்டிக் குவியலாம்" எனாதாக இவ்வணம நிதமன நிதமன
எமரிக் கப்படுமனையில் தவிர்த்தலையே உடந்தாகும். தேசிகள் நிரூபணவந்தது
ஐந்நாறு வருடமாய் விட்டது என்கல ஆழ்வார்களும் என்கல ஆசாரிகளும்
மனவான மாணிகளுக்கு முறப்பட்டவர்களை உயர்ப்பு மெய்ப்பு மெய்ப்பு
மின் என்கல ஆழ்வார்களிடிகளுக்குமுள்ள அனாபுடனானவனிடானே தேசிக
னுக்குப் ப்ராப்தமாகும். இவறுபடக்கு எங்கிருந்து எவ்வழியாக வரமுடியும்?
இந்தக் கவினிகள் நிதமன தேசிகள். தேசிக வகாணாதிபுடைய எறபட்ட காலம்
முதலாகவே உண்டாயிருந்தமாய்க் கல் பிழ்சி யிச்செய்களுக்கு அவையுமுன்
கும் கவினிகளின் இவ்வியத்திகளானமும் அந் கவின காலத்தில்தான் தோன்றி
வனவ யென்பது உறுதி தோன்றின காலம் தனிகவே எங்கும் அபராதங்கனும்
தண்டனைகளுமேயாய்க் காலம் கருவதால் துறத உயல்லாம் கண்டு ஆராய்ச்சி
செய்யவல்ல மதயவந்த மேதானிகள் இவர்களுக்கு காம் கவினிகளன்று சாத
நிய பட்டமும் கோவில்களில் வினாவியாத வனிர்த்தகாகவே இவர்கள் தேசிக
னோடு உறவு உகாண்டாட ஆரம்பத்தில்களையுடும் ப்ராமாணிகமேயன்று
உகக்கத் தட்டிலில். இவ்வணமும் காம் ஆழ்வாததோ உறுதினபடி.

ஸ்ரீகாஞ்சி பிரதிவாதி பவமகரம் அண்ணவகாசாரியரேந்திய

வேதாந்த தேசிக வைபவமும் அதுபந்தங்களும்

குறியுப் பெற்றன.

விவசாயித விசேஷ விநிவேதனம்

ஸ்ரீமத வேளாபிலமடத்தின் மூலமாக 1951 ஆம் வருடத்தில் டீக்ஷட்ரத்வைத் கோமென்னும் பெயரால் ஒரு சிகண்டு வெளியிடப்பட்டிருக்கின்றது. அதன் குணதோஷங்களைப்பற்றின விசாரம் இங்கு அப்ராஸக்தம். அதன் முகப்பில் உபோத்தாப மொன்று, மடத்திற்கு எதிரான ஸம்பிரதாயத்தை யவஸம்பித்த யொருவர லெழுதப்பட்டது சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. அதில் "G. கோரி" என்பதற்கு முன்புள்ள பதினெட்டரை பக்கங்கள் இப்புத்தகத்திற்கு அவஸஸரங்கள். 'விண்வழி வளர்த்தல்' என்று எண்ணத்தக்கவை. 'அவை அராவச்சங்கங்களல்ல; மிகவும் ஆவச்சங்கங்கள்' என்று மென்க. அந்த உபோத்தாப மெழுதினவர் ஆசார்ய ஸ்ரீஸூலித்திகளுக்கு ஸர்வாத்மரா வைதேசிகர் என்பது ஸ்ரீவைஷ்ணவ கோஷ்டிகளில் ஸுப்ரஸித்தம். கோவழியை யறியாதே குடிஸமான வழியையே தழுவுபவர் என்பதும் ஸுப்ரஸித்தம். இவ்விருவகைப் ப்ராஸித்தியையும் இவ்வுபோத்தாபத்தின் தாமே விளக்கச் செய்துள்ளார். அதை விவரிக்கப் புருத்தால் மிரிவு பெரிதாம். ப்ரக்ருதம் மம் மூடைய இந்த க்ரத்தத்திற்கு வேண்டுமளவான மிருபணமே செய்து போருவினாம். உபோத்தாப மெழுதியவர் ஆசார்ய ஸ்ரீஸூலித்தி வைதேசிகரென்பதை ஸ்தாலி புலக சித்யா ஒரேவிஷயங்கொண்டு உபபாதிக் கிடுகும். "2. துபுராய்ய (பூர்வ)" என்று மருடமிட்டு எழுதிவருகையில் வேளை முதலியாருடைய தனியான "ஸ்ரீரங்க சந்த்ராமஸயித்திரயா விஹர்த்தம்" இத்தயாதி ச்லோகம் பூர்த்தியாக எத்தேவாப்படுகிறது. இது பட்டரானிச்செய்த ஸ்ரீரங்கராஜஸ்தவத்தில் சேர்க்கது. ஸ்ரீவைஷ்ணவவுலகமெல்லாம் இந்த சுலோகத்தையே வேளைமுதலியாருடைய தனியான அதுஸந்தித்து வருகின்றது. இதில் மாலாவத பாதம் "ஸே தாத்ய மத்வ மிருகாந் தாகிர்யாம" என்பது. இதில் "அசிர்ரியாம்" என்பது பட்டருக்கே அஸாதாரணமானதோர் அபூர்வப்ரயோகம். இதற்கடுத்த சுலோகத்திலும் "ஸூத்ரவத் தாகிர்யமாயம்" என்று ஸாதித்துள்ளார். அகிர்யாம் என்றும் ஆகிர்யம் என்றுமுள்ள இந்த நியந்த பதங்களின் ஸ்வருபத்தைப் பணுமறியார்; பண்டிதர்களும்றியார். 'அசிர்யாமா' என்று விஸர்க்கம் சேர்த்தே பஸர் உறுவர்; சிறிது ஆராய்ச்சி பண்ணவல்லவர்கள் இங்கு விஸர்க்கம் வாராதேயென்று ஆலோசித்து 'அசிர்யாமா' என்று பாடத்தைத் திருத்துவார்கள். இங் கதின் கோஷபங்கள் செய்வது தனிர் 'அசிர்ரியாம்' என்பதுதான் உண்மையான பதஸ்வருபமென்று கண்டறித்து அதுஸந்திப்பார் மிகச்சிலரே.

ப்ரக்ருத உபோத்தாபகரார் தம்முடைய இருனையும் மருனையும் தாமறியகில்லாது அஸ்தாதே பிறரை சுகூழ்ப்பவராதலால் தம்முடைய சிகூணியத்வத்தைத் தாம் உணரகில்லார். ப்ரக்ருத தனியன் சுலோகம் தமக்கும் சித்யாதுஸந்தேய மென்பதைத் தாம் அபலபிக்கலாகாது. 'அசிர்யாம' என்று பதிப்பித்தவர் இதனை வேண்டுத்தம பஹுவசக ரூபமாக மருண்டார்போதும், உண்மையில் இது துத் உத்தம பஹுவசனரூபம்.

‘அசிர்வியாம்’ என்பதே ஸாதுவானரூபம். ப்ரக்ருதத்தில் இவர்க்கு விவக்ஷிதமான விஷயத்திற்கு இந்த சுலோகம் பூர்த்தியாக உதாஹரிக்கப்பட வேண்டியதுமில்லை. இவருடைய மருள் உகைறியச் செய்யவே தெய்வம் செய்வித்தது. இவர் பூர்வாசார்ய ஸூக்தி வைதேசிகரென்பதற்கு இவ்வளவு நிரூபணம் போதும். ப்ரக்ருதம் இவ்வளவில் இவ்விஷய ப்ரஸ்தாவம் ஏதுக்கென்னில்; அடுத்த விஷயமே இங்கு முக்கியம். அதற்கு இதை அவதாரிகா ரூபமாகக் கொள்க. அந்த முக்கியமான விஷயம் கேண்மின்.

ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸம்ப்ரதாயத்து ரூபரம்பரையை விரிவாக ப்ரஸ்தாவிக்கிஞரீவர். பெரியபெருமான் தொடக்கி ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் வரைக்கும் ஸகல ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கும் பொதுவான பரம்பரையே. தனியன்களும் பொதுவானவையே. ஆனால் சிவ வகுப்பினர் பழைய தனியன்களின் அதுஸந்தான க்ரமத்தை விட்டுப் புதிய க்ரமத்தை ஏறிட்டுக் கொண்டிருப்பதால் அந்த க்ரமத்தையே இவ்வுபோத்தகாரர் தழுவி யுள்ளார். 1. ஸ்ரீஸ்தகாபரணம் தேஜா 2. கமச் ஸ்ரீரங்க நாயக்யை. 3. ஸ்ரீரங்க சந்த்ரமஸம். 4. மாதா பிதா புவதயா. 5. கமோ சிந்த்யாத் புதாக்கிஷ்ட. 6. கம! பங்கஜ கேத்ராய. 7. அயங்கதோ யாமுகம். 8. யத்பதாம் போருஹத்யாக. 9. கமஸாபதி கல்யாண. 10. யோசித் யச்சுத. என்னுமிந்தத் தனியன்களே அஹோபிஸைட்டத்து ஸம்பிரதாயத் திலுங்கூட அநாதியாய் அதுஸந்திக்கப்பட்டவருமவை. புராதனமான மடத்துத் தனியன் புத்தகங்களிலும் இந்தத் தனியன்களே வெளிவந்துள்ளவை. இற்றைக்கும் பிராமானிகர்களான மடத்து சிஷ்யர்கள் இந்தத் தனியன்களைத்தான் அதுஸந்தித்துவருஞ்சேர்கள். உபோத்தகாரர் கவீக ஸம்ப்ரதாயஸ்தாஸ்திரமும் மடத்து ஸம்பிரதாயத்திற்குச் சார்பாக எழுதக் கடமைப்பட்டவர் விபரீத குணகுணிகளிலே கைவைப்பது தகுதியற்றது. அந்த ப்ராமானிக தனியன்களை ஈஷத்தும் தொடராமல் “ஸ்ரீதேசிக க்ருதாதி இமாதி தவியப்பத்யாதி” “தவியப்பத்யம் ஸ்ரீதேசிக க்ருதம்” “ஸ்ரீதேசிக க்ருதமேவ தவியப்பத்யம்” என்றிட்டு வெவ்வேறு தனியன்களை துறைத்திருக்கிறார். ‘ஸ்ரீதேசிக க்ருதம்’ என்பதனால் கமக்கு ஈஷத்தும் மாச்சரியமில்லை. அந்த தேசிகனும் அதுஸந்தித்தருளின தனியன்களை விட்டிட்டு, கவீககாலத்தில் ஏதோ காரணர்த்தமாக ஒரு வகுப்பினர் ஏறிட்டுக்கொண்ட தனியன்களை மடத்துப் புத்தகத்தில் ஏறிடுவது அந்நியம். இதை மடத்தார் (இக்காலத்தவர்கள்) அபிசந்தித்தாலுங்கூட அந்நாயயமென்பதில் தட்டினல். இது கிடக்க.

ஸ்ரீபாஷ்யகாரர்க்குப் பிறகு பீரியலுற்ற ரூபரம்பரை இரு வகைப்பட்டது. அதில், எம்பெருமாலார், எம்பார், பட்டர், கஞ்சியர், கம்பிள்ளை, வடக்குத் திருவிதிப்பிள்ளை ஆக இவ்வாசாரியர்களாலும் பரம்பரை தென்னாசார்ய ஸம்பிரதாயஸ்தர்களுக்கும் அஹோபிஸைட்டத்தவர்களுக்கும் பொதுவானது—சிறிதும் வேறுபடாத தென்க. உபோத்தகாரருக்கு இந்த பரம்பரை அநாதரணியமானும் மடத்துக்குச் சார்பாக

ரமுத முன்வந்தபோது அதனை வெறுக்கவும் ஒதுக்கவும் கியாயமில்லை. ஆயினும், கவினர்களாதரிக்கும் பரம்பரையையே பிரதான கோடிகில் ரமுதிவைத்து, (அப்பால்) எம்பார், பட்டர், கஞ்சியர், கம்பிள்ளை, வடக்குத் தெருவிதிப்பிள்ளை என்னு மாசாரியர்களைப் ப்ரஸ்தாவித்துள்ளார். இது வழியல்லா வழியென்று கண்டிக்கக் கடமைப்பட்டவர்கள் அந்த மடாதிபதிகள். அவர்கள் இசைந்திருக்க இதைப்பற்றி கமக்கென்ன கவலை? 'ஏற்றி மனத்தெழில் ஞானவிளக்கை கிருளனைத்தும், மாற்றினவர்க் கெகாரு கைம்மாறு மாயனுங் காண்கில்லான், போற்றி யுகப்பதும் புத்தியிற் கெகாவதும் பொய்துபுகற், சாற்றி வளர்ப்பதும் சற்றல்லவோ முன்னம் பெற்றதற்கே' என்கிறபடியே ஆசாரியர்களின் தனியன்களை யதுஸந் திப்பது தவிர வேறு தஞ்சமில்லை கமக்கு. அவற்றை ஆக்ரஹவிசேஷங் களாலே யிதேஷ்டமாக விதிவதும் மாற்றுவதும் காகலேஹது வென்பதை விவேகிகள் கண்கறித்துள்ளார்களாதலால் இந்த மாறுபாடுகளைப்பற்றி கமக்கு யாதொரு கரைதலுமில்லை. எதைபும் மாறுபடுத்தவே ஒரு வகுப்பு முன்வந்ததென்று மூதலித்தோமத்தனை.

ப்ரக்குதமான கமது துதுக்கு மிகவும் அவசியமான விஷய மொன்று காட்டி கிற்கின்றேனும். ஸ்ரீ பாஷ்ய-காரரிடமிருந்து பிரியனுற்ற மற்ருரு பரம்பரையை (பக்கம் 5ல்) ப்ரஸ்தாவிக்கின்ற உபோக்காதகாரர், திருக்குறையைப்பிரான் பிள்ளான், எங்கனாழ்வான், நடாதுரம்மாள், கிடாம்பியப்புள்ளார், ஸ்ரீமத் வேங்கடகாதார்யர் என்று காட்டிவருகையில் இவர்களுக்குத் தனியன்களையு மெழுதுகிறார். நடாதுரம்மாளுடைய தனியன் "ச்ருத ப்ரகாசிகாரம்பே ஸ்ரீ ஸுதர்சக ஸுலரினா க்ருதம் * வந்தேஹம் வரதார்யம் தம்....." என்றெழுதினார். அதன் பிறகு ஆத்மேய ராமாதுஜாசார்யரென்ற கிடாம்பியப்புள்ளாரை ப்ரஸ்தா வித்து "கமோ ராமாதுஜாசார்யாய வேகாந்தார்த்த ப்ரதாபிகே, ஆத்மேய பத்ம் கபாசார்ய ஸுதாய குணசாலிகே" என்கிற கலோகம் இவருடைய தனியனாக வெழுதப்பட்டுள்ளது. கிடாம்பியப்புள்ளாருடைய உண்மை யான தனியன் எது என்பதை அடுத்தபடியாக விளக்குவோம். பெரிய பெருமான் தொடங்கி ஸகலாசாரியர்களுக்கும் "ததியத் தேசிக க்ருதம்— ததியத் ஸ்ரீ தேசிக க்ருதம்—ததியத் தேசிக க்ருதமேவ" என்றிப்படி சோம்பாமல் எழுதிவருமியர் இந்த * கமோ ராமாதுஜாசார்யாய தனியன் இன்னார் செய்ததென்பதை எழுதிக்கே வேண்டாவா? அப்புள்ளார்க்கு ஆசார்யரான அம்மாளுடைய தனியனுக்குக் கர்த்தாவை எழுதிவிட்டு இதற்குமட்டும் கர்த்தாவைப் பற்றின ப்ரஸ்தாவமே செய்யாத காரண மென்ன? இருபது முப்பது வருஷகாலமாக காம் கம்முடைய தூல்களில் இத்தனியனைப்பற்றி ப்ரபல விசாரம் செய்திருக்கிறோம். அதை கிலர் பாராதவரல்லர். கவினர்களின் பபைல குலருஷ்டிகளை காம் இந்த ச்ரீலாக மொன்றுகொண்டே அப்ரகம்ப்யமாக ஸ்தாபித்து வருகிறோம். அதை யிண்டு ஸங்கேஷபமாகத் தெரிவித்து இந்த கிவேதனத்தைத் தலைக் கட்டுகிறோம்.

கிடாம்பியப்பள்ளார் ஸ்ரீ சிகமாந்த மஹாசூருவுக்கு ஸாக்ஷாதாசார்யர். அவர்களுக்குத் தனியன் செய்யவேண்டுமென்றால் தச்சிஷ்யரான ஸ்வாமிபேய் செய்திருக்கவேண்டும். ஸ்வாமி செய்தருளின தனியன் “யம்மா தம்மாபிதாத் யதிபத் கதித் ப்ராக்ந்த ப்ரக்ரி யோத்யத்” இத்தயாதியான பரமகம்பீர மஹாச்சீலாகம் ப்ரஸித்தமாகவுள்ளது. இதுவே ஏன்கும் அதுஸந்தான பரம்பரைவிலுள்ளது. ஸ்ரீபாஷ்ய காலகோபத்திலும் *நமோ ராமாநுஜாச்சாரய தனியனே சொல்லப்பட்டிருவருவதாக உட்போதக் காதகாரர் எழுந்திருப்பது பெரும்புலகு. ய்யாசிஷ்டாந ஓரு மஹாணம் இதை இசையார். ஸ்வாமி ஸந்தித்த தனியனைத் தன்னி இந்தச் சீலோகத்தைக் காலகோப பரம்பரையில் உட்டிக்கொள்ள முன்வந்தவர் இதுகாரும் ஒருவருமிக்கிட. ஸ்ரீசைலேச தயாபாத்ரத் தனியனுக்குப் பிரதியாக ராமாநுஜ தயாபாத்ரத் தனியனை ஸ்ருஷ்டித்தவர்கள், * மமச் ஸ்ரீசைல காதாய தனியனுக்கும் பிரதியாக * நமோ ராமாநுஜாச்சாரய தனியனை ஸ்ருஷ்டித்தவர்க னென்பதில் என்ன ஸந்தேஹம்? ஸ்ரீமாந் வேங்கடாதாரய தனியனில் சில குறைகள் காண்டு ராமாநுஜதயாபாத்ரத் தனியன் செய்யப்பட்டதாகச் சொல்லி வருவதோடு கிலாசமல் எழுதியும் வைத்திருப்பவர்கள் இந்த நமோ ராமாநுஜாச்சாரய தனியனைப் பற்றிடும் அவசியம் பேசவேண்டுகிறேன். உட்போதக்காதகாரருக்கு இதை தேசிக க்ருதமாக எழுதத் துணிவு பிறக்கவில்லை. அப்பாசார்ய க்ருதம், குப்பாசார்ய க்ருதம்..... என்றெழுதிவைக்கவும் தகவரவில்லை. கோலிற்சண்ணைக் களைக் கிளப்பினகாதத்தில் சில அய்யபதேச்யர்கள் போட்டிக்காக எழுதி வைத்ததென்ன முன்னமேயே ஸந்தி? க்ருதமாயிற்று. அப்புள்ளாரும் தேசிகனும் ஜீவித்திருந்த காலம் வரையில் இந்தச் சீலாகம் தங்காட்டிற் றில்கிலென்பது சிலாலிதமும் பிறகு எப்போது கோலிற்சிற்று? இதற்குக் கரித்தா யார்? என்றென விசாரத்தைப் ப்ராமாணிகர்களையெனும் செய்யக் கடமைப்பட்டவர்கள். செய்யுமளவில் ஸ்ம்முதைய வித்தாந்தமே அப்ரதிஹத வித்தாந்தமாய்த் திகழும்.

தனியன்களை யதேஷ்டமாக மாற்றுவதென்பது பெரும்பாதகமான செயல் என்பதைத் திடமாக வுணரவேண்டுந் சம்மாழ்வாருடைய *மாதாபிதா தனியனியம், உடையவருடைய *யோசித்ய மச்யுத் தனியனியம் விட்டு வேறு தனியன்களைப் பரிக்ரஹித்தது கி. பி. 18 அல்லது 19-வது நூற்றாண்டிலேயொழிய அதற்கு முன்பு அல்ல. முன்னமே மாற்றியிருந்தால் சம்மாழ்வார்தப் பொதுத் தனியன்களின் அதுஸந்தானத்தில் *மாதாபிதாவும் *யோசித்யமும் இவர்களுக்கு வந்திருக்க அவகாசமே வில்லை. முழுமதம் விச்வாமித்ர ஸ்ருஷ்டி யென்பதை ஒவ்வொரு விஷயமும் மூதலிக்கும்.